

THE SECURITY SERVICE OF UKRAINE

**EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS
WHO WERE HELD CAPTIVE BY RUSSIAN
TERRORIST GROUPS ON THE ORDLO TERRITORIES,**

**ON THE MILITARY AGGRESSION OF THE RUSSIAN
FEDERATION AGAINST UKRAINE,
INHUMAN DETENTION CONDITIONS,
PHYSICAL ABUSE, TORTURE AND
MORAL AND PSYCHOLOGICAL HUMILIATION**

**The sixth issue of a collected book is compiled by the personnel
of the Security Service of Ukraine after interviewing 42 more citizens
of Ukraine who were held captive by the Russian terrorist groups
on the ORDLO territories**

15.05.2018

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

СВИДЕТЕЛЬСТВА УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН, КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО, ОТНОСИТЕЛЬНО

ВООРУЖЕННОЙ АГРЕССИИ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ ПРОТИВ УКРАИНЫ, НЕЧЕЛОВЕЧЕСКИХ УСЛОВИЙ СОДЕРЖАНИЯ, ФИЗИЧЕСКОГО НАСИЛИЯ, ПЫТОК И МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКОГО ИЗДЕВАТЕЛЬСТВА

Шестой выпуск сборника составлен по результатам опроса сотрудниками Службы безопасности Украины еще 42 украинских граждан, которые были заложниками российских террористических группировок на территории ОРДЛО

15.05.2018

ЗМІСТ

СВІДЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО, ЩОДО ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ, НЕЛЮДСЬКИХ УМОВ УТРИМАННЯ, ФІЗИЧНОГО НАСИЛЛЯ, КАТУВАНЬ ТА МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗНУЩАННЯ.....	6
ОСОБИ, ЯКІ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ПРИЧЕТНІ ДО КАТУВАНЬ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО ...	35

CONTENTS

EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE ORDLO TERRITORIES, ON THE MILITARY AGGRESSION OF THE RUSSIAN FEDERATION AGAINST UKRAINE, INHUMAN DETENTION CONDITIONS, PHYSICAL ABUSE, TORTURE AND MORAL AND PSYCHOLOGICAL HUMILIATION	39
THE PERSONS INVOLVED IN TORTURING THE CITIZENS OF UKRAINE WHO WERE HELD CAPTIVE BY THE RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE OCCUPIED TERRITORIES OF DONETSK AND LUHANSK REGIONS	68

СОДЕРЖАНИЕ

СВИДЕТЕЛЬСТВА УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН,
КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ
РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК
НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО, ОТНОСИТЕЛЬНО
ВООРУЖЕННОЙ АГРЕССИИ
РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ ПРОТИВ УКРАИНЫ,
НЕЧЕЛОВЕЧЕСКИХ УСЛОВИЙ СОДЕРЖАНИЯ,
ФИЗИЧЕСКОГО НАСИЛИЯ, ПЫТОК И
МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКОГО ИЗДЕВАТЕЛЬСТВА 72

ЛИЦА, НЕПОСРЕДСТВЕННО ПРИЧАСТНЫЕ
К ПЫТКАМ УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН,
КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ
РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК
НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО.....103

**СВІДЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН,
ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ
ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО,
ЩОДО ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ
ПРОТИ УКРАЇНИ, НЕЛЮДСЬКИХ УМОВ УТРИМАННЯ,
ФІЗИЧНОГО НАСИЛЛЯ, КАТУВАНЬ
ТА МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗНУЩАННЯ**

1. Олександр Д. (цивільна особа, у заручниках перебував 905 діб)

“...Наприкінці квітня 2015 року мене затримали члени проросійських збройних формувань за спробу “незаконного перетину кордону” між Україною і тимчасово окупованою територією Донецької області в районі н.п. Георгіївка. Мене доправили до підвального приміщення колишнього УСБУ в Донецькій області на вул. Баумана. Мене фотографували, а допит зняли на відео. Його проводили представник “відділу контррозвідки МДБ ДНР” (упізнаю на фото № 140) та “начальник відділу військової контррозвідки” (його позивний – “Давід”). “Давід” керував допитами і побиттям заручників (упізнаю на фото № 167). Крім того, за фотографією № 79 я ідентифікував “співробітника конвою” проросійських збройних формувань, який охороняв заручників на складі паливно-мастильних матеріалів. Через шість місяців мене перевели до підвалу будівлі Донецької ОДА. Упродовж двох місяців терористи утримували мене в приміщенні якогось офісу, а через три місяці – перевезли до 97-ої колонії в м. Макіївка. Під час незаконного утримання мене неодноразово жорстоко били, не годували. Стріляли з вогнепальної зброї, імітуючи розстріл. Особливо жорстоко ставилися “командир окремого комендантського полку ДНР” Аносов В. та його дружина – “майор” Аносова. Вони особисто постійно катували та знущалися із заручників і полонених військовослужбовців ЗСУ...”

2-3. Артем А. та Владислав О. (цивільні особи, у заручниках перебували 444 доби)

“...Нас одночасно затримали так звані “співробітники МДБ ЛНР” у жовтні 2016 року на Театральній площі в м. Луганськ на очах десятків людей та доправили до будівлі колишнього обласного Управління СБУ, розташованого за адресою: м. Луганськ, вул. Радянська, 79. Терористи звинуватили в тому, що ми контактували з військовослужбовцями ЗСУ та добровольцями батальйону “Азов”, яким передавали секретну інформацію про розміщення підрозділів регулярних військ РФ на

тимчасово окупованих територіях Луганської області. Крім цього, у телефоні Владислава вони знайшли відео зі спаленням прапора так званої “ЛНР”.

З першого допиту, який тривав з 12:00 до 22:00, до нас обох застосували фізичні заходи впливу (побиття) і психологічний тиск (залякування, образи). Фізичне насильство (побиття, удари струмом, удушення за допомогою поліетиленових пакетів) та погрози відрізати кінцівки, зокрема пальці, є ключовим аргументом у роботі так званої «МДБ ЛНР». Це кожний з нас відчув на собі.

Зрештою, нас засудили за “державну зраду у вигляді пособництва” та “наругу над національною символікою ЛНР”. Фальсифікували судовий процес поплічники терористів: “суддя військового суду ЛНР” Лунга А. Г., секретар суду Доукіна Л. І., заступник начальника управління “генеральної прокуратури ЛНР” Козлов М. В.”.

З-поміж тих, хто особисто катував українських заручників та причетний до нашого незаконного утримання, упізнали на фото Роговенка С. (позивний “Тунгуз”, колишній співробітник правоохоронних органів, на сьогодні “співробітник МДБ ЛНР”); “майора МДБ ЛНР” Ковальова Л. (позивний “Борець”); Дениса (позивний “Джон”, “співробітник МДБ ЛНР”, закінчив Луганський національний аграрний університет), “майора юстиції” Мануїлова Ю. (“криміналіст слідчого відділу МДБ ЛНР”, колишній співробітник слідчого управління ГУ МВС України в Луганській області); “полковника юстиції” Петренка Б. (на цей час “начальник слідчого відділу МДБ ЛНР”, колишній співробітник УСБУ в Луганській області); “майора МДБ ЛНР” з позивним “Фрол” (катував заручників з маніакальною жорстокістю). Крім того, “співробітник МДБ ЛНР” Денис, який мав позивний “Джон” (на вигляд 25 років, зріст 180-185 см, світловолосий, на кисті лівої руки татуювання “За ВДВ”), неодноразово пропонував скоїти терористичний акт на території України в обмін на можливість повернутися до Луганська...”

4. Валерій Р.(військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 890 діб)

“...На початку квітня 2016 року під час руху колони на чергову ротацію відбувся напад із засідки, унаслідок чого наш автомобіль (у колоні останній) підбили з ручного протитанкового гранатомета й захопили російські терористи. Бойовики вивезли мене на окуповану територію та доправили до підвального приміщення колишнього УСБУ в Донецькій області на вул. Баумана. Відразу звинуватили в “терористичній діяльності” на території Донецької області. Під час

допитів, що відбувалися 2-3 рази на тиждень, застосовували фізичну силу (били руками, ногами, гумовим кийком, умикали електрострум від старого телефону), обіцяли обрізати руки. “Співробітники МДБ ДНР” забрали в мене мобільний телефон. Вони зателефонували моєму рідному брату та повідомили, що я начебто став на бік терористів. Крім цього, телефонували моїй племінниці й погрожували фізичною розправою. Полоненого військовослужбовця ЗСУ, на позивний “Р”, терористи катували, обточуючи зуби напилком, а військовослужбовцю ЗСУ, на позивний “Г”, прокололи ножом обидві ноги.

Протягом трьох місяців мене тримали в підвалі УСБУ в Донецькій області, згодом – перевели до колонії № 97 м. Макіївки. У жовтні 2017 року прибули “слідчі МДБ ДНР”, які висунули додаткові звинувачення “у пособництві тероризму, корегуванні вогню”, за що “обіцяли” засудити від 20 до 30 років в’язниці...”

5. Олександр Ф. (цивільна особа, у заручниках перебував 723 доби)

“...Мене затримали співробітники так званої “МДБ ДНР” у м. Макіївка Донецької області, провели обшук і знайшли символіку України та Євросоюзу. Це стало підставою для затримання. Згодом мене привезли до кабінету № 302 у будівлі “МДБ ДНР” (м. Донецьк, вул. Шевченка, 26), де відбувся перший допит із фізичним побиттям й залякуванням. Допитували “оперуповноважені” Горбоконь (позивний “Немец”), Білобородько (позивний “Мономах”) та Єфімович. Вони вимагали зізнатися в належності до українських патріотичних організацій. В “органах МДБ ДНР” мене примусово утримували три місяці спочатку в неопалюваному гаражному боксі (на вулиці була зима), а потім – у приміщенні колишнього архіву, яке терористи перетворили на катівню. “Охоронці та співробітники МДБ ДНР” постійно фізично знущалися із заручників (били руками, ногами й гумовими кийками). Особливо жорстоко поводитися “начальник СІЗО Трубицин та “оперуповноважений” Холін.

У серпні 2016 року мене засуджено спочатку “за вироком Макіївського міжрайонного суду ДНР”, а потім – “військовим трибуналом ДНР”. Пригадую, що з боку обвинувачення до фальсифікування справи залучили “слідчих” Кількеєвата Орлову, “суддю” в Макіївці Максимова й “суддів трибуналу” Стратейчука та Одегова, “прокурорів” Сергєєва й Максимова. “Свідками” виступили сексоти і провокатори “МДБ ДНР” Кіосєв Микита (керівник терористичної громадської організації “Молода республіка”) та Зіновик Григорій (функціонер профкому студентів), а також зазначені вище “оперуповноважені МДБ ДНР”.

“Покарання” я відбував у виправній колонії № 27 (м. Горлівка, вул. Немировича-Данченка), де мене особисто катували “начальник колонії” Ляшенко Олександр, “перший заступник начальника колонії”, його родич Ляшенко Дмитро, “оперуповноважений” Верич Дмитро. Уже напередодні передавання заручників, 25 грудня 2017 року, п’яні садисти Ляшенки та Верич з десятої години вечора до другої години ночі били мене та знущалися...”

6. Олександр А. (цивільна особа, у заручниках перебував 848 дів)

“...У заручники захопили представники збройного російсько-терористичного угруповання “Спарта” й так звані “співробітники військової поліції”. Вони звинуватили мене в “державній зраді ДНР”. Деякий час утримували в якомусь підвалі, де допитували приблизно 5 разів (у середньому по 2-3 години). До мене вживали заходів фізичного впливу: побиття ногами, руками, гумовими кийками, прикладом автомата. Через тортури отримав каліцтво. Один з допитів знімав на телефон “блогер” Журабка для агітаційного російського ролика. Уже пізніше мене та інших заручників відвідували представники російських телеканалів “НТВ” і “Росія 24”, які брали інтерв’ю в ув’язнених та знімали умови примусового тримання під вартою. “Журналісти” докладно інструктували заручників щодо правильних відповідей.

Основна катівня “ДНР” – приміщення колишнього архіву Управління Донецького СБУ, захопленого терористами ще у 2014 році. Заручників тримали на полицях стелажів для паперів, без санвузла, білизни та проточної води. Тільки через два роки терористи, нарешті, легалізували моє примусове утримання “постановою генеральної прокуратури ДНР”, обравши для мене “запобіжний захід у вигляді тримання під вартою”. Мені заборонили користуватися послугами “адвоката”, у побаченнях відмовили.

Серед терористів, які катували мене та інших заручників, упізнаю на фото “начальника 3 розвідувального управління ДНР”, на позивний “Заєць” (він особисто допитував у присутності двох офіцерів спецслужб РФ, що ставили запитання про розташування сил та засобів ЗСУ в районі проведення АТО, кількість особового складу та озброєння); “Артема”, підлеглого “Зайця”, колишнього співробітника МВС України (раніше служив в одному з райвідділів поліції м. Донецька; за характером меркантильний, зацікавлений в особистому збагаченні); “Зомбі” (в минулому кінолог у спецпідрозділі МВС “Беркут”)...”

7. Денис Б. (цивільна особа, у заручниках перебував 390 днів)

“...Біля виходу з будинку мене збили з ніг, одягнули мішок на голову та кайданки на руки. Звинуватили в “зраді ідеалів “русской весны” і батьківщини, шпигунстві на користь ЗСУ”. Уже в будівлі “МДБ ДНР” у м. Донецьк (вул. Шевченка, 26) катували та душили за допомогою поліетиленового пакета, допоки не дізналися пароль від мого аккаунту у “Твіттері”. Також погрожували фізичною розправою (відсіканням кінцівок, згвалтуванням, розстрілом або похованням у лісі живцем в ямі) та всіляко принижували (погрожували посадити в яму з вапном). На всіх катах були балаклави, але під час допиту чув позивний одного з терористів “Якут”.

На підставі отриманих із застосуванням тортур показів так званий “верховний суд ДНР” засудив мене до 10 років позбавлення волі. До мого незаконного ув’язнення та фальсифікації кримінальної справи особисто причетні “слідчий-криміналіст МДБ ДНР” Яманко, “судді” Токаренко, Стратейчук та Одегов, “оперуповноважений МДБ ДНР” Ідіатуліні “заступник генерального прокурора ДНР” Байрачний...”

8. Роман С. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 189 днів)

“...На наш блокпост напала диверсійно-розвідувальна група російських окупаційних військ у кількості 16 осіб (усі були вдягнені у форму ЗС РФ). Зав’язався бій, під час якого трьох українських воїнів вбили, а мене захопили в полон. Утримували у в’язниці суворого режиму ЗІК № 97 (м. Макіївка Донецької області). Там мене постійно катували під час допитів. Одного разу відвезли до Захарченка О., який допитував особисто. Це навіть важко назвати допитом: увесь час нецензурна лайка, крик, залякування на сексуальному підґрунті. Імовірно, він був у стані наркотичного сп’яніння. Після завершення допиту Захарченко наказав своїм підлеглим убити мене (була імітація розстрілу). Я не знаю, де саме відбувався допит, тому що під час усіх переміщень у полоні в мене на голові був мішок...”

9. Сергій С. (цивільна особа, у заручниках перебував 448 днів)

“...Мене затримали бойовики незаконних збройних формувань так званої “ЛНР” у вересні 2016 року під час перетину лінії розмежування за звинуваченням у наданні допомоги ЗСУ. Увесь час утримували в підвальному приміщенні колишнього УСБУ в Луганській області, на території якого, крім місцевих бойовиків, також розташовувалися підрозділи регулярних військ ЗС РФ, зокрема й офіцери російської військової розвідки (бачив та чув їхні розмови).

Допитували декілька разів, на всіх допитах застосовували фізичне насильство (катували електрострумом, били ногами), морально знущалися. Був свідком того, як одного із заручників Андрія К. убили бойовики “ЛНР”...”

10. Ігор С. (цивільна особа, у заручниках перебував 824 доби)

“...Мене затримали співробітники так званої “МДБ ДНР” та ФСБ РФ удома в м. Донецьк. Підстава для затримання на той момент мені була не відома. Тільки через 2 місяці я дізнався, що мені висунули звинувачення в шпигунстві. Майже два роки незаконно утримували в «слідчому ізоляторі МДБ ДНР» (вул. Кобозева, буд. № 4), а після проведення суду на зразок сталінських процесів 30-х років минулого століття був ув’язнений у Макіївській виправній колонії № 32 Донецької області. До фальсифікації щодо мене кримінальної справи особисто причетні так звані «заступник військового прокурора “ДНР” Шапов і слідчий Кількеєв».

На допити мене доправляли в супроводі конвоїрів з-поміж працівників “МДБ ДНР”. Допити проводили представники ФСБ РФ (група “Гості”) у складі п’яти осіб у приміщенні будинку “МДБ ДНР”, розташованому на бульварі Шевченка. Під час допитів до мене вживали заходів фізичного та морального тиску: неодноразово катували та погрожували як мені, так і членам моєї родини...”

11. Галина Г. (цивільна особа, у заручниках перебувала 440 днів)

“...Я працювала в місцевій міській поліклініці. У жовтні 2016 року мене викликав до себе головний лікар поліклініки, у кабінеті якого перебували ще два “співробітники МДБ ДНР”. На посвідченнях, які вони пред’явили, були лише фото без зазначення установчих даних. У подальшому мені стало відомо, що одного звали Віталій, позивний “Швед”, другого – Дмитро. На моєму робочому місці було проведено обшук та здійснено огляд мого мобільного телефону. Також обшукали мій будинок і вилучили комп’ютерну техніку. Мені пред’явили звинувачення в проукраїнських поглядах.

“Швед” зі своїм колегою доправили мене в “МДБ ДНР” (м. Донецьк, вул. Т. Шевченка). Допит тривав близько години, проводив його “слідчий МДБ ДНР” А. Лозінський. Крім того, під час допитів мене перевіряли на поліграфі. Фахівець – громадянин РФ – запитував про моє ставлення до України, допомогу ЗСУ та СБУ. Майже рік мене незаконно утримували на території заводу “Ізоляції” (вул. Светлого путі, 4; керівником цієї “бази МДБ ДНР” є особа на ім’я Денис Павлович, позивний “Перший”), потім перевели в слідчий

ізолятор “МДБ ДНР” (м. Донецьк, вул. Кобазева). Нас утримували в жахливих умовах, не було душу та вбиралень, могли на дві-три доби закрити у т.зв. “стакані” (маленьке приміщення) та карцері (приміщення 1,5х2 м зі встановленими відеокамерами), де не було вікон, а світло блакитного кольору горіло цілодобово.

У полоні до мене застосовували тортури, а саме: катували електричним струмом, прив’язували клейкою стрічкою до залізного столу з мішком на голові, до пальців ніг приєднували електроди. Також знущалися морально. Погрожували забрати до “МДБ” мого чоловіка. Крім того, у полоні мене залучали до сільськогосподарських робіт на території заводу – догляд за тваринами, прибирання території, розвантаження автомобілів.

У листопаді 2017 року мене “засуджено за вироком воєнного трибуналу ДНР” до 10 років позбавлення волі. Мені надавали послуги адвоката У., який постійно вів перемовини з моїми дітьми про моє звільнення за грошову винагороду в сумі 1000 доларів США. Безпосередньо перед судом адвоката замінили на Ш., яка отримала 500 доларів США для співробітників “МДБ ДНР” за нібито внесення мене до списків на обмін...”

12. Олексій К. (цивільна особа, у заручниках перебував 1091 добу)

“...У грудні 2014 року під час поїздки до м. Торез Донецької області мене заарештували на блокпосту особи, які мали стосунок до т. зв. “російських козаків”. Мене звинуватили в тому, що я начебто брав участь у революційних подіях, що відбувалися на Майдані у м. Києві і що я начебто є військовослужбовцем ЗС України. Ні перше, ні друге не відповідає дійсності.

Майже два місяці мене утримували на вулиці в ямі на території колишньої пожежної частини м. Торез, потім перевезли до підвалу будівлі колишнього УСБУ в Донецькій області (база т. зв. “міністерства державної безпеки ДНР”). Під час перебування в заручниках мене неодноразово допитували представники т.зв. “прокуратури” та “МДБ ДНР”: терористи з позивними “Дед”, “Іскандер”, “Белаз”, “Юзік” (упізнано на фото). Під час допитів, які тривали близько двох годин, до мене застосовували тортури та інші заходи фізичного тиску. Через моє тіло пропускали електрострум, мене били різними дерев’яними та залізними предметами. Моїй сестрі від представників “МДБ ДНР” телефоном надходили погрози та пропозиції викупити мене з полону за 50 тис. доларів США...”

13. Анатолій К. (цивільна особа, у заручниках перебував 440 діб)

“...Під час проїзду на велосипеді через так звану “сіру зону” трасою Попасна-Первомайськ мене затримали командир російсько-терористичного батальйону ім. Платова на прізвище Сногій та його підлеглий начебто за проведення розвідувальної діяльності. Протягом незаконного перебування в заручниках мене почергово утримували в штабі незаконного збройного формування ім. Платова в м. Стаханов (будівля захопленого терористами відділення податкової інспекції), у “військовій комендатурі ЛНР”, а також у СІЗО № 3 та Краснолуцькій виправній колонії № 19. За сфабрикованими звинуваченнями в “зраді ЛНР” був засуджений до позбавлення волі на 13 років (“суддя МДБ ЛНР” – Берестенко Юлія).

Під час перебування в заручниках до мене неодноразово застосовували побиття, імітацію розстрілу, знущання, залякування, катування електрострумом тощо. Постійно погрожували заарештувати дружину. Крім цього, коли був у “карцері військової комендатури ЛНР”, став свідком тортур над одним з полонених військовослужбовців ЗСУ: його привезли непритомним і добу знущались...”

14. Григорій С. (цивільна особа, у заручниках перебував 391 добу)

“...У грудні 2016 року, коли я повертався додому, невідомі особи в масках збили мене з ніг, одягли на голову мішок та доправили до приміщення колишнього міського управління міліції в м. Донецьк. Там “співробітники МВС ЛНР” Гарковенко, Тимчак, Церковніков і Цуканов, а також їхній керівник Захаров застосовували фізичні тортури (побиття та удари електричним струмом, погрози вбивством) та психологічний тиск (погрози вбивства моїх рідних). Під час допиту “слідчий МВС ЛНР” Гайнутдинов примусив мене підписати складені ним документи про відмову від послуг адвоката, дозвіл на обшук помешкання та явку з повинною, де я “зізнавався” в диверсіях на території м. Донецьк (підриг лінії електромереж, підготовка до підригу Донецької телевежі, підриг пам’ятника Леніну, підриги кіосків та шпигунство на користь України).

Після цього на відеокамеру було зафіксовано мої “зізнання” в пособництві спецслужбам України, а також у всіх нібито здійснених мною підригах і диверсіях. Мене вивозили до лісового масиву, де я мав указати місце збереження боєприпасів. Також мене возили до кіосків, де я показував, куди я начебто закладав вибухівку. Зазначені особи зі складу “співробітників МВС ЛНР” задалегідь проінструктували, де і що показувати, а також що саме пояснювати на відео.

До злочинів щодо мене особисто причетні “співробітники генеральної прокуратури ДНР” – Клименко, Карцева та Ластовицька (у змові зі “співробітниками МВС ЛНР” здійснювали дії, спрямовані на моє незаконне утримання під вартою та приховування фактів катувань); головний лікар Донецького обласного діагностичного центру Момот (відмовив у виданні документів, які засвідчували травми, отримані мною внаслідок тортур “співробітниками МВС ЛНР”); Халабузар – «начальник ізолятора тимчасового тримання» (знищення документів, у яких зазначено мій важкий фізичний стан після допитів “співробітниками МВС ЛНР...”).

15. Максим І. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 737 діб)

“...Після захоплення в полон бойовики встромили мені в ногу шомпол від автомата та зламали великий палець правої руки. Незважаючи на біль, мене привезли до будівлі в підвальне приміщення де повторно застосовували заходи фізичного впливу (проломити голову, зламали ребра, вибили зуб, розікли підборіддя).

Пізніше вивезли до м. Донецьк, де до мене і моїх бойових товаришів застосовували засоби фізичного впливу, а після ув'язнення в підвалі будівлі колишнього УСБУ в Донецькій області на вул. Щорса терористи залишили нас на три доби без їжі.

Перший допит проводив чоловік, який під час розмови повідомив, що проходить службу в ЗС РФ. У наступні дні до нього приєднались ще двоє. Як з'ясувалося пізніше, обидва були з Ростова-на-Дону (РФ). Саме ці особи найбільш жорстоко катували українських заручників.

Мені відомо про факт вбивства бойовиками українського військовослужбовця (забили до смерті) 29 грудня 2015 р. у будівлі, коли мене незаконно утримували в м. Донецьк...”

16. Володимир Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 711 діб)

“...Перші півроку мене утримували в підвалі захопленої терористами будівлі Донецького СБУ, потім у т. зв. «комендатурі ДНР», а з липня 2016 року незаконно ув'язнили в камері колонії № 97 у м. Макіївка. Жахливі спогади про знущання залишаться на все моє життя, я дивом не збожеволів від усіх катувань, але страшнішим за фізичне насильство був психологічний тиск. Одного разу бойовики принесли фото моїх дітей та змусили дати інтерв'ю на камеру російським телеканалам “ОРТ”, “Livenews”...”

17. Андрій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 381 добу)

“...Катування тривали всю ніч. Уранці нам на голову вдягнули поліетиленові мішки та відвезли до колишньої адмінбудівлі СБ України в Донецькій області, де розташовувалася т. зв. «комендатура ДНР» (в/ч 08816, комендант – полковник ЗС РФ на прізвище “Нос”, начальник продовольчої служби – капітан ЗС РФ на прізвище “Котов” (зі слів бойовиків). Нас посадили в підвальному приміщенні в одиночні камери, поруч перебували бойовики, затримані за різні порушення дисципліни.

Під час катувань невідомий у військовій формі (віком приблизно 30 років; назвався капітаном на ім'я Геннадій) постійно пропонував залишити ЗСУ та стати на бік бойовиків “ДНР”. Я відмовився. Під час перебування в комендатурі нас допитували невідомі в балаклавах, при цьому записуючи відео для показу рідним.

Згодом нас перевели до іншої камери на іншому крилі підвального приміщення зазначеної комендатури, де вже утримували близько 30 полонених зі складу бійців ЗСУ. Там був колишній військовослужбовець добровольчого батальйону “Айдар” А. (віком близько 40 років, міцної статури, усе тіло вкрите татуюваннями), який, за свідченням моїх товаришів, був зрадником та знімався в пропагандистських відео на користь “ДНР” за безпосередньої участі колишнього депутата Верховної Ради України О. Журавка...”

18. Василь Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 381 добу)

“...У полон потрапив під час нападу на позиції українських військ диверсійно-розвідувальної групи НЗФ “ДНР”. Перебуваючи в полоні, ми постійно чули погрози вбивства, а під час допитів до нас застосовували фізичну силу, били, зокрема й інструментами (палицями, обценьками, газовими ключами тощо)...”

19. Едуард Н. (цивільна особа, у заручниках перебував 401 добу)

“...Був затриманий у м. Луганськ, особами, які представилися “співробітниками МДБ ЛНР”. Під час допитів до мене постійно застосовували засоби фізичного впливу (били гумовим кийком по кінцівках, книжками по голові). Також постійно лунали різноманітні погрози та образи. Був засуджений “військовим судом ЛНР” за розпалювання міжнаціональної ворожнечі та державну зраду (шпигунство на користь іноземної держави) України. У послугах захисника мені відмовили. Засідання суду було закритим, головуєчий

суддя – Полтавський. Також мені відома особа “слідчого” в моїй “справі”. Це Берестенко Юлія. Я впізнав її на фото № 204...”

20. Віктор Л. (цивільна особа, у заручниках перебував 303 доби)

“...Мене затримали в присутності представника ФСБ РФ співробітники т. зв. “МДБ ДНР” та звинуватили в “шпигунстві на користь України”. На автомобілі з державним номером РФ він був у складі супроводу, коли мене перевозили в м. Донецьк. На мене вдягли кайданки, зимову шапку й посадили в легковий автомобіль. Зі слів “конвоїрів” я зрозумів, що мене везуть в Будьоновський район м. Донецька. Коли мене доправили до місця, то завели до будівлі. Не знімаючи шапку, поставили до стіни, розсунули ноги на ширину плечей. Особа з російським акцентом зачитала таке: “Обращаться – гражданин начальник, кормление два раза в сутки, дадим бумагу написать явку с повинной. Если не напишешь, наденем электрический провод на гениталии (“конец”), второй – в задний проход и пустим ток” ...”

21. Євген С. (цивільна особа, у заручниках перебував 855 діб)

“...Під час затримання співробітники т. зв. “силового блоку ДНР” одягли мені на руки кайданки, на голову – мішок з темної тканини. Озброєні особи мене доправили до м. Комсомольське Донецької області в підвал готелю “Кальміус”, де я перебував 45 діб. Щодня відбувалися допити. Вони тривали по 6 годин, де до мене вживали заходів фізичного та психологічного впливу. Крім того, через катування я був змушений підписати фіктивне зізнання про шпигунство на користь України.

Згідно з вироком т. зв. “воєнного трибуналу”, на правах т. зв. “палати верховного суду ДНР” за результатами розгляду в закритому судовому засіданні матеріалів кримінального провадження, порушеного щодо мене за ознаками злочину “шпигунство”, мене було засуджено до позбавлення волі строком на 12 років з відбуванням покарання у виправній колонії суворого режиму. Мені відмовили в праві скористатися послугами адвоката.

Серед осіб, яких упізнаю на фото, особисто катували та знущалися із заручників співробітники “МДБ ДНР” на позивні “Алабай”, “Майор”, “Смерч”, “Мачете”...”

22. Іван Т. (цивільна особа, у заручниках перебував 932 доби)

“...Був затриманий під час перевірки документів на блокпосту (терористи на планшет і мали моє фото та інформацію про те, що я начебто військовослужбовець ЗСУ). На автомобілі мене доправили до будівлі колишнього підрозділу УБОЗ МВС у м. Донецьк, де утримували

8 дiб. Під час допитiв мене били, душили, катували електрострумом, погрожували вбити. Застосовували тортури до мене “начальник вiддiлу розвiдки” Захаров, колишнiй співробітник спецвiдроздiлу “Беркут” (позивний “Сiмба”) та слiдчiй на iм’я Руслан. У вереснi 2016 року я став свiдком убивства (пiд час допиту закатована до смертi) громадянки України Ч., яку затримали на початку 2016 року за пiдозрою в співробітництвi з ЗСУ та утримували пiд вартою в примiщеннi “гауптвахти” (колишнiй офiс ВО “Батькiвщина” в м. Донецьк)...

23. Михайло С. (цивiльна особа, у заручниках перебував 321 добу)

“...Мене затримали в так званому «райвiддiлі мiлицiї “ДНР”», куди запросили прийти як iмовiрного свiдка дорожньо-транспортної пригоди. Пiсля iдентифiкацiї менi довели до вiдома iнформацiю про затримання співробітниками т. зв. “МБ ДНР”. На руки надiли кайданки, а на голову – мiшок з темної тканини. У супроводi трьох співробітників т. зв. “МДБ ДНР” на автомобiлi марки “Daewoo Lanos” бiлого кольору доправили до не вiдомої менi будiвлi та пiдняли на четвертий поверх. Слiдчий пoviдомив, що мене затримали “за шпигунство на користь України”. Пiд час допиту співробітники “МДБ ДНР” уживали щодо мене заходiв фiзичного впливу (побиття кiнцiвок) та психологiчного тиску (залякування розстрiлом, iмовiрнiстю негативних наслiдкiв для моїх родичiв тощо).

Згiдно з “вироком” т. зв. “воєнного трибуналу ДНР” мене “засуджено” до позбавлення волi строком на 10 рокiв з вiдбуванням покарання у виправнiй колонiї суворого режиму. До т. зв. “воєнного трибуналу” входили (далi всi прiзвища росiйською мовою) Токаренко Н. А. (головуючий суддя), Стратейчук Л. З. (суддя), Смелик С. Г. (суддя), Бирючков Н. В. (секретар), Кротова И. В. (прокурор). Крім цього, до фальсифiкування справи особисто причетна «слiдчий слiдчого вiддiлу т. зв. “МДБ ДНР” Яманко В. Ф.»...

24. Олексiй К. (цивiльна особа, у заручниках перебував 854 доби)

“...У серпнi 2015 року мене затримали співробітники “МДБ ДНР” та працівники ФСБ РФ удома. Пiдстава для затримання на той момент менi була не вiдома. Згодом висунули звинувачення в шпигунствi. Допити проводили представники ФСБ РФ (група “Гостi”) у складi п’яти осiб у примiщеннi будинку “МДБ ДНР”, розташованому на бульварi Т. Шевченка. Пiд час допитiв представники росiйських спецслужб уживали щодо мене заходiв фiзичного та морального тиску, двiчi випробували полiграфом. До мого незаконного ув’язнення, катування, знущання та засудження також причетнi так званi «заступник вiйськового прокурора “ДНР” Шаїпов, слiдчий “МДБ ДНР” Кiлькєєв...”

25. Іван Л. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 1045 діб)

“...18 січня 2015 року під час виконання бойового завдання у сел. Спартак Донецької області мій танк було підбито. Шукаючи можливі шляхи відходу, я був поранений і потрапив у полон до бойовиків підрозділу “Козачий союз Всевеликого війська донського” (керував терорист з позивним “Батя”). У полоні до мене неодноразово вживали заходів фізичного впливу, намагалися отримати інформацію щодо позивних командного складу підрозділу, місць розташування та кількість особового складу, відомості про озброєння. У штаті “МДБ ДНР” були спеціальні особи, які займалися катуванням, – терористи на позивні “Заєць”, “Давид”. Відчувалося, що ці нелюди мають психічні розлади, адже від болю та криків заручників, з яких вони знущалися, “Заєць” і “Давид” отримували задоволення...”

26. Андрій Б. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 1045 діб)

“...У травні 2015 року мене направили із зони проведення АТО у відрядження в Полтавську область з метою дефектації військової техніки, яку повинні отримати для нашої військової частини. На маршруті руху помилково виїхали на блокпост “Єленівка”, який утримували терористи незаконних збройних формувань т. зв. “ДНР”.

За час перебування в полоні зі мною 5–6 разів спілкувалася особа, яка назвалася підполковником “МГБ ДНР” Романом Володимировичем. Військова тематика його не цікавила, більше уваги він звертав на особисті дані. Під час четвертої зустрічі він запропонував мені співпрацю з бойовиками НЗФ за гроші, звільнення з полону, при цьому залякував мене застосуванням психотропних препаратів, розправою із моїми рідними. Понад усе його цікавила інформація щодо військового аеродрому м. Чугуїв. Я категорично відмовився співпрацювати, через що мене по-звірячому побили. На мою думку, ця особа є співробітником ФСБ РФ...”

27. Євген К. (цивільна особа, у заручниках перебував 867 діб)

“...Мене затримали у м. Донецьк озброєні особи зі складу т. зв. “співробітників силового блоку ДНР” за звинуваченням у “шпигунстві проти ДНР на користь України”. Мої руки зафіксували кайданками, а на голову одягли мішок з темної тканини, після чого вивезли до невідомої мені адміністративної будівлі. Щодо мене неодноразово застосовували засоби фізичного та психологічного тиску:

побиття, знущання, погрози вбивства або нанесенням важких тілесних ушкоджень. Також погрожували, що, якщо я не буду співпрацювати з органами слідства, мою дружину буде затримано і засуджено за “шпигунство проти ДНР на користь України”. Залякуючи, мене спонукали до надання свідчень про те, що я є т. зв. “бойовиком спецслужб України, який пройшов спеціальне навчання на базі Яворівського полігону”, фіксуючи це технічними засобами. До катувань особисто причетні громадяни РФ, співробітники ФСБ РФ з м. Кострома “майор Алексей” та “капітан Красавчик” (рос.), які особисто катували, використовуючи шокер, пакети для обмеження дихання тощо.

Згідно з вироком т. зв. “військового трибуналу на правах палати верховного суду ДНР” на закритому судовому засіданні мене було засуджено до позбавленні волі строком на 16 років із відбуванням покарання у виправній колонії суворого режиму. До зазначеного т. зв. “військового трибуналу” входили такі особи (прізвища та ініціали вказано російською): голова суду – Одегова І. А.; судді – Стратейчук Л. З., Смелик С. Г.; секретарі – Жук Д. С., Смирнов А. В.; прокурори – Алексеев А. М., Циммер В. А., Шаїлов Р. Р...”

28. Олександр Н. (цивільна особа, у заручниках перебував 925 діб)

“...Мене затримали представники т. зв. “МДБ ДНР” у м. Новоазовськ Донецької області (тимчасово окупована РФ територія).

У період мого перебування в заручниках до мене звертався представник ФСБ РФ (назвався “Іваном”, обіцяв пом’якшити умови мого незаконного утримання) з пропозицією дати інтерв’ю російським ЗМІ про те, що я нібито “проходив спеціальну диверсійну підготовку в таборах на території України, зокрема на території Яворівського полігону, де інструкторами були іноземці”. Допити відбувалися в м. Донецьк, проводив їх “майор МДБ ДНР” Стабров, тривали вони інколи дві години, інколи – дванадцять–тринадцять годин. Під час допитів до мене застосовували заходи психологічного та фізичного тиску (тортури, регулярні побої). Під час зазначених “заходів” проводили відеофіксацію моїх свідчень. Крім того, щодо моїх рідних застосовували погрози й шантаж (якщо вони не приїдуть до Донецька, мене вб’ють чи закатують). Хочу зауважити, що перебуваючи у в’язниці “МДБ ДНР”, я неодноразово був свідком застосування жахливих побоїв та тортур до військовослужбовця України Євгенія Г...”

29. Анатолій К. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 615 діб)

“...У квітні 2015 р. мене захопила диверсійно-розвідувальна група зі складу “бойовиків НЗФ ЛНР” (близько 12–13 осіб). Мене сильно вдарили по голові, від чого я втратив свідомість.

Мене та інших полонених утримували під вартою в камерах, розташованих у підвальному приміщенні багатопверхового будинку, неподалік якого розміщувалася “комендатура бойовиків НЗФ” (у будівлі колишнього центрального РАГСу м. Луганськ). Охоронці були одягнуті у форму ЗС РФ. Майже відразу мені запропонували працювати на “НЗФ ЛНР”, пропонували «гідну зарплатню». Після відмови до мене застосували залякування та фізичні тортури. У катуваннях заручників і полонених особисто брали участь (упізнано на фото) “полковник Якубов”, начальник комендатури м. Луганськ”; “старший лейтенант Савельєва, помічниця дізнавача”; а також “капітан, позивний Белочка” (рос.), яка хизувалася, що раніше була снайпером НЗФ та власноруч вбивала українських вояків...”

30. Олексій К. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 634 доби)

“...У квітні 2016 року під час руху на ротацію в районі проведення АТО наш автомобіль збився зі шляху та випадково виїхав на блокпост НЗФ “ДНР”, де мене захопили в полон.

Цього ж дня нас привезли в гараж до О. Захарченка. Він особисто провів з нами бесіду, після чого власноруч зірвав з моєї форми військові знаки розпізнавання. Наступного дня нас перевезли до будівлі “МДБ ДНР” (колишнє управління СБУ в Донецькій області, головна в’язниця-катівня російських терористів), де утримували в підвалі впродовж двох місяців. Під час перебування в цьому місці до мене майже щодня застосовували побиття з використанням гумових кийків...”

31. Леонід С. (цивільна особа, у заручниках перебував 509 діб)

“...Мене затримали під час спроби виїхати з м. Дебальцеве Донецької області на територію, підконтрольну українській владі. Т. зв. «співробітники МДБ ДНР» відразу сильно побили мене, на голову надягли мішок, на руки – кайданки й повели, завдаючи ударів, до автобусу. Привезли мене, як потім я зрозумів, на колишній завод “Ізоляційних матеріалів” (м. Донецьк, вул. Світлого шляху, 5). Там, в адміністративній будівлі, розташована “приватна в’язниця”, у підвалі якої є тортурна камера, поряд – камера “трійник”, де розташовані трое

нар, одні над одними, без туалету. Відеокамери спостереження розміщені на стелях. Окрім відео, здійснювали звуковий контроль. На першому поверсі будівлі розташовано 11 камер для утримання осіб. Була спеціальна “камера” для дізнання через підставних осіб. Також для допитів мене возили до приміщення “МДБ” (м. Донецьк, вул. Шевченка, 76). Під час допитів до мене застосовували електрошокер, побиття, приниження, намагання згвалтування, моральний та психологічний тиск, погрози катування близьких.

“Військовий трибунал” на правах “верховного суду ДНР” звинуватив мене в “шпигунстві” на користь “ворожої держави Україна”. Під час “судового розслідування” мені пропонували послуги “адвоката” Усенка Валерія Миколайовича. Але мені достеменно відомо, що Усенко В. М. працює із “співробітниками правоохоронних органів ДНР” з метою вимагання коштів з родичів “затриманих” під час “досудового розслідування” до оголошення “обвинувального вироку”. “Слідчий”, який здійснював “досудове розслідування в МДБ ДНР” – Веклов Олексій Юрійович, катував заручників разом із “начальником Дебальцевського районного МДБ ДНР” Дмитром (позивний “Хрест”) та його напарником Віталієм (позивний “Швед”).

Також під час перебування на заводі “Ізоляційних матеріалів” та у “виправній колонії № 97” брали участь у тортурах над українськими громадянами Сергій Павлович (“Палич”), Андрій (“Сліпий”), Юрій (“Товстий”); Євдокімов Василь (“Ленін”, “головний у приватній в’язниці”); Трубіцин В. В. (“начальник СІЗО, підполковник”); Холін Марк, Немцов Дмитро та Ніпоран Маїл Огли (усі – співробітники “виправної колонії № 97”).

Усі зазначені вище особи різною мірою намагалися “вибити” з мене визнання причетності до шпигунської діяльності. Змушували фабрикувати проти себе докази. Так, “співробітник МДБ ДНР” Дмитро (“Хрест”) запропонував мені написати текст під його диктовку. Зокрема, нібито я конспектував дані дислокації військової техніки, розквартирування та переміщення НЗФ для подальшої передачі співробітникам СБУ. Після цього він забрав блокнот з написаним мною текстом. Під час обшуку у моєму автомобілі знайшли цей блокнот, який потім став одним з доказів моєї провини. Якщо я напишу текст, “Хрест” обіцяв мені швидкий обмін, а якщо відмовлюся, то повернути до катів.

У грудні 2016 року, під час відеозапису з моєю участю, в одному з кабінетів “МДБ ДНР” мені, за раніше відпрацьованим сценарієм, запропонували прочитати заздалегідь підготовлений текст. А саме про мою причетність до негласного апарату СБУ та факти передавання

інформації про тимчасово-окуповані території (місце дислокації військової техніки, озброєнь, НЗФ). Крім того, мені надавали листи з фотографіями співробітників СБУ, з якими, на їхню думку, я нібито співпрацював. При цьому вказані вище листи не містили будь-яких фотографій співробітників СБУ. Я на камеру назвав імена, які мені задалегідь продиктували...”

32. Олександр О. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 1059 діб)

“...У полон потрапив у лютому 2015 року. Під час прямування на автомобілі Ростовською трасою в напрямку м. Артемівськ потрапив в засідку терористів, був обстріляний. Отримав поранення, контузію та втратив свідомість. Коли я опритомнів, побачив осіб з розпізнавальними знаками ЗСУ (жовтими стрічками на рукавах). На моє запитання: “Що ви робите, в кого стріляєте, я із ЗСУ?” мені відповіли, що вони теж військові, тільки з РФ. Під час перебування в полоні мені стали відомі звання та позивні військових РФ:

- “полковник” Горелов Ігор Володимирович, “Тога”, куратор “командира комендантського полку”;
- “начальник штабу комендантського полку, підполковник, позивний “Курган”;
- “підполковник Тахіров, куратор заступника командира комендантського полку з тилового забезпечення”;
- “підполковник Карпов, куратор заступника командира комендантського полку з озброєння”;
- “начальник служби з харчового забезпечення, майор, позивний “Коливан”;

У полоні до мене систематично застосовували тортури та фізичний, психологічний вплив, одного разу катували в присутності лідера донецьких терористів О. Захарченка, який потім наказав розстріляти мене (була імітація страти з пострілами над моєю головою)...”

33. Валерій Р. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 634 доби)

“...Допити в перший день проводив особисто керівник проросійських терористів О. Захарченко, а в наступні чотири дні – офіцер ЗС РФ у балаклаві. Під час допитів до мене застосовували заходи фізичного та морального тиску, били, пропонували вбити товариша, за що в подальшому обіцяли відпустити додому. Вимагали довідатися інформацію щодо позивних командного складу підрозділу, місця розташування та кількість особового складу, відомості про

озброєння. Унаслідок тортур мене змусили підписати протокол, де було вказано, що я ворожий коректувальник артилерійського вогню ЗС України...”

34. Олександр І. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 614 діб)

«... Після захоплення в полон, мені надягли мішок на голову і завантажили в машину, повезли до м. Дебальцеве. Тримали мене в підвалі будівлі, якої я не бачив, оскільки вікно було заварено. Під час допитів терористи т. зв. “міністерства державної безпеки ДНР” постійно застосовували заходи фізичного впливу. Хто бив, я не бачив, тому що на моїй голові був мішок, Скільки разів били, не пам’ятаю.

Були спроби мене завербувати. У м. Дебальцеве майор (ПІБ не знаю, був у балаклаві, зріст приблизно 190 см, фізично розвинутий добре, вік 30–40 років) неодноразово пропонував мені стати агентом “МДБ ДНР”, обіцяв за це припинити катування та навіть виплатити значні гроші. У разі моєї згоди він планував організувати моє звільнення з полону як «героя», після чого я повинен був посприяти в захопленні мого командира роти, старшого лейтенанта Т. Я відмовився...”

35. Микола І. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 776 діб)

“...У полоні мене систематично катували, били по голові, ногах, спині. Вимагали заявити на відеокамеру, що бійці ЗСУ начебто причетні до злочинів проти народу Донбасу. Знімав на відеокамеру колишній народний депутат України Журавко О. В., який надав підготовлений ним текст. За те, що я, на його думку, читав без емоцій, Журавко наказав завдати мені декілька ударів в обличчя, що і зробили представники т. зв. “МДБ ДНР”...”

36. Євген Ч. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 1047 діб)

“...У лютому 2015 року під час виконання бойового завдання з вогневої підтримки піхотних підрозділів ЗС України у сел. Широкіно Донецької області мене захопила в полон група російських бойовиків незаконних збройних формувань. Під час допитів у т. зв. “МДБ ДНР” мені повибивали зуби, причому катування відбувалися в присутності «міністра оборони “ДНР” Кононова. Фізичним насиллям та погрозами (пообіцяли вбити матір та згвалтувати сестру) мене примусили дати фейкове інтерв’ю про те, що я відмовляюся від обміну полонених та бажаю залишитися в “ДНР”. У катуваннях брали участь два співробітники спецслужб РФ з яскраво вираженим «московським» акцентом у мові...”

37. Олександр Л. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 1083 доби)

“...У лютому 2015 року ми потрапили в засідку біля сел. Логвинове Донецької області. Дорога була перекрита ящиками від боєкомплекту, а біля них установлені протитанкові міни. Можливості розвернути автомобіль не було. Після того, як машина зупинилася, нас почали обстрілювати. Я отримав уламкове поранення пальця правої руки та кульове поранення правої руки. Евакуювавшись з автомобіля, я поповз якомога далі від нього. Вогонь зупинили. Хтось стукнув мене по касці та сказав: “Не рухайся, бо вб’ємо!”.

Бойовики НЗФ “ДНР” відібрали зброю, документи, каски, бронезилети, порізали шеврони. Мені наказали дістати вбитого бійця ЗСУ з обстріляного та перевернутого “КАМАЗа” та покласти його у воронку, що утворилася від вибуху міномета. Потім наказали лягти поряд для розстрілу. Терористи зробили кілька пострілів з автомата над головою та розсміялися. Приблизно через півгодини за нами приїхав “УРАЛ”. Коли ми підходили до автомобіля, до нас підійшла цивільна особа похилого віку. Бойовики НЗФ “ДНР” вигукнули: “Дедуль, это те пиндосы, которые по тебе стреляют!”. Літній чоловік вихопив палицю, схожу на держак від лопати, і почав бити мене по голові, доки не зламав її. Сідаючи в машину, я отримав багато ударів прикладом по спині та ногах. В автомобілі лежав на підлозі.

Приїхали до якогось села. Там нас перевантажили в багажник іншого автомобіля та вдягнули кайданки. Привезли до колишнього відділення “Нової пошти” на вул. Майській, де розміщувався підрозділ російських терористів “Донські козаки”. Нас побили і допитали. Коли приїхав старший групи бойовиків НЗФ з позивним “Опер”, уже було відомо, що один з українських військовослужбовців має орден Богдана Хмельницького III ступеня. За вказівкою “Опера” його та ще декількох поранили бійців розстріляли.

Мене допитував “Опер” у присутності 10 осіб. Потім нас примусили дати інтерв’ю журналістам телеканалу “Livenews”. Вони дали нам текст про те, що підрозділи ЗСУ не сформовані і начебто загороджувальні підрозділи ЗСУ відкривають вогонь по тих військовослужбовцях, які намагаються відступати.

Після розмови із журналістами нас ув’язнили в підвалі невідомої будівлі, де постійно знущалися та били бойовики НЗФ “ДНР” з позивними “Чека”, “Щука”, “Міліонер”, “Тесак”, комендант “Боцман”...

38. Микола Н. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 647 діб)

“...У полон потрапив у березні 2016 року. В цей день я купував молоко в місцевого жителя сел. Зайцеве Донецької області, який мешкав поряд з нашою бойовою позицією. Спробував молоко на смак і знепритомнів. Коли отямився, то не зрозумів, де перебуваю. Побачив поряд особу зі зброєю і сприйняв військового за свого. Ми зайшли до будинку і почали розмову. Я зрозумів, що потрапив у полон до терористів “ДНР”. Мене побили, завантажили в автомобіль і відвезли, на мою думку, до м. Горлівки. Знову били та допитували. Цього дня мене доправили до м. Донецьк у будівлю колишнього УСБУ, де утримували впродовж місяця. Там мене допитували й били. Під час допитів терористи намагалися дізнатися про позиції артилерії і техніки ЗСУ. На третій день перебування в будівлі УСБУ (м. Донецьк) мене викликали на допит, дали текст інтерв’ю та змусили прочитати перед відеокамерою. Мене та інших українських заручників особливо жорстоко катував “старший лейтенант” Худяков Євген”...

39. Тарас Г. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 279 діб)

“...У полон потрапив під час виконання бойового завдання – розвідки та виявлення вогневих пунктів противника. Але ворог почав обстрілювати нашу групу мінометом. Утративши орієнтацію на місцевості, я впав у шанці НЗФ, де перебувало 2 терористи (“донські казаки”). Спробував застосувати особисту зброю, але отримав удар у спину від третього терориста, який підійшов до мене ззаду. У мене відібрали автомат, зв’язали руки та повели до “БТР-60”, яким відвезли до н. п. Калинове. Постійно били руками й ногами, держакон ножа. В н. п. Калинове мене допитував “командир 6 мсп, полковник” з позивним “Полтинник”. Цікавився розташуванням підрозділів ЗСУ, артилерії, добровольчих батальйонів, наявністю озброєння та техніки. За його “наказом підлеглі (“донські казаки”)” били мене. Потім доправили до “військової комендатури” (вул. Гастелло, 40 Артемівського району м. Луганськ). Там мене розмістили в підвальній однокімнатній кімнаті. Того ж дня мене забрали на допит дев’ять “осіб”, з яких шість – “охоронці”, а три проводили допит. Усі приховували обличчя, називали себе “русскими”. Під час допиту я зрозумів, що вказані “особи з підрозділу Купола або К”. Деякі з них мали нарукавний знак у вигляді тріснутого навпіл церковного купола на чорному фоні без написів. “Куполи” раз на два-три дні проводили

допити, застосовуючи фізичну силу, електрошокер, електричний струм від телефонного апарата “ТА-57”, били гумовими кийками, вибивали зізнання в сприянні спецслужбі України (СБУ). Також фізично знущалися та застосовували тортури, коли відмовився вчити та озвучити наданий мені текст на допиті, на якому знімали відеосюжет для окупаційних ЗМІ.

Під час господарських робіт (прибирання приміщень тощо) я мав змогу ознайомитися зі списками “представників” НЗФ, які проходять службу в “комендатурі” на вул. Гастелло, 40 Артемівського району міста Луганськ (графік відпусток, графік чергувань тощо) та причетні до знущань з українських заручників:

- “комендант підполковник” Жиронкін Леонід Олександрович (зі слів інших членів НЗФ, колишній співробітник СБУ);
- “начальник штабу майор” Навроцький В’ячеслав Іванович;
- “заступник з виховної роботи лейтенант” Кирилюк Олексій Володимирович (на правому плечі має кольорове татуювання скорпіона);
- “лейтенант” Ахметшин Олександр Юрійович;
- “лейтенант” Кошеленко Сергій Романович (“Кошельок”);
- “прапорщик” Базалій Геннадій Сергійович (“База”), брав участь у “бойових діях”, має позивний “Малиш” (орієнтовно 2015 рік);
- “начальник гауптвахти старший прапорщик” Протас Андрій Сергійович; у 2014 році брав участь у “бойових діях”, потім був “особистим охоронцем” Плотницького;
- “начальник відділу профілактики правопорушень старший лейтенант” Сорокіна Любов Семенівна;
- “офіцер відділу профілактики правопорушень лейтенант” Грачова Юлія Євгеніївна. Батько її чоловіка “військовий комендант ЛНР полковник” Грачов;
- “офіцер відділу профілактики правопорушень лейтенант” Леонов Сергій Григорович;
- “старший лейтенант” Туркін Геннадій Миколайович (“Афган”); був переведений до “штабу 2 АК ЗС РФ”, ймовірно, до “підрозділу з виховної роботи”;
- “відповідальний за озброєння, заступник коменданта полковник” Синельник Володимир Васильович (має надмірну вагу);
- “заступник коменданта з тилу (з вересня 2017 року)” капітан Гончаров Євген Валентинович (має вуса); з грудня 2017 року переведений до “комендатури” Жовтневого району м. Луганськ;
- “лейтенант” Бублик Олексій Володимирович (або Миколайович);

- “старший лейтенант командир комендантського взводу, заступник коменданта з тилу (з грудня 2017 року)” Калінін Віталій Васильович;
- “солдат” Боженко Олексій Геннадійович (має надмірну вагу);
- “солдат” Кравцов Андрій Юрійович; на одному плечі має татуювання – купол парашута, – характерне для військовослужбовців ВДВ; на руці біля мізинця – татуювання “За ВДВ”;
- “старший солдат (можливо, сержант)” Гандзій Сергій;
- “лейтенант (можливо, старший лейтенант) заступник начальника штабу” Коротухін Олексій (Артем)...

40. Володимир Г. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 739 діб)

“...Відразу після захоплення у полон у мене відібрали військову форму (залишився у нижній білизні), військовий квиток та особисті речі. Через деякий час до блок-посту під’їхав мікроавтобус, ще через 15-20 хвилин мене доставили до підвального приміщення невідомої будівлі, де почали катувати та погрожувати вбити. Каткування тривало усю ніч. Вранці мені одягнули на голову поліетиленовий мішок і в автомобілі відвезли до адмінбудівлі колишнього УСБУ в Донецькій області, де розташовувалася “комендатура ДНР” (“комендант” полковник армії РФ на прізвище Нос, “начальник продовольчої служби”, зі слів обслуговуючого персоналу, капітан армії РФ на прізвище Котов).

Через півроку всіх затриманих, які перебували у “комендатурі” (34 чоловіка), відправили до Макіївської в’язниці (західної виправної колонії), де ми перебували до визволення з полону. У вересні 2017 року (через 1,5 року після мого захоплення) у СІЗО прибули представники так званого “слідчого управління генеральної прокуратури ДНР”, які пред’являли “обвинувачення у пособництві в тероризмі”. З “обвинуваченням” я був не згоден, про що письмово засвідчив у “протоколі допиту обвинуваченого”.

Під час перебування у полоні мені завдали наступних тілесних ушкоджень: зламали 2 ребра з лівого боку, отримав контузію на ліве вухо через сильне побиття та здійснення пострілу з автомату біля лівої сторони голови...”

41. Олександр Т. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 702 доби)

“...Після захоплення мене відвезли до н.п. Миколаївка та передали представникам російського терористичного збройного угруповання під

назвою “З батальйону Слов’янської бригади” – “полковнику з позивним “Старшина” та його помічнику з позивним “Мальок”. Відразу отримав удар в обличчя прикладом автомату, потім били ногами, гумовими кийками, я не міг прикритися, адже руки були сковані кайданками. Від болю втратив свідомість, прийшов до тями вже у м. Донецьк. Утримувався у в’язниці “в/ч 08816” (м. Донецьк, вул. Молодіжна). Вже у Донецьку мене допитував співробітник ФСБ РФ та співробітники так званого «міністерства державної безпеки ДНР». Допити відбувалися за одним сценарієм: спочатку примушували зізнатися у злочинах проти мирного населення, потім жакливо били – зламали ребро та вибили зуби...”

42. Микола Г. (військовослужбовець ЗС України, у заручниках перебував 1051 добу)

“...Понад двох років незаконно утримувався у в’язниці російських терористів «виправна колонія № 97» у м. Макіївка Донецької області. Весь час примушували або підписати «зізнання у злочинах проти народу Донбасу», або пропонували вступити до лав бойовиків незаконних збройних формувань. При цьому відверто казали, що зарплатня у терористів хоч і невелика, але кожен має безкарно грабувати місцевих мешканців, які підозрюються у прихильності до України. Неодноразово застосовували до мене заходи фізичного та психологічного впливу. Постійні тортури отримувал від Шаповалова А.А. – “заступника сектору тюремного утримування”, позивний “Німець” (впізнаю на фото № 67)...

Свердлили, ламали, били: волонтер розповіла про звірячі тортури в полоні бойовиків ДНР

<https://apostrophe.ua/ua/news/society/2018-01-21/sverlili-lomali-bili-volonter-rasskazala-o-zverskih-ryitkah-v-plenu-u-boevikov-dnr/119098>

21 січня 2018

Волонтер Ірина Бойко з Полтави, яка побувала в полоні бойовиків у 2014 році, розповіла про нелюдські катування, яких вона зазнала.

"Ось шрами від молотка... А це – свердла: більше 20-ти разів тіло просвердлене. Це теж шрам від молотка. Це все було розбито. Ось потрошені молотком коліна. Не знаю, як я ходжу... Свердлили груди... Це все свердла, молоток, обценьки... Знущалися, як могли. Очі... Це око було незручно вийняти, не з руки. То його залишили, а ось цьому дісталось більше – це око пошкодили. Воно тепер нічого не бачить: його виймали ложкою.

Тобто чеченець намагався висмикнути око, пошкодити його так, щоб воно витекло. Я не знаю чому, але коли він вийняв ложку і побачив, що око на місці і другий раз спробував вставити ложку, то один із бойовиків, які були присутні, пожалів мене і сказав, щоб око більше не чіпали", – розповіла волонтер та додала, що одного з її друзів у полоні розстріляли.

"ЇХ ВИБИЛИ ОБЦЕНЬКАМИ". ЗВІЛЬНЕНИЙ БОЄЦЬ "АЗОВУ" РОЗПОВІВ ПРО ТОРТУРИ БОЙОВИКІВ "ДНР"

<https://tsn.ua/ato/yih-vibili-ploskogubcyami-hotili-virvati-zvilneniy-boyes-azovu-rozproviv-pro-torturi-bojovikiv-dnr-1079995.html>

6 січня 2018

Євген Чуднецьов розповів, як він з одним із інших заручників планував втечу.

Боєць батальйону "Азов" Євген Чуднецьов, якого 27 грудня 2017 року звільнили з полону бойовиків "ДНР", в інтерв'ю Громадському радіо розповів про пережиті тортури.

За словами Чуднецьова, бойовики вибили йому зуби в підвалі. "Їх вибили обценьками, хотіли вирвати. Це не перекручена інформація. Одні писали, що вони в мене самі повішали. Але як, якщо в січні мої зуби цілі, а в лютому їх уже немає. Вони не могли так швидко випасти", – сказав український боєць.

Чуднецьов також розповів, що бойовики змушували полонених шукати трупи українських військових у Дебальцевому. Азовець вважає, що "ДНРівці" перебільшують кількість загиблих: "Якщо б були ті жахливі цифри, які вонизначають, усе б було всипане трупами. Ми за добу знайшли тільки один труп і ногу".

ЖАХИ «РУССКОГО МИРА»: НАЙПОПУЛЯРНІШІ І НАЙЖОРСТОКІШІ КАТУВАННЯ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬ В ПОЛОНІ ТЕРОРИСТІВ «ДНР», – Павло Канигін.

<https://newsonline24.com.ua/uzhasy-russkogo-mira-samye-populyarnye-i-izoshhrennye-putki-primenyaemye-v-plenu-u-terroristov-dnr-zhurnalist/>

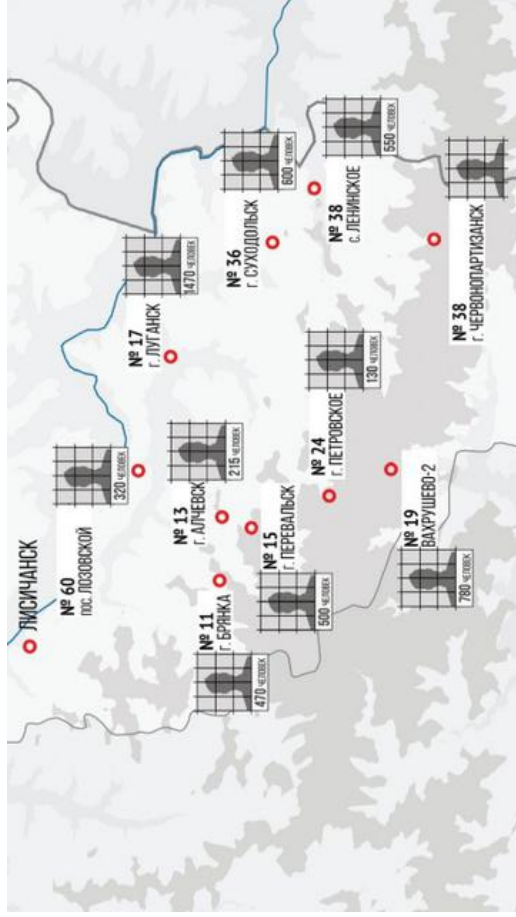
“«Найпоширеніший засіб впливу на в’язнів – катування електрошоком. Часто терористи, щоб остаточно зламати полонених, проводили інсценування страти, імітували розстріл. Подібні методи вони часто практикували. Таких катувань зазнавали й жінки», – згадував один із звільнених з полону «ДНР».

«Нещодавно на волю вийшов ще один в’язень. Він розповів, що «спецслужби ДНР» часто застосовували тортури, які отримали назву «трамвай». В’язня щільно обмотували скотчем і на декілька годин опускали у вузьку трубу, могли залишити в такому стані на всю ніч. Трубу розміщували в малій вузькій кімнаті, яка була подібна до маленького трамвайного вагончика. І крім нелюдських фізичних страждань, людина відчувала нестачу кисню. Через деякий час у людини з’являлася повна дезорієнтація, і вона надавала ті свідчення, які від неї вимагали бойовики», – розповів журналіст.

Бойовики на окупованому Донбасі створили мережу трудових таборів, – німецькі ЗМІ

https://sensor.net.ua/photo_news/447624/boeviki_na_okupirovannom_donbasse_sozdali_sistemu_trudovyh_lagereyi_nemetskie_smi_karta

13.07.17

Бойовики на окупованих територіях сходу України утримують мережу так званих "трудових таборів". За даними німецької радіостанції Deutschlandfunk, що оприлюднені в ефірі 13 липня, у четвер, у цих таборах тисячі в'язнів так званих "ДНР / ЛНР" примушують до безоплатної праці. Група правозахисників, що моніторила ситуацію в "ДНР / ЛНР" і на яку покликається Deutschlandfunk, зазначає, що прибутки від примусової праці в таких таборах до 500 000 євро на місяць. Ці ресурси використовують для

фінансування терористів на Донбасі.

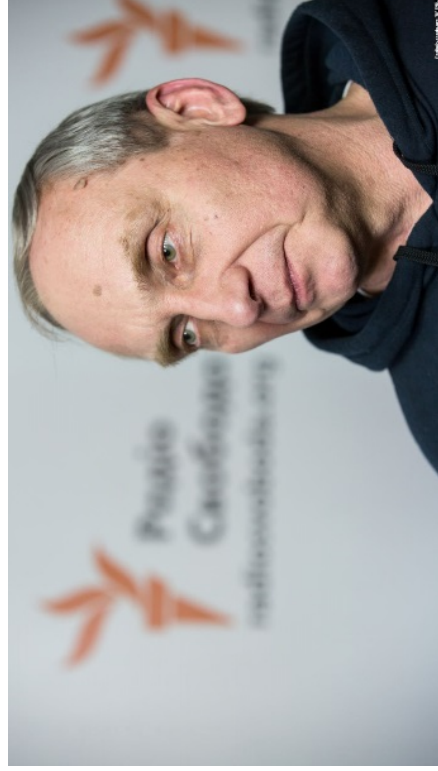
Самопроголошені "уряди" так званих "ДНР / ЛНР" не відповіли німецькій радіостанції на запит про наявність таборів та їх функціонування.

На оприлюдненій карті видно, що табори розміщено на окупованій території Луганської області, зокрема в містах Луганськ, Брянка, Алчевськ, Перевальськ, Петрівське.

«Жах, свавілля, фантасмагорія», – Ігор Козловський про полон у “ДНР”

<https://ru.krymr.com/a/28954394.html>

04 янвря 2018

Наприкінці січня 2016-го релігієзнавця Ігоря Козловського затримали представники угруповання “ДНР”. Спочатку науковця звинуватили в незаконному зберіганні вибухових речовин, а в подальшому “суд” оголосив, що Козловський – “дуже неблагонадійний громадянин”, оскільки контактував з низкою заборонених у “ДНР” організацій, зокрема, у 2014 році – із членами партії “Всеукраїнське об’єднання “Свобода””.

“Загалом на тортури в них небагата фантазія: б’ють, використовують електричний струм, підвішують... Про це краще не говорити. Насправді я не прагну викликати в людей співчуття”.

“Вижити мені допомогла молитва”, – доброволець про катування в “ДНР”

<https://uain.press/security/801343-801343>

26.04.2018

Колишній боєць батальйону “Донбас” Віталій Фоменко, який добровільно пішов захищати територіальну цілісність України, розповів про катування та нелюдські умови в полоні бойовиків “ДНР”.

Віталія Фоменка полонили під Іловайськом. На допитах бойовики намагалися “вибити” інформацію про завдання, яке він повинен був виконати в регіоні.

Фоменко розповідає, що бойовики били не всіх, а тих, кого вважали снайперами чи мінометниками. Били за Майдан і патріотичні татуювання. **“Одного разу, коли нас вивели надвір, я бачив, як били інших. Зазвичай виводили нас по одному, рідше – по двоє і били до непритомності. Тих, хто вже не міг самостійно пересуватися після побиття, ми носили в туалет. Вони били лежачих. Людина ні їсти самостійно не може, ні ходити... І ми говорили, що він “не ходячий”. А бойовики кажуть: “Виносьте” – і знову б’ють людину, яка вже не ходить”, – згадує полонений.**

**ОСОБИ, ЯКІ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ПРИЧЕТНІ
ДО КАТУВАНЬ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН,
ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ
ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО**

Бойовики т.зв. «ДНР», які катували українських громадян на території ОРДЛО

Свідок **Ігор К.** (військовослужбовець Національної гвардії, у полоні перебував 120 діб):

«...Серед тих, хто по-звірячому катував заручників, запам'ятав бойовиків з позивними "Батон" (невисокий, середньої статури), "Адреналін" (високий, худий, носив окуляри, волосся світле). Останній був психічно хворою людиною, волосся отримував особливе задоволення від тортур над полоненими: йому подобалося бачити кров заручників та насолоджуватися нашими криками від болю».

<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>, Бюлетень СБУ № 4, стор. 20 (п. 5)

«Адреналін» – Колесник Іван Іванович, 08.09.1990, громадянин України, «лейтенант військової комендатури № 5 в/ч 08816 ДНР» (розташовується у захопленій будівлі Управління СБУ в Донецькій обл.). <https://myrotvorets.center/criminal/kolesnik-ivan-ivanovich/>

«Батон» – Глушаков Станіслав Геннадійович, 01.12.1994, громадянин України, бойовик «9 окремого мотореволюційного полку 1 АК ДНР», член «комендантської роти ДНР» (розташовується у захопленій будівлі Управління СБУ в Донецькій обл.). <https://myrotvorets.center/criminal/glushakov-stanislav-gennadiyevich/>

Інші свідчення про катування громадян України бойовиками «Адреналіном» та «Батоном»,

<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>:

Бюлетень СБУ № 1 від 22 вересня 2016 року, стор. 32 (п. 51), стор. 44 (п. 50-51), стор. 46 (п. 59);

Бюлетень СБУ № 2 від 7 жовтня 2016 року, стор. 24 (п. 14), стор. 32 (п. 64);

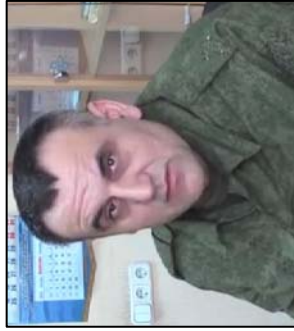
Бюлетень СБУ № 3 від 15 листопада 2016 року, стор. 18 (п. 32), стор. 29 (п. 33), стор. 31 (п. 44);

Бюлетень СБУ № 4 від 20 грудня 2016 року, стор. 23 (п. 11-13), стор. 24 (п. 17);

Бюлетень СБУ № 5 від 11 грудня 2017 року, стор. 24-25 (п. 43).

Бойовики т.зв. «ДНР», які катували українських громадян на території ОРДЛО

Свідок Микола В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 49 днів)
«...Тримали в підвалі колишнього Управління СБУ в Донецькій області. Майже щодня до мене застосовували побиття і тортури – били кулаками по обличчю, залізною трубою по голові, спині та животу, численні удари в пах ногами і прикладами зброї, надрізання шкіри голови ножем. **Декілька разів імітували розстріл, але стріляли біля голови. Катували мене та інших заручників співробітників так званого "міністерства державної безпеки ДНР" з позивними "Заєць" (керував допитами), "Зомбі" , "Давид" ...».** <https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>, Бюлетень СБУ № 3, стор. 31 (п. 42)

«Заєць» – Заєць Віктор Васильович, 29.02.1968, громадянин України, начальник відділу військової контррозвідки ДНР (відповідає за роботу з українськими військовополоненими).
<https://myrotvorets.center/criminal/zaec-viktor-vasilevich/>

Інші свідчення про катування громадян України бойовиками «Зайцем», «Зомбі» та «Давидом».

«Зомбі» – Талашенко Сергій Олегович, 25.08.1976, громадянин України, бойовик «розвідувального управління республіканської гвардії ДНР», колишній співробітник МВС України.
<https://myrotvorets.center/criminal/talashenko-sergej-olegovich/>

<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>:

Бюлетень СБУ № 2 від 7 жовтня 2016 року, стор. 26 (п. 24), стор. 27 (п. 34), стор. 30 (п. 48).
Бюлетень СБУ № 3 від 15 листопада 2016 року, стор. 18 (п. 32), стор. 26 (п. 17), стор. 28 (п. 28), стор. 31 (п. 45), стор. 32 (п. 49).

«Давид» – Редько Андрій Володимирович, 28.04.1972, громадянин України, «начальник оперативно-розшукової групи з відділу розвідувального управління республіканської гвардії ДНР», колишній співробітник МВС України.
<https://myrotvorets.center/criminal/redko-andrej-vladimirovich-2/>

Бойовики т.зв. «ДНР», які катували українських громадян на території ОРДЛО

Свідок Сергій Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 120 днів)

«...У полоні мене тримали в колишньому архівному приміщенні УСБУ в Донецькій області, захопленого терористами ДНР... Часто вночі бойовики заходили до нас та виводили по одному "для розваг". Заручників відводили до так званого "гуртожитку терористів НЗФ "Спарта" в цій же будівлі. Там п'яні терористи знущалися і катували: били заручників, підвішували їх за руки до турніків, одночасно стріляючи в них із пневматичної або дрібнокаліберної зброї ("живі мішені"), змушували сто разів присідати або віджиматися до втрати свідомості. **Катували полонених бойовики на прізвиська "Кент", "Слав'ян", "Крутий" (на ім'я Сергій Іванович), "Кирил" та інші...**».

<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>, Бюлетень СБУ № 4, стор. 23 (п. 14)

«Крутий» - Пилипенко Сергій Іванович, 16.03.1958, громадянин України, член «комендантської роти ДНР» (розташовується у захопленій будівлі Управління СБУ в Донецькій обл.).

<https://myrotvorets.center/criminal/pilipenko-sergej-ivanovich/>

У лютому 2017 року СБУ спільно з ГПУ затримали бойовика «ДНР» на прізвисько «Крутий», який катував військовополонених.

https://www.youtube.com/watch?v=X_8-VWFzN6g

1 червня 2017 року вироком Слов'янського міськрайонного суду Донецької області терориста **засуджено до 10 років 1 місяця позбавлення волі** з конфіскацією майна.

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/66885637>

Інші свідчення про катування «Крутим» громадян України. <https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>:

Бюлетень СБУ № 2 від 7 жовтня 2016 року, стор. 23 (п. 5);
Бюлетень СБУ № 3 від 15 листопада 2016 року, стор. 28 (п. 28)

**EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS
WHO WERE HELD CAPTIVE BY RUSSIAN
TERRORIST GROUPS ON THE ORDLO TERRITORIES,
ON THE MILITARY AGGRESSION
OF THE RUSSIAN FEDERATION AGAINST UKRAINE,
INHUMAN DETENTION CONDITIONS,
PHYSICAL ABUSE, TORTURE AND
MORAL AND PSYCHOLOGICAL HUMILIATION**

1. Oleksandr D. (civilian, was held captive for 905 days)

“... At the end of 2015 I was taken prisoner by pro-Russian militiamen for an attempted “illegal crossing of the border” between Ukraine and the temporarily occupied territories of Donetsk Oblast, near Heorhiivka. I was brought to the basement of the former SSU Donetsk Regional Department on Bauman street. I was photographed, and my interrogation was captured on video. The interrogation was conducted by a representative of the so-called “Counterintelligence Department of the DPR State Security Ministry (MGB DPR)” (I recognize him on photo #140), and the “head of the Military Counterintelligence Department”, call-name “David”, who was personally in charge of interrogations and beatings of the hostages (I recognize him on photo #167). Besides, on photo #79 I have identified a pro-Russian militiaman, an “armed escort member” who guarded the hostages kept in the fuel and lubricant warehouse. In six months, I was transferred to the basement of Donetsk Regional State Administration building. During two months I was held captive in some office room, and three months later I was transferred to the prison camp #97 in Makiivka.

While being illegally held captive, I was beaten severely and deprived of food many times. They organized mock executions, firing weapons at me. The “commanding officer of the DPR separate commandant’s regiment” V. Anosov and his wife “major” Anosova were particularly cruel – they regularly tortured the hostages and captive servicemen of the Armed forces of Ukraine, and abused their dignity...”

2-3. Artem A. and Vladyslav O. (civilians, were held captive for 444 days)

“...We were taken prisoners by the so-called “officers of the MGB DPR” in the Teatralna Square in October 2016, in full view of dozens of people, and were brought to the building of the former SSU Donetsk Regional Department (79 Radianska Str., Luhansk). The terrorists accused us of having been in contact with servicemen of the Armed forces of Ukraine, and with volunteers from “Asov Battalion”, to whom we communicated

information on the disposition of units the Russian Federation regular troops on the temporarily occupied territories in Luhansk Oblast. Besides, they found a video of burning a flag of the so-called “LPR” in Vladyslav’s telephone.

Starting with the first interrogation, which lasted from 12:00 to 22:00, we were both beaten and underwent psychological pressure (threats, humiliations). Physical abuse (beatings, electric shocks, suffocation using plastic bags) and threats to cut off limbs, fingers in particular, are a key tool in the activities of the so-called “MGB LPR”, and each of us experienced them.

Later we were convicted of “treason through conniving [with the enemy]” and “desecration of the state symbols of the LPR”.

The fake trial was organized personally by the following supporters of terrorists: the “LPR Military Tribunal judge” Lunha A.H., the clerk of the court Dokukina L.I., Deputy Head of the Department of Prosecutor-General's Office of LPR Kozlov M.V.”.

Among those who personally tortured Ukrainian hostages, and were involved in our illegal detention, are the ones whom we recognize in the photos: Rohovenko S. (call-name “Tunhuz”, a former law-enforcement officer, currently an “officer of the MGB LPR”); Kovaliov L., a “Major of the MGB LPR”, call-name “Borets”; Denys, call-name ”John”, an “officer of the MGB LPR”, graduated from Luhansk National Agrarian University; “major of justice” Manuilova Yu., a “forensic specialist of the MGB LPR Investigative Department”, a former officer of the Investigative Branch of Luhansk Regional Department of the Ministry of the Interior of Ukraine”; “colonel of justice” Petrenko B., currently “head of the MGB LPR Investigative Arm”, a former officer of the SSU Luhansk Regional Department; “major of the MGB LPR”, call-name “Frol”, who tortured the hostages with obsessive cruelty. Besides, the “officer of the MGB LPR” Denys, call-name ”John” (I would guess he is 25 years old, 180-185 cm in height, fair-haired, has a tattoo “3а ВДВ” on his left hand) repeatedly persuaded us to commit a terrorist act on the territory of Ukraine in exchange for a possibility to return to Luhansk...”

4. Valerii R. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 890 days)

“...At the beginning of April 2016, when the convoy was moving to the place of rotation, we were ambushed; as a result of it our car (the last in the convoy) was damaged by the anti-armor grenade launcher and seized by Russian terrorists. I was taken to the occupied territory by the militants and brought to the basement of the former SSU Donetsk Regional Department

situated in Bauman street. At once I was accused of having conducted terrorist activities on the territory of Donetsk oblast. In the course of interrogations which were held 2-3 times a week I coerced psychological pressure (they beat me with legs and a rubber stick; they applied a current from my old mobile phone), they promised to cut off my arms. The staff of the so-called DPR Ministry of State Security took away my mobile phone; they presumably called my brother from it and informed him of my having deserted to terrorists. Moreover, they called my niece and threatened her with physical violence. The terrorists employed tortures against a captured serviceman of the Armed Forces of Ukraine call named "R" by means of filing his teeth; they stabbed both legs of a Ukraine's AF serviceman call named "H".

For three months I had been held in the basement of the former SSU Donetsk Regional Department and then I was taken to the prison settlement #97 in Makiivka. In October 2017, I was attended by the DPR Ministry of State Security investigators who accused me of "having aided terrorists and adjusted fire" and "promised" to imprison me for 20-30 years..."

5. Oleksandr F. (a civilian, was held captive for 723 days)

"... I was taken captive by the staff of the so-called DPR Ministry of State Security in Makiivka of Donetsk Oblast. They found symbols of Ukraine and the EU in the course of a search that resulted in my being captured. Soon afterwards I was brought to the room #302 in the building of the so-called DPR Ministry of State Security (Donetsk, Shevchenko str., 26), where I was interrogated for the first time and coerced beatings and intimidation. I was interrogated by the following "special investigative agents": Horbokon (call named "Niemets"), Biloborodko (call named "Monomakh") and Yefimovych who demanded that I should confirm my membership in Ukrainian patriotic organizations. I was held captive by the DPR Ministry of State Security bodies for three months; first I was held in a non-heated lock-up garage (though it was winter), then I was brought to the former archives office that had been turned into a torture chamber by terrorists. The guards and the staff of the DPR Ministry of State Security abused hostages all the time (beat them with their hands, legs and rubber cues). Trubitsyn, "the chief" of the pre-trial detention center, and Kholin, "a criminal investigative agent", turned to be the cruelest.

In August 2016, I was convicted by Donetsk inter-regional court in Makiivka, then by the DPR court martial. I remember the representatives of prosecution involved in fraud for obtaining judgment: Kilkiev and Orlova, investigators, Maksymova, a judge in Makiivka, Strateichuk and Odegov, court martial judges, Serhieiev and Maksymov, the prosecutors. Mykyta

Kiosev (the head of “Moloda Respublika (Young Republic)” terrorist civil organization) and Hryhorii Zinovyk (a functionary of the students’ trade-union committee), considered informants and provocateurs, as well as the above mentioned “criminal investigative agents of the DPR Ministry of State Security” acted as witnesses.

I served my “sentence” in the penitentiary #27 (Horlivka, Nemyrovych-Danchenko str.). I was tortured there personally by Oleksandr Liashenko, “the head of penitentiary”, his relative and “the deputy head” at the same time Dmytro Liashenko and Dmytro Verych, a “criminal investigative agent”. Just before the hostage handover, on December 25, 2017 in particular, the Liashenkos, being drunken sadists, beat and abused me from 10 p.m. till 2 a.m....”.

6. Oleksandr A. (a civilian, was held captive for 848 days)

“... I was taken hostage by the representatives of the armed Russian-terrorist group “Sparta” and the so-called “military police officers” who accused me of “treason against DPR”. For some time, I was held in a basement, where I was interrogated five times. Each interrogation had lasted on average for about two or three hours. At the same time, I was subjected to physical abuse – I was beaten with hands, legs, rubber truncheons and a butt of an assault rifle. As a result of a torture, I was left disabled. One of the interrogations was filmed by a “blogger” Zhurabka for the Russian agitation visual. Later, I and other hostages were attended by representatives of Russian TV channels “NTV” and “Russia 24” who interviewed prisoners and filmed the conditions of their compulsory detention. At the same time, “journalists” instructed the hostages to give them the correct answers.

The main torture chamber of the “DPR” was located in the premises of the former archive of the Donetsk SSU Department, which was captured by terrorists in 2014. The hostages were placed on the racks for paper; there was no lavatory, linen and running water. Only in two years’ time terrorists finally legalized my detention: by the decision of the General Prosecutor’s Office of the DPR “a preventive measure in the form of keeping in custody was taken against me”. At the same time, I was banned from legal counsel and they refused to grant me visiting permits.

Among the terrorists in the photo, I can recognize those who tortured me and other hostages. One of them is the head of the 3rd DPR Intelligence Department with a call-name *Zaiats* (he personally conducted interrogations in the presence of two officers of the RF secret services, who asked questions concerning the deployment of the Ukrainian Armed Forces in the area of anti-terrorist operation, the number of personnel and military machinery); another one is *Artem*, *Zaiats*’s subordinate, a former employee

of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, who previously served in one of Donetsk regional police departments (he is mercantile and interested in personal enrichment); the third one is *Zombi* (he used to be a dog handler in Ukraine's Ministry of Internal Affairs special police force "Berkut")...

7. Denys B. (a civilian, was held captive for 390 days)

"... At the exit of my house, I was knocked down, put a sack on my head and handcuffed. I was also charged with "betrayal of my homeland and "Russkaia vesna" ideals" as well as espionage in favour of the Armed Forces of Ukraine. In the building of the "DPR Ministry of State Security" in Donetsk (26, Shevchenko St.) they tortured me and smothered me with a plastic bag until they got to know my Twitter account password. They threatened me with physical abuse – to cut off my limbs, to rape me, to execute me by shooting or bury me alive in a pit in a forest. I was also subjected to all sorts of humiliation and threatened to be put into a lime pit. All the torturers were wearing masks (balaklavas), but during the interrogation I heard one terrorist's call-name – "Yakut".

On the basis of evidence extracted from me under torture I was sentenced to 10 years in prison by the so-called "Supreme Court of DPR". People, personally liable for my unlawful imprisonment and fabrication of my criminal case are: Yamanko, a crime scene investigator working for the "DPR Ministry of State Security"; "judges" Tokarenko, Strateichuk and Odehov; Idiatulin, DPR Ministry of State Security criminal investigator; and Bairachnyi, deputy Prosecutor General of DPR.

8. Roman S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 189 days)

"Our security checkpoint was attacked by a sabotage-reconnaissance group of the Russian occupational troops. There were 16 men there, all dressed in the uniform of the Russian Army. Three Ukrainian fighters were killed and I was taken captive during the fight. I was kept prisoner at the high security prison # 97 (Makiyivka, Donetsk oblast). I was frequently tortured during interrogations. Once I was interrogated by O. Zakharchenko in person. That was hardly an interrogation – swear words, shouting and intimidation of sexual assaults all the time; I think he was under drugs. After the interrogation Zakharchenko ordered his inferiors to kill me (it was a mock execution). I don't know where exactly the interrogation took place because while in captivity I was always transported with a sack on my head"...

9. Serhii S. (civilian, was held captive for 448 days)

"...I was detained by the militants of illegal armed groups of the so called "LPR" in September 2016 while crossing the delimitation line. They accused

me of cooperation with the Armed forces of Ukraine. All the time I was kept in the basement of the former building of SSU regional department in Luhansk oblast. On the premises of that building there were stationed not only local militants but also the units of the RF Army, including officers of the Russian military intelligence (I saw them and heard their conversations). I was interrogated several times. All the interrogations were held with the use of physical violence, they tortured me using electric current, kicked me and humiliated. I was a witness to a murder of one of the captives – Andrij K. – by the “LPR” militants...

10. Ihor S. (a civilian, was held captive for 824 days)

“...I was taken captive by the staff of the so-called DPR Ministry of State Security and the RF Federal Security Service in my home city of Donetsk. I didn’t know the reason for my being taken captive. In two months’ time I got to know that I had been charged with espionage. For two years I had been held illegally in the “pretrial detention centre of the DPR Ministry of State Security” (located in Kobozev street, 4). After the trial that looked like the one of Stalin’s epoch of the thirties, the previous century, I was imprisoned in the penitentiary #32 of Donetsk oblast. Shaipov, the so-called DPR deputy prosecutor, and Kilkeev, an investigator, were involved in framing up a criminal case against me.

The convoy from the DPR Ministry of State Security staff accompanied me to the interrogations. There were five representatives of the RF Federal Security Service (the group called “Hosti (guests)”) who conducted interrogations in the DPR Ministry of State Security building in Shevchenko boulevard. When interrogated I coerced physical and psychological pressure: they tortured me a lot and threatened both me and my family members...”

11. Halyna H. (civilian, was held captive for 440 days)

“...I worked in the local Municipal Polyclinic. In October 2016, the Chief Doctor called me into his office, where there were present two members of the “MGB DPR”. In their identity documents there were only photographs without any identification data. Further I learned that one man’s name was Vitalii, call-name “Shved” (“Swede”), and another man’s name was Dmytro.

They searched my workplace and visually inspected my mobile phone. They also searched my house and confiscated my computer equipment. I was charged with pro-Ukrainian views.

“Shved” and his colleague brought me to the “MGB DPR” (Tarasa Shevchenka Str., Donetsk). I was interrogated for about an hour by an “MGB DPR” investigator A. Lozinskyi. During interrogations I underwent a

polygraph test. The polygraphist – a Russian Federation citizen – asked me about my attitude toward Ukraine, and about my help to the Armed forces of Ukraine and the Security Service of Ukraine. I was illegally detained on the premises of the “Izoliatsia” factory (4 Sviatloho Puti Str.; a person named Denys Pavlovych, call-name “Persnyi” (“First”), was in charge of that “MGB DPR base”); later I was transferred to the “MGB DPR” detention unit (Kobazeva Str., Donetsk).

We were kept in appalling conditions, there were no showers and lavatories; they would lock us in a so-called “jar” (tiny room), and in an isolation ward (a 1,5 by 2 m room equipped with video cameras) without windows, where blue color light was on 24 hours a day.

While being held captive I was tortured by electric shocks – they tied me to a metal table with an adhesive tape, put a sack on my head, and attached electrodes to my toes. They also resorted to psychological pressure. They threatened to take my husband to “MGB”. While I was in custody, I was involved in farm work on the premises of the factory – I tended for animals; I also had to tidy up the territory, and to unload vehicles.

In November 2017 I was sentenced to 10 years of imprisonment by the “DPR military tribunal”. I was provided with a lawyer, who regularly conducted negotiations with my children offering them to pay USD 1000 for my release from prison. Shortly before the court hearing, they replaced the lawyer with Sh.; she got USD 500 for members of the “MGB DPR” who allegedly put me in the exchange of captives’ list...”

12. Oleksii K. (a civilian, was held captive for 1091 days)

“... In December 2014 during my trip to Torez, Donetsk oblast, I was arrested at the checkpoint by persons, related to the so-called “Russian Cossacks”. I was accused of allegedly taking part in the revolutionary events that took place on Maidan Nezalezhnosti in Kyiv, and of allegedly being a serviceman of the Armed Forces of Ukraine. None of the accusations is true.

For almost two months I had been kept in a street pit on the territory of the former Torez fire-fighting department and then I was transported to the basement of the former SSU building in Donetsk oblast (the base of the so-called “DPR Ministry of State Security”). While in captivity, I was repeatedly interrogated by the representatives of the so-called “Public Prosecutor’s office” and “the DPR Ministry of State Security”: terrorists with the call-names “Ded”, “Iskander”, “Belaz”, “Yusik” (who have been recognized in the photo). During interrogations, which lasted for about two hours, I was subjected to tortures and other means of physical pressure. I was tortured with an electric current and beaten with various wooden and iron objects. My sister received telephone threats from the representatives of the

DPR Ministry of State Security, who suggested her paying the ransom of 50 thousand dollars for my release...”

13. Anatolii K. (a civilian, was held captive for 440 days)

“...While passing the so-called “grey zone” along Popasna-Pervomaisk highway on a bicycle, I was detained by the commander of the Russian terrorist battalion named after Platov (by the surname of Snohii) and his subordinates for allegedly carrying out reconnaissance activities. During my illegal captivity I was alternately kept at the headquarters of the illegal armed group named after Platov in Stahanov (the building of the Taxation office seized by terrorists), in “the LPR military police office” and in the pre-trial detention centre #3 of Krasnolutsk penitentiary #19. On trumped-up charges of “treason against LPR” I was sentenced to 13 years in prison (by Berestenko Yuliia, the judge of the LPR Ministry of State Security).

While in captivity, I was repeatedly subjected to battering, shooting imitations, abuse, intimidation, electric torture etc. They constantly threatened me to arrest my wife. In addition, when I was in “the LPR military police punishment cell”, I witnessed a captive, who was a Ukraine’s Armed Forces serviceman, being tortured: he was brought unconscious and was tortured for 24 hours...”

14. Hryhorii S. (civilian, was held captive for 391 days)

“In December 2016, when I was going home, some masked strangers knocked me down, put a sack on my head and brought me to the building of former of Donetsk militia department. There the so-called “officers of LPR Ministry of Interior” Harkovenko, Tymchak, Tserkovnikov and Tsukanov D.V., altogether with their chief Zaharov applied physical tortures (beatings and electrocution, threats of killing) and psychological pressure (threats to kill my relatives). During the interrogation the “LPR Ministry of Interior investigator” Hainutdynov forced me to sign prepared by him documents: a waiver of counsel, permit to conduct the search in my apartment and a surrender, in which I “confessed” of acts of sabotage on the territory of Donetsk (blowing up electricity supply networks, monument to Lenin and kiosks; preparations to blow up Donetsk TV tower and espionage for the benefit of Ukraine).

After that my “confessions” of aiding Ukrainian security services and my alleged acts of sabotage and blow-ups were filmed. I was taken to the forests where I had to show the hiding places with explosive materials. I was in advance instructed by the named above so-called “officers of LPR Ministry of Interior” on where and what to show and what to say in the video.

Personal responsibility for committed against me crimes is on the “employees of DPR General Prosecutor’s office” Klimenko, Kartseva and Lastovytska – in collusion with “officers of LPR Ministry of Interior” they did acts aimed at my illegal detention in custody and non-disclosure of facts of tortures; the physician-in-chief of Donetsk regional Diagnostic Center Momot, who refused to issue documents to certify the traumas I got after being tortured by the “officers of LPR Ministry of Interior”; Khalabuzar – the chief of the detention center who destroyed the documents certifying my serious condition after interrogations by the “officers of the LPR Ministry of Interior”

15. Maxim I. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 737 days)

“On capturing me the militants pierced my leg with a submachine gun ramrod and broke my right thumb. Though I was in pain, they took me to the basement of some building and continued to beat me (they fractured my skull, broke my ribs, knocked out my tooth and cut my chin badly.

Then I was moved to Donetsk, where I and my comrades-in-arms were beaten and imprisoned in the former building of the SSU Regional Department in Donetsk oblast at Shchorsa street. We were left without any food for 3 days.

The first interrogation was conducted by a man who told me that he was a serviceman of the RF Armed forces. Some days later he was joined by two more men. As it turned out then, both were from Rostov-on-Don, RF. These particular men were the cruelest at torturing Ukrainian captives.

I know that on December 29, 2015 a Ukrainian serviceman was killed – beaten to death – in the building where I was illegally kept. . . .”

16. Volodymyr B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 711 days)

“... For the first six months I was held captive in the basement of former building of SBU Regional Department in Donetsk oblast, which was taken by militants, then I was at the so-called “DPR commandant’s office”. Since July 2016 I was illegally imprisoned in the cell of colony #97 at Makiivka. I will remember atrocity and cruelty I experienced there for all my life. I nearly lost my mind because of all the tortures, but psychological pressure was even more scaring than physical violence. Once the militants brought the picture of my children and forced me to give an interview for Russian TV channels “OPT”and “Live news””

17. Andrii H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 381 days)

“...The tortures lasted all night long, and in the morning they put plastic bags on our heads and took us to the premises of the former SSU

Donetsk Regional Department, where there was the so-called “DPR commandant's headquarters” (military unit number 08816, commandant – colonel of the Russian Federation Armed forces, call-name “Nos”, food supplies unit chief – captain of the Russian Federation Armed forces, surname “Kotov” (according to militants). We were held in the basement in solitary cells, and in the cells near us there were militants detained for the breach of discipline.

While torturing us, an unknown person dressed in military uniform (I would guess he is about 30 years old), who called himself Hennadii, regularly offered to us to leave the Armed forces of Ukraine and to defect to the “DPR” militants’ side. I refused to do that. When we were in the commandant's headquarters, unknown people in balaclava helmets interrogated us, and they recorded the process on video to show it to our relatives.

Later we were transferred to another cell in another wing of the basement in the above mentioned commandant's headquarters building, where there were about 30 other captives from the Armed forces of Ukraine. In the cell there was a former serviceman of the volunteer Aidar Battalion named A. (about 40 years old, heavily-built, tattoos all over his body), who, according to my comrades, was a traitor, and he acted in propaganda videos to the benefit of the “DPR”, courtesy of O. Zhuravko, a former deputy of the Supreme Rada of Ukraine...”

18. Vasyl H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 381 days)

“... I was taken prisoner during the attack on the operating site of the Ukrainian troops by an illegal “DPR” secret subversive group. While we were in captivity, we regularly were threatened we would be killed, and during interrogations they resorted to strong arm tactics, beat us using different tools (truncheons, pliers, gas wrenches etc.)...”

19. Eduard N.(a civilian, was held captive for 401 days)

“...I was detained in Luhansk by the persons who introduced themselves as members of the staff of the DNR Ministry of State Security. During the interrogations they used methods of physical pressure (they struck my limbs with rubber batons and struck my head with books). They constantly threatened and insulted me. I was convicted by the LPR court martial for stirring up national hatred and high treason in the form of espionage for foreign country of Ukraine. They refused to give me a lawyer. There was a closed court session. Mrs. Polonskaia was the presiding judge. I know a person of the investigator, which is Mrs. Yulia Kostenko, I recognized her in the photo № 204...”

20. Viktor L.(a civilian, was held captive for 303 days)

“... I was detained by the collaborators of the pretended Ministry of State Security of the DPR on a charge of spying for Ukraine. Besides them there was a representative of FSB of the Russian Federation who escorted us while they were conveying me to Donetsk. He was driving a car with license plates of the Russian Federation.

I was put in irons, they put winter hat on my head, placed me in a car. From the words of escort persons I understood that they were carrying me to Budionovsk region of Donetsk. When we arrived, they took me into the building, did not put off my heat and put me to the wall with my legs apart. A person speaking with the Russian accent read out the following: “You should address your chief in the form like they are accustomed to address in prison, you’ll be fed twice a day and we’ll give you a piece of paper to write down your confession of being guilty. If you do not write it we’ll put one electric wire on your genitals (“the end”), put the second one in your rectum and put through the current...”

21. Yevhen S. (a civilian, was held captive for 855 days)

During my detention by the staff of the so-called “DPR defense and law enforcement agencies”, I was handcuffed and put a dark sack on my head. The armed men took me to Komsomolske, Donetsk oblast, where I was held in the basement of the Kalmius hotel for 45 days. Every day I had been interrogated for about 6 hours, being subjected to physical and psychological abuse. In addition, following the torture, I was forced to sign a false confession admitting espionage in favour of Ukraine.

According to the sentence imposed by the so-called “Military tribunal” on the rights of the so-called “DPR Chamber of the Supreme Court” based on the results of criminal proceedings brought against me on the grounds of “espionage” and conducted at a closed session, I was sentenced to the term of 12 years to be served in a strict regime correctional colony. I was also denied legal counsel.

Among people in the photo, I can recognize those who tortured me and other hostages: they are representatives of the “DPR Ministry of State Security” with the call-names “Alabai”, “Maior”, “Smerch”, “Machete”...”

22. Ivan T. (a civilian, was held captive for 932 days)

“... I was detained at a checkpoint during the inspection of my documents (the terrorists had a tablet with my photo and the information that I was allegedly a serviceman of the Armed forces of Ukraine.) After my detention, I was taken to the building of the former Organized crime unit of the Ministry of Internal Affairs in Donetsk, where I was kept for 8 days.

During interrogations, I was beaten, strangled, tortured with electric current and threatened with murder. I was tortured by “the head of intelligence department” Zakharov, the former officer of the special police force “Berkut” whose call-name was “Simba” and an investigator by the name of Ruslan. In September 2016 I witnessed the murder of a Ukrainian citizen Ch., who was tortured to death during interrogation. She was detained at the beginning of 2016 on suspicion of cooperation with the Supreme Court of Ukraine (the Armed forces of Ukraine) and was held in custody in the building of “guardhouse” (the former office of All-Ukrainian Union “Batkivshchyna” in Donetsk)...

23. Mykhailo S. (a civilian, was held captive for 321 days)

“...I was detained in the so-called DPR district police department where I was invited as a supposed witness of a road traffic accident. After my being identified I understood that I had been detained by the staff of the so-called DPR Ministry of State Security. I was handcuffed; they put a sack on my head made of dark cloth. Accompanied by three employees of the so-called DPR Ministry of State Security I was delivered by Daewoo Lanos car to the third floor of an unknown building. The investigator proved that I had been detained for “having carried out espionage activities in Ukraine’s favor”. When interrogated I suffered physical (they battered my limbs) and psychological coercion (they intimidated me by execution, negative consequences for my relatives etc).

According to the “sentence” of the so-called DPR court-martial I was imprisoned for 10 years and had to serve my sentence in a correctional camp of strict regime. The court martial consisted of the following members (their names are decrypted from Russian): Tokarenko N. A. (chief justice), Strateichuk L. Z. (judge), Biriuchkov N. V. (secretary), Krotova I. V. (prosecutor). Besides, Yamanko V. F., “an investigator from the DPR Ministry of State Security investigation branch”, was involved in framing up a criminal case against me”...

24. Oleksii K (a civilian, was held captive for 854 days)

“... In August of 2015 I was taken captive by the staff of the so-called DPR Ministry of State Security and the RF Federal Security Service in my home city. I didn’t know the reason for my being taken captive at that time. Later on, after my detention, I was charged with espionage. I was interrogated by the RF Federal Security Service representatives (the group called “Hosti (guests)” that consisted of 5 persons) in the DPR Ministry of State Security located in Shevchenko boulevard. During interrogations the Russian secret service staff exerted physical and psychological pressure upon me; I was tested twice by means of a lie detector. Shaipov, “the military

prosecutor deputy” and Kilkeev, an “investigator from the DPR Ministry of State Security”, were involved my being imprisoned, tortured, abused and convicted unlawfully...”

25. Ivan L. (a serviceman, was held captive for 1045 days)

“...On January 18, 2015, when conducting a combat operation near Spartak village of Donetsk oblast I had my tank damaged. Searching for possible way to withdraw I was injured and taken captive by the militants of “the Cossack union of the Great Don Army” unit (headed by a terrorist call named Batia). When in captivity I suffered from physical coercion a lot; they tried to get to know information concerning call names of the unit command staff, its dislocation, the overall strength of the personnel and ammunition. The terrorists call named Zaiets and Davyd, special representatives of the DPR Ministry of State Security staff, were involved in torturing me. I felt that those brutes suffered from psychological disorders, since they were pleased when captives felt pain and were crying when tortured...”

26. Andrii B. (serviceman of the Armed Forces of Ukraine, was held captive for 1045 days)

“...In May 2015, I was sent on a mission from ATO zone to Poltava oblast in order to detect faults in the military equipment our military unit had to receive. On our route we happened to encounter the checkpoint “Elenovka”, which was held by terrorists of the illegal armed units of the so-called “DPR”.

When I was held in captivity, a man who claimed to be the “DPR Ministry of State Security” lieutenant colonel named Roman Volodymyrovych talked to me five or six times. He didn’t take any interest in military-related issues, paying more attention to personal data. At our fourth meeting he suggested that I should cooperate with illegal armed group fighters in exchange for money and my release from captivity, intimidating to give me psychotropic drugs and to massacre my relatives. He was primarily concerned about information related to the military airfield in Chuhuiv. I turned down his offer point blank and was beaten brutally because of that. In my opinion this person is an employee of the RF FSB...”

27. Yevhen K. (a civilian, was held captive for 867 days)

“...I was detained in Donetsk by the armed men from among the so called “DPR defense and law enforcement agencies” on charges of espionage against “DPR” in favor of Ukraine. I was handcuffed, put a dark sack on my head and taken to an office block unknown to me. I was repeatedly subjected to means of physical and psychological pressure: I was beaten, abused, threatened with murder and grievous bodily harm. What is more, they

threatened to detain my wife “on charges of espionage against “DPR” in favor of Ukraine” if I failed to cooperate with investigative bodies. By means of intimidation I was forced to give evidence, which was recorded by technical means, that I am the so called “Ukraine’s secret services militant, who has undergone training in Yavoriv landfill military base”. The RF citizens personally involved in torture are employees of RF Federal Security Service in Kostroma “Mayor Aleksei” and “captain Krasavchik” (Rus.), who personally tortured me, using a shocker and smothering me with a plastic bag etc.

According to the sentence imposed by the so-called “Military tribunal on the rights of the so-called “DPR Chamber of the Supreme Court” based on the results of criminal proceedings brought against me on the grounds of “espionage” and conducted at a closed session, I was sentenced to the term of 16 years to be served in a strict regime correctional colony. People mentioned below were the members of the so-called “Military tribunal” (the surnames and initials are indicated in Russian): presiding judge – Odehova I. A.; judges – Strateichuk L. Z., Smelik S. G.; secretaries – Zhuk D. S., Smirnov A. V.; prosecutors – Alekseev A. M., Tsymmer V. A., Shailov R. R...”

28. Oleksandr N. (a civilian, was held captive for 925 days)

“...I was detained by the staff of the so-called DPR Ministry of State Security in Novoazovsk of Donetsk oblast (the territory that is temporarily occupied by the RF). When in captivity I was addressed to by the RF Federal Security Service representative (he called himself “Ivan” and promised to improve the conditions of my illegal detention) who asked me to give an interview to the Russian mass media and tell them that “I had undergone special diversionary training in the camps on the territory of Ukraine, in Yavoriv training center in particular, and was instructed by foreigners”. I was interrogated in Donetsk by Stabrov, “the DPR Ministry of State Security major”. The interrogations lasted for 2, sometimes 12-13 hours. During interrogations they exerted physical and psychological pressure upon me (I was tortured and beaten regularly). In the course of such “measures” my witnessing was videotaped. Moreover, my relatives were threatened and blackmailed (they were told that in case of their refusal to come to Donetsk I would be killed or tortured to death). I’d like to admit, that while being held in prison of the DPR Ministry of State Security I witnessed a lot how they beat and employed tortures against a captured Ukrainian serviceman Yevhenii G....”

29. Anatolii K. (a serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 615 days)

“...In April of 2015 I was taken captive by the subversive reconnaissance group consisting of the LPR IAG militants (approximately 12-13 persons). I was hit on my head and lost my consciousness as a result of it.

Me and other captives were detained in wards situated in the basement of a multistoried house in the vicinity of the “commandant’s office of the IAG militants” (in the building of the former registry office of Luhansk). The guards wore the RF AF uniform. Almost at once they offered me to work for the “LPR IAF” and promised a “fair wage”. As I had refused, they started intimidating and torturing me. The following persons took part in torturing captives and prisoners (they were recognized in the photo): “colonel Yakubov”, the chief of Luhansk commandant’s office, “first lieutenant Savelieva, the pretrial investigator” and “captain Bielochka (a call name), who boasted of having been a sniper and having murdered Ukrainian warriors in person...”

30. Oleksii K. (a serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 634 days)

“... In April of 2016 when heading for the rotation in the ATO area we got off the course and drove out accidentally to the DPR IAF checkpoint; I was taken captive there.

On the same day we were bought to O. Zakharchenko’s garage. He talked to us in person and then he tore away my insignia. Next day we were conveyed to the DPR Ministry of State Security building (the former Donetsk SSU department, chief torture chamber of Russian terrorists); we were detained in its basement during two months. When in captivity I was beaten almost every day with rubber truncheons...”

31. Leonid S. (a civilian, was held captive for 509 days)

“...I was captured while I was trying to move from Debaltseve, Donetsk oblast, to the territory under Ukraine's jurisdiction. So-called “offices of the DPR Ministry of State Security” beat me right on the place; they put a bag on my head, placed me in handcuffs and took me to the bus, punching me on the way. I was taken, as I realized later, to the former factory of insulation materials (5, Svitloho Shliakhu street, Donetsk). There, in the office building, there is a “private prison” with a torture ward in the basement; there is another ward with three plank beds placed one above the other and no toilet. On the walls there are surveillance cameras, besides, acoustic surveillance is provided. On the ground floor of the building, there are 11 wards for the detained persons. There is a special ward where straw men are placed to get information. Besides, I was interrogated at the

premises of the so-called Ministry of State Security (76, Shevchenka street, Donetsk). During the interrogations they used electric shocker, battered me, humiliated, attempted to rape, exerted moral and psychological pressure, threatened to torture my relatives.

“Courts-martial”, a “DPR Supreme Court”, accused me of “spying” in favour of “enemy state Ukraine”. During “the court investigation” I was offered “advocation” by Valerii Mykolaiovych Usenko. But as far as I know, Valerii Usenko cooperates with so-called “DPR law enforcement officers”, and they work together to extort money from the relatives of the “accused” in the course of the preliminary investigation before “the guilty verdict” is passed. The “investigator” who conducted “preliminary investigation” in the DPR Ministry of State Security was Vieklov Oleksii Yuriiiovych, who tortured hostages together with the chief of the

“DPR Ministry of State Security local office in Debaltsevo” whose name is Dmytro (call name Khrest) and his accomplice Vitalii (call name Shved).

Other persons who conducted tortures of Ukrainian citizens at the factory of insulation materials and at the “correctional facility № 97” are: Serhii Pavlovych (“Palych”), Andrii (“Slipyi”), Yurii (“Tovstyι”); Vasyl Yevdokimov (“Lenin”, “the senior” in the private prison); V.V. Trubitsyn (chief of the pretrial detention centre, sub-colonel); Mark Kholin, Dmytro Niemtsov and Mail Ohly Niporan (all of them are “officers of the correctional facility № 97”).

All the above mentioned persons tried to beat out of me false confession that I was involved in spying. They forced me to fake evidence against myself. Thus, Dmyto (“Khrest”), the “DPR Ministry of State Security officer”, suggested that I should write a letter exactly as told by him. Notably, that I allegedly noted down the data about the dislocation of military equipment, as well as disposition and maneuvers of the illegal armed forces, and then transferred the data to the Security Service of Ukraine. After that, he appropriated my notebook containing the text which I wrote down. Later, when my car was being searched, they found that notebook, which became one of the evidence proving my guilt. In case I wrote that text, “Khrest” promised that I would be immediately swapped, but if I refused, I would be tortured again.

In December, 2016, while they were recording me on the video in one of the “DPR Ministry of State Security” office rooms, I was offered to read out a pre-prepared text following a pre-arranged scenario. In particular, that I was a SSU undercover agent and transferred information about temporary occupied territories (disposition of the military equipment, armament and

illegal armed forces). Besides, I allegedly received letters with the enclosed photos of the SSU officers whom I, as they thought, worked with. Meanwhile, those letters had no enclosed photos of the SSU officers at all. I called for camera the names which were told to me in advance...”

32. Oleksandr O. (a serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 1059 days)

“...I was taken captive in February 2015. While moving in a car along Rostov highway towards Artemivsk we got under fire from terrorists’ ambush. I was wounded, got a shell shock and lost consciousness. When I came to myself I saw some men who had the insignia of the Armed forces of Ukraine – yellow ribbons on their sleeves. When I asked them what they were doing, why were they shooting at us, we were from Ukrainian army too, they said that they were the servicemen from RF. While in captivity I got to know military ranks and call names of Russian servicemen:

- “colonel” Gorelov Ihor Volodymyrovich, “Goga”, the curator of the “Commandant’s regiment commanding officer”;
- “Commandant regiment Chief of staff, lieutenant colonel, call name Kurgan”;
- “lieutenant colonel Tahirov, curator of the deputy commanding officer on rear services support of the Commandant regiment”;
- “lieutenant colonel Karpov, curator of the deputy commanding officer on armament of the Commandant regiment”;
- “the chief of the subsistence support service, major, call name Kolyvan”;

While in captivity I was regularly tortured, suffered from physical and psychological pressure; once I was even tortured before the eyes of the leader of Donetsk terrorists O. Zakharchenko, who then ordered to execute me – there was a mock execution with firing above the head...’

33. Valerii R. (a serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 634 days)

“... On the first day I was interrogated by the leader of pro-Russian terrorists O. Zakharchenko himself, and for the next four days – by an officer of RF Armed forces, who was in “balaclava”. I suffered physical and psychological pressure, was beaten during the interrogations. I was even suggested to kill my comrade in return for freedom. They tried to obtain information on the call names of our commanding officers, our location and number of personnel, and also on our weaponry. As a result of tortures I was forced to sign the protocol stating that I was an enemy artillery fire spotter for the Armed forces of Ukraine...”

34. Oleksandr I. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 614 days)

“...After I was taken prisoner, they put a sack on my head, placed me in a car and brought to Debaltseve. I was kept in a basement of some building which I didn’t see because the windows were welded up. During interrogations conducted by the terrorists – members of the so-called “DPR State Security Ministry” they always resorted to strong-arm tactics. I didn’t see who battered me because there was a sack on my head, and I don’t remember how many times they battered me.

They made an attempt to recruit me. In Debaltsevo, a Major (I don’t know his name, he was wearing a balaclava helmet, was about 190 cm in height, physically fit, 30-40 years old) many times offered me to become an “MGB DPR” agent, and for that he promised to stop tortures and even to pay a big sum of money. In case I agreed, he planned to free me from detention as a “hero”. After that, I had to assist in capturing the commander of my squadron senior lieutenant T. I refused to do that...”

35. Mykola I. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 776 days)

“...While being captive, I was regularly tortured and beaten in my head, legs, and back. They demanded that I say right to the camera that servicemen of the Armed forces of Ukraine were involved in the crimes against the people of the Donbass. A former deputy of the Supreme Rada of Ukraine Zhuravko O.V. was personally filming that, and he gave me the text which he had written. To his opinion, I was reading the text in a temperate manner, so he ordered to punch me in the face several times, which was done by the members of the so-called “MGB DPR”...

36. Yevhen Ch. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 1047 days)

“...In February 2015, while I was fulfilling a combat mission to support infantry squads of the Armed forces of Ukraine, I was taken prisoner by a group of Russian militants – members of illegal armed groups. During interrogations in the so-called “MGB DPR” they knocked my teeth out, and this was done in the presence of the “DPR Defense Minister” Kononov. By resorting to physical abuse and threats (they threatened to kill my mother and to rape my sister), they made me give a fake interview and say that I refused from prisoner exchange and wished to stay in the “DPR”. Two officers of the Russian Federation secret services (they spoke with a strongly marked “Moscow” accent) participated in the tortures...”

37. Oleksandr L. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 1083 days)

In February 2015 we fell into the ambush near the village Logvinovo of Donetsk region. The road was blocked with the ammunition boxes, the anti-tank mines were planting around them so it was impossible to turn back the car and go in the opposite direction. When the car stopped they began firing. My right hand finger was wounded with shrapnel and I got a bullet wound in my right hand. Having left the car, I crawled away as far as possible. They stopped firing. Someone struck on my helmet and said: "Don't move or you'll be shot down".

We were motionless when the militants from the illegal armed unit of DNR confiscated our arms, documents, helmets, bullet-proof vests and cut off our insignia

They gave me order to get the killed serviceman of the Armed forces of Ukraine out of the overturned KAMAZ that was under bombardment, put him into the shell-hole and lie down with him to be shot. The terrorists fired the machine guns over head and had a laugh. Approximately half an hour later car URAL arrived to take us. When we were approaching the car, one old man came to us. The militants from the illegal armed unit of DNR exclaimed: "Grandpa, they are those Yanks who fired at you". This old man took a stick that looked like a spade handle and started hitting my head with it until it broke. While I was climbing the lorry they struck blows on my back and my legs with a gun butt. In the car I was lying on the floor.

We arrived into one village where they moved us into the luggage boot of another car and put us in fetters. They brought us to Maiskaia street where the Nova Poshta former branch office once was situated and now it was occupied by the unit of Russian terrorists of Don Cossacks. They beat and interrogated us. When a man in charge of the illegal armed unit under the call name OPER arrived, they already knew that one of the Ukrainian serviceman had been decorated with the order of Bohdan Khmelnytskyi Third Class. He and some other wounded soldiers were shot by OPER's order.

I was interrogated by OPER in 10 persons' presence. Then they forced us to grant interview to Live News. The journalists of this channel gave us text which stated that units of the Armed forces of Ukraine were not activated, that special blocking teams opened fire targeting those soldiers who were going to retreat. After our conversation with the journalists we were imprisoned in the basement of the unknown building where the militants from the illegal armed unit of the DPR call named Cheka, Shchuka, Milioner, Tesak and commandant Botsman used to beat and humiliate us..."

38. Mykola N. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 647 days)

“...I was taken captive in March 2015. That day I was buying some milk from a local resident of Zaitsevo settlement in Donetsk region who lived near our fighting position. I tasted milk before buying and then lost consciousness. When I regained consciousness I could not understand where I was and saw an armed person beside me. I took him for a friendly person. When we came in the building and started talking I realized that I was in captivity of the terrorists. They beat me and put into the car and brought as I suppose to Horlivka. There they again beat me and interrogated. The same day they brought me to Donetsk and put into the building of the former regional department of SBU where they were keeping me for a month. After my arriving there they interrogated and beat me. In the course of interrogation the terrorists tried to get information about the location of our artillery and equipment. On the third day of my captivity in the building of the former regional department of SBU in Donetsk they took me to the interrogation where they gave me the text of an interview and made me read it on video camera. Hudiakov Yevhen, the senior lieutenant was the person who with extreme cruelty tortured me and other Ukrainian captives”...

39. Taras G. (a serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 279 days)

“...I was taken captive when conducting combat operations – reconnaissance and determination of the hostile fire units’ location. However the adversary started shelling our group. As I had disoriented myself afield, I fell down into the entrenchment with two terrorists inside it (they were Don Cossacks). When I was trying to use my personal weapon, the third terrorist, who had approached me from behind, hit me at my back. They took away my machine gun, tied my hands and brought me to their APC-60 that carried us to Kalynove settlement. When they detained me and were transporting me to the place of destination they were constantly beating me with their upper and lower limbs and a knife handle. In Kalynove settlement I was interrogated by “the chief of the 6th motor rifle unit” call named “Poltinnik”. He wanted to get to know the information concerning the deployment of the Ukrainian AF units, artillery, provisions supply battalions, weapons and equipment.

In the course of interrogations and “by his order”, his subordinates (Don Cossacks) were beating me. Then I was taken to the “military commandant’s office” (located in 40, Gastello str., Artemivk district of Luhansk). I was brought into a one-place room there situated in the basement. On the same day I was taken for interrogations by 9 “persons”, 6

of them were “guards”, three others conducted interrogations. They were hiding their faces and called themselves “ruskiie (Russians)”. When interrogated, I understood they were from “Kupol (dome) or K unit”. Some of them had a sleeve insignia that looked like a split church dome against the black colored background with no inscriptions. “Kupols” interrogated me twice or thrice a day exerting physical pressure upon me, using an electric shocker, applying electric current from the “TA -57” telephone set and beat me with rubber truncheons. They did these things with the aim to make me confess to my having been involved in favoring the activities of secret services of Ukraine, the SSU in particular. They abused and tortured me when I refused to learn or say aloud the text that had been given to me during another interrogation while they were taping videos for the occupational Mass Media.

While carrying out household activities (cleaning premises etc.), I got an opportunity to learn the list of IAF representatives who served in the “military commandant’s office” in 40, Gastello str., Artemivsk district of Luhansk (their leave and duty rosters etc.) and were involved in torturing Ukrainian captives:

- “commandant, lieutenant colonel” Zhyronkin Leonid Oleksandrovych (according to other IAF members, a former SSU employee);
- “chief of staff, major” Navrotsky Viacheslav Ivanovych;
- “deputy commander for morale & welfare, lieutenant” Kyryliuk Oleksii Volodymyrovych (has got a coloured tattoo of a scorpi on his right shoulder);
- “lieutenant” Akhmetshyn Oleksandr Yuriiovych;
- “lieutenant” Koshelenko Serhii Romanovych (“Kosheliok”);
- “warrant officer” Bazalii Hennadii Serhiiovych (“Baza”), who took part in “combat actions” with call name “Malysh” (approximately in 2015);
- “chief of military detention, senior warrant officer” Protas Andrii Serhiiovych, who took part in “combat actions” of 2014, then served as a “personal guard” of Plotnytsky;
- “chief of the department of crime prevention, senior lieutenant” Sorokina Liubov Semenivna;
- “officer of the department of crime prevention, lieutenant” Grachova Yuliia Yevheniivna. Her husband’s father was “the LPR military commandant, colonel” Grachov;
- “officer of the department of crime prevention, lieutenant” Leonov Serhii Hryhorovych;
- “senior lieutenant” Turkin Hennadii Mykolaiovych (“Afgan”), was

transferred to “the 2nd RF AF AC staff” presumably to the “department of morale and welfare”;

- “in charge of armament, deputy commandant, colonel” Synelnyk Volodymyr Vasyliovych (is over weight);
- “captain, assistant commandant for support (since September of 2017)” Honcharov Yevhen Valentynovych (has got a mustache), in December of 2017 he was shifted to the “commandant’s office” of Zhovtnevyi district in Luhansk;
- “lieutenant” Bublyk Oleksii Volodymyrovych (or Mykolaiovych);
- “senior lieutenant, chief of the commandant’s platoon, assistant commandant for support (since December of 2017)” Kalinin Vitalii Vasyliovych;
- “soldier ”Bozhenko Oleksii Hennadiiovych (is overweight);
- “soldier” Kravtsov Andrii Yuriiovych, has got a tattoo of a canopy on his shoulder typical of paratroopers and a tattoo with “Za VDV (For air borne forces)” inscription on his little finger;
- “senior soldier (probably, sergeant)” Handzii Serhii;
- “lieutenant (probably, senior lieutenant), chief of staff deputy”

Korotukhin Oleksii (Artem)...

40. Volodymyr G. (a serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 739 days)

“...Immediately after being taken captive my uniform, military card and belongings were taken away, I was left just in my underclothes. In some a minivan arrived at the checkpoint and in 15-20 minutes I was taken to the basement of an unknown building. There I was tortured and threatened of being killed. Tortures went on for the whole night. In the morning, with a plastic bag on my head, I was transferred to the premises of the former SSU Donetsk Regional Department, where there was the so-called “DPR commandant's headquarters”(commandant – colonel of the Russian Federation Armed forces, call-name “Nos”, food supplies unit chief – captain of the Russian Federation Armed forces, surname Kotov (according to militants).

In half a year all the captives, who were at the “commandant's headquarters” (34 men) were transferred to prison in Makiivka – (western correctional facility), in which we stayed until released from captivity. In September 2017, about a year and a half after I was taken captive, the detention center was visited by the representatives of the so-called “investigative department of DPR General Prosecutor’s office”. They charged me with “collaboration with terrorists”. I denied “the charges”, and that was included into the “transcript of interrogation”.

While I was in captivity I suffered grievous bodily harm: my two left ribs were broken, I had a left ear contusion as a result of beatings and after a shot was made close to the left side of my head...”

41. Oleksandr T. (a serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 702 days)

“After taken captive I was transferred to the township of Mykolaivka and handed over to the representatives of Russian armed terrorist group “3rd battalion of Slavic brigade” – to the “colonel with a call-name “Starshina” and to his aid with a call-name “Mal’ok”. I was immediately hit into the face with a submachine gun butt, then I was kicked, beaten with rubber truncheons and I was unable to cover myself as I was handcuffed. I lost consciousness of pain and came to myself in Donetsk. I was imprisoned in “military unit 08816” (Donetsk, Molodizhna street). In Donetsk I was interrogated by an employee of FSB of RF and by employees of the so-called “DPR Ministry of State Security”. Interrogations were conducted according to one scenario – at first they forced to confess of crimes against civilians and then they beat me cruelly – my rib was broken and I had my teeth knocked out...”

42. Mykola H. (a serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 1051 days)

“...I was illegally kept imprisoned in the prison of Russian terrorists “correctional facility #97” in Makiivka, Donetsk oblast. All this time they either forced me to sign the “confession of crimes against Donetsk people” or suggested joining the militants of illegal armed groups. They didn’t hide the fact that though the salary of militants was not high, they could loot the locals, suspected of having sympathy towards Ukraine, without being punished. I suffered from physical and psychological tortures. I was regularly tortured by Shapovalov A.A. – “deputy head of imprisonment sector”, call-name “Nimets” (I recognize him in picture #67)...

“They used to drill, break and beat us: a volunteer told about ferocious tortures applied by the DPR militants to their captives

<https://apostrophe.ua/ua/news/society/2018-01-21/sverlili-lomali-bili-volonter-rasskazala-o-zverskih-pyitkah-v-plenu-u-boevikov-dnr/119098>

January 21, 2018

Iryna Boiko, a volunteer from Poltava, who was held captive in 2014, told about ferocious tortures she had faced.

“Here are the scars that remained after the use of a hammer... These are ones remaining as a result of a drill use. And another scar was caused by a hammer. Everything was broken. These knees were broken with a hammer. I don’t know how I manage to walk now. My breasts were drilled through. All these drills, pliers, a hammer... They tortured me as brutally as they could. My eyes... They could extract this eye, though they didn’t manage to do that. So, they left it, but this one was hurt. I can’t see with it anymore. They wanted to take this eye away with a spoon. That is, that Chechen wanted to drag it out, to damage it, to make it leak out. I don’t know why, but when he took a spoon away, saw that the eye was at place and tried to set that spoon in again, another Chechen, present there, felt sorry about me and asked everyone not to touch my eye anymore” – she told. Boiko added that a friend of hers had been executed when in captivity.

**“THEY WERE BEATEN OUT WITH PLIERS”. ON BEING RELEASED, A SERVICEMAN FROM
“AZOV” UNIT TOLD ABOUT TORTURES APPLIED BY THE DPR MILITANTS**

<https://tsn.ua/ato/yih-vibili-ploskogubcyami-hotili-virvati-zvilneniy-boyec-azovu-rozpoviv-pro-torturi-boyovikiv-dnr-1079995.html>

January 6, 2018

Yevhen Chudnetsov told how he had been planning his escape together with other servicemen.

Yevhen Chudnetsov, a serviceman from “Azov” unit, who was released from the DPR militants’ captivity on December 27, 2017, told in an interview to “Hromadske Radio” about the tortures, he had suffered from.

According to Chudnetsov, the militants beat his teeth out in a basement. “I had my teeth beaten out with pliers; they wanted to pull my teeth out. It’s true. Someone wrote that my teeth had fallen out themselves. Can it be possible that I had healthy teeth in January, but in February I became a toothless person? My teeth could not fall out so quickly” – the serviceman said.

Chudnetsov told that the militants made captives look for the corpses of Ukrainian servicemen in Debaltsevo. The “Azov” serviceman believes that the DPR representatives exaggerated the number of victims. “If their number was really as huge, as they had mentioned, everything around would be covered with corpses. In 24 hours we found just one corpse there and someone’s leg” .

THE HORRORS OF “RUSSKIY MIR”: THE MOST POPULAR AND SOPHISTICATED TORTURES, EMPLOYED BY “DPR” TERRORISTS, – Pavel Kanygin

<https://newsonline24.com.ua/uzhasy-russkogo-mira-samye-populyarnye-i-izoshhrennye-pytki-primenyaemye-v-plenu-u-terroristov-dnr-zhurnalist/>

“The most common measure of pressure upon the prisoners is torturing with electric shocker. Often terrorists as a finishing blow used mock executions. Such measures were widely used. Women were also the subjects to such tortures,” – recollected one of the released “DPR” prisoners.

“Recently one more prisoner was released. He told that “DPR” “security service” often applied the torture which was called “the tram”. A prisoner was tightly wrapped around with a sticky tape and put into a small diameter pipe. They could leave the person in such tube for the whole night. The pipe was in a small narrow room, similar to tiny tram carriage. Besides severe physical sufferings the person experienced oxygen deprivation. In a short while one becomes totally disoriented and gives all the testimonies, demanded by terrorists,” – told the journalist.

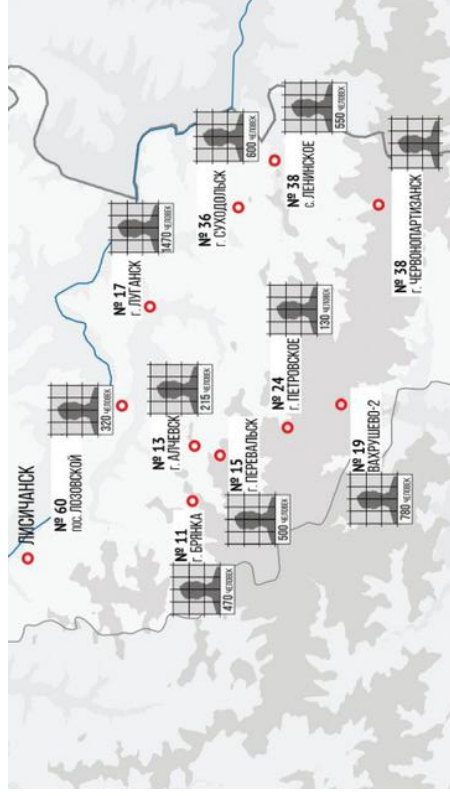
Militants in the occupied Donbass established a network of forced labor camps, – German media sources

https://censor.net.ua/photo_news/447624/boeviki_na_okkupirovannom_donbasse_sozdali_sistemu_trudovyh_lag_ereyi_nemetskie_smi_karta

13.07.17

Militants in the occupied territories of the Eastern Ukraine maintain a network of the so-called forced labor camps. As reported by the German radio station Deutschlandfunk in its live broadcasting on Thursday, 13 July, thousands of prisoners of the so-called "DPR / LPR" are coerced into unpaid labor in the camps.

A group of human rights activist which was monitoring the situation in the "DPR / LPR", and which was referred to by the Deutschlandfunk, points out that the earnings from the forced labor in such forced labor camps make up about 500 000 Euros per month. This money is used to provide funding of the terrorists in the Donbass.

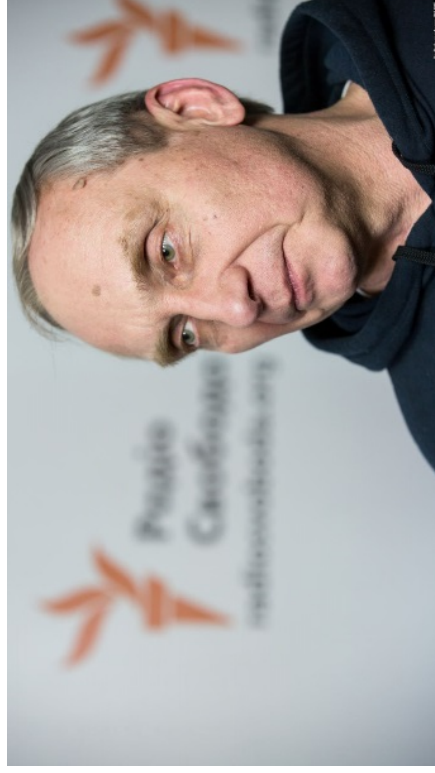
The self-proclaimed "governments" of the so-called "DPR / LPR" did not reply to the question of the German radio station if the camps existed and were functioning.

It can be seen on the map, which was made public by the media source, that the camps are located in the occupied territory of Luhansk Oblast, namely in such cities and towns as Luhansk, Brianka, Alchevsk, Perevalsk, Petrovskoe.

“Atrocity, lawlessness, phantasmagoria”: Ihor Kozlovskii about captivity in the “DPR”

<https://ru.krymr.com/a/28954394.html>

January, 4, 2018

At the end of January, 2016, Ihor Kozlovskii, a religious studies scholar, was detained by the representatives of the “DPR” grouping. At first, the scholar was accused of illicit possession of explosives, but later “the law court” declared that Kozlovskii was highly unreliable citizen, as he was in contact with some organizations which were banned in the “DPR”, in particular, with the members of the All-Ukrainian Association Svoboda in 2014.

“On the whole, they are not very inventive while using tortures: they beat, electrocute, hang up... These things are better not to be talked about. I do not feel like arousing pity in people.”

“A prayer helped me to survive”: a volunteer about torture in “DPR”

<https://uain.press/security/801343-801343>

26.04.2018

A former fighter of the Donbass battalion, Vitalii Fomenko, who volunteered to defend the territorial integrity of Ukraine, spoke about torture and inhuman conditions he underwent while he was held captive by “DPR” militants.

He was captured under Ilovaisk, and then during interrogations militants tried to “beat out” information concerning his task in this region.

According to Fomenko, militants beat only those, who were considered to be either snipers or mortar gunners. Captives were also beaten for Maidan and for patriotic tattoos. **“Once, when they took us out to the street I saw others being beaten. Usually, they took us out one by one, or sometimes by two and beat us until we lost consciousness. They beat even those, who couldn’t walk by themselves, we carried them to the toilet. A person can neither eat nor walk ... We say that he can’t walk. But they say, “Carry him outside”, and again they beat a person, who can no longer walk,”** – recalls the captive.

**THE PERSONS INVOLVED IN TORTURING
THE CITIZENS OF UKRAINE WHO WERE HELD CAPTIVE
BY THE RUSSIAN TERRORIST GROUPS
ON THE OCCUPIED TERRITORIES OF DONETSK
AND LUHANSK REGIONS**

Militants from the so-called «DPR» who tortured Ukrainian citizens on the territory of ORDLO

Witness Ihor K. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 120 days):
 «...Among those who tortured captives atrociously I remembered militants call named **“Baton”** (of medium built and height), **“Adrenalin”** (a tall, lean, fair-haired man who was wearing glasses). The latter was a mentally ill man, as he relished torturing the captives: he enjoyed captives’ bleeding and screaming in pain». <https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>, SSU Bulletin № 4, p. 39 (s. 5)

1
«Adrenalin» - **Kolesnyk Ivan Ivanovych, 08.09.1990, Ukrainian citizen**, «Lieutenant of the Military Commandant’s Office № 5 m/u 08816 DPR» (located in the captured premises of the SSU Department in Donetsk oblast). <https://myrotvorets.center/criminal/kolesnik-ivan-ivanovich/>

2
«Baton» - **Hlushakov Stanislav Hennadiiovych, 01.12.1994, Ukrainian citizen**, a militant «separate motorized rifle regiment № 9 1 AK DPR», member of «the DPR Military Commandant’s Office company» (located in the captured premises of the SSU Department in Donetsk oblast). https://myrotvorets.center/criminal/_glushakov-stanislav-gennadiievich/

Evidence of torturing Ukrainian citizens by ‘Adrenalin’ and ‘Baton’ militants, <https://ssu.gov.ua/pages/200>:

- SSU Bulletin № 1, 22 September 2016, p. 78 (s. 51), p. 92 (s. 50-51), p. 94 (s. 59);
- SSU Bulletin № 2, 7 October 2016, p. 60 (s. 14), p. 68 (s. 64);
- SSU Bulletin № 3, 15 November 2016, p. 51-52 (s. 32), p. 62-63 (s. 33); p. 64-65 (s. 44);
- SSU Bulletin № 4, 20 December 2016, p. 42 (s. 11-13), p. 43 (s. 17);
- SSU Bulletin № 5, 11 December 2017, p. 53-54 (s. 43).

Militants from the so-called «DPR» who tortured Ukrainian citizens on the territory of ORDLO

Witness **Mykola V.** (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 49 days) “...I was kept in the basement of the former SSU Donetsk Regional Department. Almost every day I was beaten and tortured; they punched my face, hit me on the head, back and belly with an iron tube, they battered me on the groin with their legs and machine gun butts, made incisions of the skull with knife. Several times they imitated shooting, but they fired shots near the head. Me and other captives were tortured by the members of the so-called “DPR Ministry of State Security” who were call named “Zaiats” (held the interrogations), “Zombi”, “David” ... : <https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>, SSU Bulletin № 3, p. 64 (s. 42)

“Zaiats” – **Zayets Victor Vasyliovych, 29.02.1968**, Ukrainian citizen, the Head of the DPR Military Counter Intelligence Department (responsible for dealing with Ukrainian captives). <https://myrotvorets.center/criminal/zaec-viktor-vasilevich/>

«Zombi» – **Talashchenko Serhii Olehovych, 25.08.1976**, Ukrainian citizen, a militant of the «DPR republican guard (intelligence department), a former employee of the Ministry of Internal Affairs. <https://myrotvorets.center/criminal/talashchenko-sergej-olegovich/>

«David» – **Redko Andrii Volodymyrovych, 28.04.1972**, Ukrainian citizen, «the Head of the operative-investigative group of the 3rd Division of the DPR republican guard (intelligence department), a former employee of the Ministry of Internal Affairs. <https://myrotvorets.center/criminal/redko-andrej-vladimirovich-2/>

Other evidence on torture of Ukrainian citizens conducted by militants “Zaiats”, “Zombi”, “David”

<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>:

SSU Bulletin № 2, 7 October 2016, p. 61 (s. 24), p. 62 (s. 34), p. 65 (s. 48); SSU Bulletin № 3, 15 November 2016, p. 51-52 (s. 32), p. 59-60 (s. 17), p. 61-62 (s. 28), p. 65 (s. 45), p. 66 (s. 49).

Militants from the so-called «DPR» who tortured Ukrainian citizens on the territory of ORDLO

Witness Serhii R. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

«...I was held captive in the archives building of the former SSU Department in Donetsk oblast, which had been captured by the DPR militants... Often at night the militants took us out one by one “for having fun”. The captives were brought to the so-called IAG terrorists’ dormitory called Sparta, located in the same SSU building. Drunken terrorists abused and tortured us as they wished: the captives were kicked and punched, hung upon a horizontal bar and shot at simultaneously from pneumatic weapon (they were like live targets). The captives were forced to do push-ups and knee bending until they fainted. They were tortured by the militants call named Kent, Slavian, Krutyi (whose real name was Serhii Ivanovych), Kiril and others...” .
<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>, SSU Bulletin № 4, p. 42 (s. 14)

«**Krutyi** » - **Pylypenko Serhii Ivanovych**, **16.03.1958, Ukrainian citizen**, a member of the «the Military Commandant’s Office» (located in the captured premises of the SSU Department in Donetsk oblast).
<https://myrotvorets.center/criminal/pilipenko-sergej-ivanovich/>

In February 2017 SSU jointly with GPO detained a «DPR» militant call named «**Krutyi**» who tortured captives.

https://www.youtube.com/watch?v=X_8-VWFzN6g

On June 1, 2017 he was sentenced by Sloviansk Local Court in Donetsk oblast to 10 years and 1 month in prison with forfeiture of property.

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/66885637>

Other evidence on torture of Ukrainian citizens by «Krutyi».

<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>:

SSU Bulletin № 2, 7 October 2016, p. 58 (s. 5);
SSU Bulletin № 3, 15 November 2016, p. 61-62 (s. 28).

**СВИДЕТЕЛЬСТВА УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН,
КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ
РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК
НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО, ОТНОСИТЕЛЬНО
ВООРУЖЕННОЙ АГРЕССИИ
РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ ПРОТИВ УКРАИНЫ,
НЕЧЕЛОВЕЧЕСКИХ УСЛОВИЙ СОДЕРЖАНИЯ,
ФИЗИЧЕСКОГО НАСИЛИЯ, ПЫТОК И
МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКОГО ИЗДЕВАТЕЛЬСТВА**

1. Александр Д. (гражданское лицо, в заложниках находился 905 суток)

“...В конце апреля 2015 года я был задержан членами пророссийских вооруженных формирований за попытку “незаконного пересечения границы” между Украиной и временно оккупированной территорией Донецкой области в районе н. п. Георгиевка. Меня доставили в подвальное помещение бывшего УСБУ в Донецкой области по ул. Баумана. Меня фотографировали, а мой допрос был снят на видео. Допрос проводили представитель “отдела контрразведки МГБ ДНР” (опознал по фотографии № 140) и “начальник отдела военной контрразведки” с позывным “Давид”, который непосредственно руководил допросами и избиванием заложников (опознал по фотографии № 167). Кроме того, мною по фотографии № 79 идентифицировано “сотрудника конвоя” пророссийских вооруженных формирований, который охранял заложников на складе горюче-смазочных материалов. Через шесть месяцев меня перевели в подвал здания Донецкой ОГА. В течение двух месяцев террористы удерживали меня в помещении какого-то офиса, а через три месяца был перевезен в 97-ю колонию в г. Макеевка.

Во время незаконного содержания под стражей меня неоднократно жестоко били, лишали еды. Стреляли из огнестрельного оружия, имитируя расстрел. Особенно жестоко обходились “командир отдельного комендантского полка ДНР” Аносов В. и его жена – “майор” Аносова, которые лично систематически пытали и издевались над заключенными и пленными военнослужащими ВСУ...”.

2-3. Артем А. и Владислав О. (гражданские лица, в заложниках находились 444 сутки)

“...Мы были одновременно задержаны так называемыми “сотрудниками МГБ ЛНР” в октябре 2016 года на Театральной

площади г. Луганск на глазах десятков людей и доставлены в здание бывшего областного управления СБУ (по адресу: г. Луганск, ул. Советская, 79). Террористы обвинили в том, что мы контактировали с военнослужащими ВСУ и добровольцами батальона “Азов”, которым передавали секретную информацию о расположении подразделений регулярных войск РФ на временно оккупированных территориях Луганской области. Кроме этого, в телефоне Владислава они нашли видео, на котором был сожжен флаг так называемой “ЛНР”.

С первого допроса, который продолжался с 12:00 до 22:00, к нам обоим были применены физические средства влияния (избиение) и психологическое давление (запугивания, оскорбления). Физическое насилие (побои, удары током, удушения с помощью полиэтиленовых пакетов) и угрозы отрезания конечностей, в частности, пальцев, является ключевым аргументом в работе так называемой «МГБ ЛНР», это каждый из нас ощутил на себе.

В дальнейшем были осуждены за “государственную измену в форме пособничества” и “глумление над национальной символикой ЛНР” Фальсификацией судебного процесса лично занимались пособники террористов в лице “судьи военного суда ЛНР” Лунги А. Г., секретаря суда Докукиной Л. И., заместителя начальника управления “Генеральной прокуратуры ЛНР” Козлова М. В.

Среди тех, кто лично пытал украинцев и был причастен к нашему незаконному заключению, опознали по фотографиях: Роговенко С. (позывной “Тунгуз”, бывший сотрудник правоохранительных органов, в данное время “сотрудник МГБ ЛНР”); “майор МГБ ЛНР” Ковалев Л., позывной “Борец”; Денис, позывной “Джон”, “сотрудник МГБ ЛНР”, окончил Луганский национальный аграрный университет; “майор юстиции” Мануилова Ю., “криминалист следственного отдела МГБ ЛНР”, бывший сотрудник следственного управления ГУ МВД Украины в Луганской области; “полковник юстиции” Петренко Б., ныне “начальник следственного отдела МГБ ЛНР”, бывший сотрудник УСБУ в Луганской области”; “майор МГБ ЛНР” с позывным “Фрол”, который пытал заложников с маниакальной жестокостью. Кроме того, “сотрудник МГБ ЛНР” Денис с позывным “Джон” (на вид 25 лет, рост 180-185 см, светловолосый, на кисти левой руки татуировка “За ВДВ”) неоднократно предлагал совершить террористический акт на территории Украины в обмен на возможность возвращения в Луганск...“.

4. Валерий Р. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 890 суток)

“...В начале апреля 2016 года во время движения колонны на очередную ротацию произошло нападение из засады, вследствие чего наш автомобиль (в колонне последний) был подбит из ручного противотанкового гранатомета и захвачен российскими террористами. Боевики вывезли меня на оккупированную территорию и доставили в подвальное помещение бывшего УСБУ в Донецкой области по ул. Баумана. Сразу обвинили в “террористической деятельности” на территории Донецкой области; во время допросов, которые происходили 2-3 раза в неделю, применяли физическую силу (били руками, ногами, резиновой дубинкой, включали электроток от старого телефона), обещали обрезать руки. “Сотрудники МГБ ДНР” забрали у меня мобильный телефон, по которому позвонили моему родному брату и сообщили, что я, будто бы, перешел на сторону террористов. Кроме этого, звонили по телефону моей племяннице и угрожали физической расправой. Пленного военнослужащего ВСУ с позывным «Р» террористы пытали путем обтачивания зубов напильником, а военнослужащему ВСУ с позывным «Г» прокололи ножом обе ноги.

В течение трех месяцев содержался в подвале УСБУ в Донецкой области, потом был переведен в колонию № 97 г. Макеевки. В октябре 2017 года прибыли “следователи МГБ-ДНР”, которые выдвинули дополнительные обвинения “в пособничестве терроризму, корректировке огня”, за что «обещали» осудить на срок от 20 до 30 лет тюрьмы...“.

5. Александр Ф. (гражданское лицо, в заложниках находился 723 сутки)

“...Был задержан сотрудниками так называемой “МГБ-ДНР” в г. Макеевка Донецкой области, которые произвели обыск и нашли символику Украины и Евросоюза, что и стало поводом для моего задержания. Потом меня привезли в кабинет № 302 в здании “МГБ ДНР” (г. Донецк, ул. Шевченко, 26), где состоялся первый допрос с применением физического избиения и запугивания. Допрашивали “оперуполномоченные” Горбоконт (позывной “Немец”), Билобородько (позывной “Мономах”) и Ефимович, которые требовали сознаться в моей причастности к украинским патриотическим организациям. В “органах МГБ ДНР” я принудительно удерживался три месяца, вначале в неотапливаемом гаражном боксе (на улице была зима), а потом в помещении бывшего архива, которое террористы превратили в здание

пытках. “Охранники и сотрудники МГБ ДНР” постоянно физически издевались над заложниками (били руками, ногами и резиновыми дубинками). Особенно жестоко обходился “начальник СИЗО” Трубицинта, “оперуполномоченный” Холин.

В августе 2016 года меня было осуждено вначале “по приговору Макеевского межрайонного суда ДНР”, а потом “военным трибуналом ДНР”. Припоминаю, что со стороны обвинения для фальсификации дела были задействованы “следователи” Килькеев и Орлова, “судья” в Макеевке – Максимова и “судьи трибунала” – Стратейчук и Одегов, а также “прокуроры” – Сергеев и Максимов. “Свидетелями” выступили сексоты и провокаторы “МГБ ДНР” Киосев Никита (руководитель террористической общественной организации “Молодая Республика”) и Зиновик Григорий (функционер профкома студентов), а также ранее указанные мною “оперуполномоченные МГБ ДНР”.

«Наказание» я отбывал в исправительной колонии № 27 (г. Горловка, ул. Немировича-Данченко), где меня лично пытал “начальник колонии” – Ляшенко Александр; “первый заместитель начальника колонии” – его родственник Ляшенко Дмитрий; “оперуполномоченный” – Верич Дмитрий. Уже накануне передачи заложников, а именно 25 декабря 2017 року, пьяные садисты Ляшенко и Верич с десяти часов вечера до двух часов ночи били меня и издевались...“.

6. Александр А. (гражданское лицо, в заложниках находился 848 суток)

“...В заложники захватили представители вооруженной российско-террористической группировки “Спарта” и так называемые “сотрудники военной полиции”, которые обвинили меня в “государственной измене ДНР”. Некоторое время содержался в каком-то подвале, где допрашивали примерно 5 раз, в среднем по 2-3 часа. При этом ко мне применялись средства физического влияния – избиение ногами, руками, резиновыми дубинками, прикладом автомата. В результате пыток получил увечья. Один из допросов снимал на телефон “блогер” Журабко для агитационного российского ролика. Уже позже меня и других заложников навещали представители российских телеканалов “НТВ” и “Россия 24”, которые брали интервью в заключенных и снимали условия принудительного содержания под стражей. При этом “журналисты” детально инструктировали заложников по поводу правильных ответов.

Главное место пыток “ДНР” – помещение бывшего архива управления Донецкой СБУ, которое было захвачено террористами еще

в 2014 году. Заложники размещались на полках стеллажей для бумаг, без санузла, белья и проточной воды. Только через два года террористы наконец легализовали мое принудительное задержание – “постановлением генеральной прокуратуры ДНР” избрали для меня “меру пресечения свободы в форме содержания под стражей”. При этом, воспользоваться услугами “адвоката” мне было запрещено, в свиданиях также отказано.

Среди террористов, которые мучили меня и других заложников, опознал по фотографии – “начальника 3 разведывательного управления ДНР”, позывной “Заяц” (он лично допрашивал в присутствии двух офицеров спецслужб РФ, которые задавали вопросы о расположении сил и средств ВСУ в районе проведения АТО, количество личного состава и вооружения); “Артем”, подчиненный “Зайца”, бывший сотрудник МВД Украины, ранее проходил службу в одном из райотделов полиции г. Донецка (меркантильный, заинтересованный в личном обогащении); “Зомби” (в прошлом кинолог в спецподразделении МВД “Беркут”)...”.

7. Денис Б. (гражданское лицо, в заложниках находился 390 суток)

“...Возле выхода из дома сбили меня с ног, надели мешок на голову и наручники на руки. Обвинили в “измене идеалам «русской весны» и родины, шпионаже в пользу ВСУ”. Уже в здании “МГБ ДНР” в г. Донецк (ул. Шевченко, 26) пытали и душили при помощи полиэтиленового пакета, откуда не узнали пароль от моего аккаунта в “Твитере”. Также угрожали физической расправой (отсечением конечностей, изнасилованием, расстрелом или захоронением живьем в яме в лесу) и всячески унижали (угрожали посадить в яму с известью). Все палачи были одеты в балаклавы, но во время допроса слышал позывной одного из террористов – “Якут”.

На основании полученных с применением пыток показаний так называемый “верховный суд ДНР” осудил меня к 10 годам лишения свободы. К моему незаконному заключению и фальсификации уголовного дела лично причастны “следователь-криминалист МГБ ДНР” Яманко; “судьи” Токаренко, Стратейчук и Одегов; “оперуполномоченный МГБ ДНР” Идиатулин и “заместитель генерального прокурора ДНР” Байрачный...”.

8. Роман С. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 189 суток)

“...На наш блок-пост совершила нападение диверсионно-разведывательная группа российских оккупационных войск в

количестве 16 человек (все были одеты в форму ВС РФ). Завязался бой, во время которого троих украинских воинов убило, а меня захватили в плен. Содержался в тюрьме строгого режима ЗИК № 97 (г. Макеевка Донецкой области), где меня систематически пытали во время допросов. Однажды отвезли к А. Захарченко, который допрашивал лично. Это даже трудно назвать допросом – все время нецензурная брань, крик, запугивания на сексуальной почве, скорее всего он пребывал под действием наркотиков. После завершения допроса Захарченко отдал своим подчиненным команду убить меня (была имитация расстрела). Где именно происходил допрос, я не знаю, потому что все мои передвижения во время плена совершались с одетым на голову мешком...“.

9. Сергей С. (гражданское лицо, в заложниках находился 448 суток)

“...Был задержан боевиками незаконных вооруженных формирований так называемой “ЛНР” в сентябре 2016 года во время пересечения линии разграничения по обвинениям в предоставлении помощи ВСУ. Все время содержался в подвальном помещении бывшего УСБУ в Луганской области, на территории которого, кроме местных боевиков, также находились подразделения регулярных войск ВС РФ, в том числе офицеры российской военной разведки (видел и слышал их разговоры). Допрашивали несколько раз, все допросы сопровождалось физическим насилием, пытками электротоком, били ногами, морально издевались. Был свидетелем того, как один из заложников – Андрей К. был убит боевиками ЛНР...“.

10. Игорь С. (гражданское лицо, в заложниках находился 824 сутки)

“...Был задержан сотрудниками так называемой “МГБ ДНР” и ФСБ РФ у себя дома в г. Донецке. Основание для задержания на тот момент мне было неизвестно, только через 2 месяца я узнал, что мне предъявили обвинение в шпионаже. Почти два года незаконно содержался в «следственном изоляторе МГБ ДНР» (ул. Кобозева, дом № 4), а после проведения суда в духе сталинских процессов 30-х годов прошлого века отбывал срок в Макеевской исправительной колонии № 32 Донецкой области. К фальсификации относительно меня криминального дела лично причастны так называемые «заместитель военного прокурора “ДНР” Шаипов и следователь Килькеев».

На допросы меня доставляли в сопровождении конвоиров из числа работников “МГБ ДНР”. Допросы проводились представителями

ФСБ РФ (группа “Гости”), в составе пяти человек в помещении здания “МГБ ДНР”, расположенного на бульваре Шевченко. Во время допросов ко мне применялись средства физического и морального давления: неоднократно издевались и угрожали не только лично мне, но и членам моей семьи...”

11. Галина Г. (гражданское лицо, в заложниках находилась 440 суток)

“...Я работала в местной городской поликлинике. В октябре 2016 года меня вызвал к себе главный врач поликлиники, в кабинете которого находились еще два “сотрудника МГБ ДНР”. На удостоверениях, которые они предъявили, были только фотографии без указания исходных данных. В дальнейшем мне стало известно, что одного звали Виталий, позывной “Швед”, второго – Дмитрий. На моем рабочем месте был произведен обыск и осуществлен осмотр моего мобильного телефона. Также было проведено обыск моего дома, во время которого было изъято компьютерную технику. Мне было предъявлено обвинения в проукраинских взглядах.

“Швед” со своим коллегой доставили меня в “МГБ ДНР” (г. Донецк, ул. Т. Шевченко). Допрос длился около часа, проводил его “следователь МГБ ДНР” А. Лозинский. Кроме того, во время допросов относительно меня проводилась проверка на полиграфе. Специалист – гражданин РФ задавал вопросы по поводу моего отношения к Украине, помощи ВСУ и СБУ. Почти год меня незаконно удерживали на территории завода “Изоляции” (ул. Светлого пути, 4; руководителем этой “базы МГБ ДНР” является человек по имени Денис Павлович, позывной “Первый”), потом перевели в следственный изолятор “МГБ ДНР” (г. Донецк, ул. Кобазева). Нас содержали в жутких условиях, не было душа и туалетных комнат, могли на 2-3 суток закрыть в т. наз. “стакане” (маленькое помещение) и карцере (помещение 1,5x2 м. с установленными видеокамерами), где не было окон, свет голубого цвета горел круглосуточно.

Во время пребывания в плену ко мне применялись пытки, а именно: били электрическим током, привязывали липкой лентой к железному столу с мешком на голове, к пальцам ног присоединяли электроды. Также применялись моральные издевательства. Угрожали забрать в “МГБ” моего мужа. Кроме того, во время пребывания в плену меня привлекали к выполнению сельскохозяйственных работ на территории завода – ухаживание за животными, уборка территории, разгрузка автомашин.

В ноябре 2017 года меня было “осуждено по приговору военного трибунала ДНР” к 10 годам лишения свободы. Мне предоставлялись услуги адвоката У., который постоянно вел переговоры с моими детьми относительно моего освобождения за денежное вознаграждение в 1000 дол. США. Непосредственно перед судом адвоката заменили на Ш., которая получила 500 дол. США для сотрудников “МГБ ДНР” за якобы включение меня в списки на обмен.

12. Алексей К. (гражданское лицо, в заложниках находился 1091 сутки)

“...В декабре 2014 года во время моей поездки в г. Торез Донецкой области я был арестован на блокпосту лицами, которые имели отношение к т. н. “русским казакам”. Меня обвинили в том, что я будто бы принимал участие в революционных событиях на Майдане в г. Киеве и что я являюсь военнослужащим ВС Украины. Ни первое, ни второе не соответствует действительности.

Почти два месяца меня держали на улице в яме на территории бывшей пожарной части г. Торез, потом перевезли в подвал здания бывшего УСБУ в Донецкой области (база так называемого “министерства государственной безопасности ДНР”. Во время пребывания в заложниках меня неоднократно допрашивали представители т. н. “прокуратуры” и “МГБ ДНР”: террористы с позывными “Дед”, “Искандер”, “Белаз”, “Юзик” (опознал по фотографии). Во время допросов, которые продолжались около двух часов, ко мне применялись пытки и другие средства физического давления. Через мое тело пропускали электроток, меня били разными деревянными и железными предметами. Моей сестре от представителей “МГБ ДНР” поступали угрозы по телефону, и предлагалось совершить мой выкуп из плена за 50 тыс. долларов США”.

13. Анатолий К. (гражданское лицо, в заложниках находился 440 суток)

“....Во время движения через так называемую “серую зону” по трассе Попасная-Первомайск на велосипеде был задержан командиром российско-террористического батальона им. Платова по фамилии Сногий и его подчиненным, якобы за проведение разведывательной деятельности. В течение незаконного пребывания в заложниках поочередно удерживался в штабе незаконного вооруженного формирования им. Платова в г. Стаханове (здание захваченного террористами отделения налоговой инспекции), в “военной комендатуре ЛНР”, а также в СИЗО № 3 и Краснолуцкой исправительной колонии № 19. По сфабрикованным обвинениям в

“измене ЛНР” был осужден к лишению свободы сроком на 13 лет (“судья МГБ ЛНР” – Берестенко Юлия).

Во время пребывания в заложниках ко мне неоднократно применялись избиения, имитация расстрела, издевательства, запугивания, пытки электротоком и др. Постоянно угрожали арестовать жену. Кроме этого, когда пребывал в “карцере военной комендатуры ЛНР”, был свидетелем издевательств над одним из пленных военнослужащих ВСУ: его привезли без сознания и сутки издевались ...”.

14. Григорий С. (гражданское лицо, в заложниках находился 391 сутки)

“...В декабре 2016 года, когда я возвращался домой, неизвестные лица в масках сбили меня с ног, одели на голову мешок и доставили в помещение бывшего городского управления милиции в г. Донецке. Там “сотрудники МВД ЛНР” Гарковенко, Тимчак, Церковников и Цуканов Д. В., а также их руководитель Захаров применяли физические пытки (избиение и удары электрическим током, угрозы убийством) и психологическое давление (угрозы убийства моих родных). Во время допроса “следователь МВД ЛНР” Гайнутдинов заставил меня подписать составленные им документы об отказе от услуг адвоката, разрешение на обыск жилья и явку с повинной, где я “сознался” в диверсиях на территории г. Донецка (взрыв линии электромагистрали, подготовка к взрыву Донецкой телевышки, взрыв памятника Ленину, взрывы киосков и шпионаж в пользу Украины).

После этого на видеокамеру было зафиксировано мои “признания” в пособничестве спецслужбам Украины, а также во всех, якобы совершенных мною, взрывах и диверсиях. Меня вывозили в лесной массив, где я должен был указать место хранения боеприпасов. Также меня возили к киоскам, где я указывал, куда будто бы закладывал взрывчатку. Указанные лица из числа “сотрудников МВД ЛНР” заранее проинструктировали, где и что показывать, а также, что именно объяснять на видео.

К преступлениям относительно меня лично причастны: “сотрудники генеральной прокуратуры ДНР” – Клименко, Карцева и Ластовицкая (в договоренности из “сотрудниками МВД ЛНР” совершали действия, направленные на мое незаконное содержание под стражей и сокрытие фактов пыток); главный врач Донецкого областного диагностического центра Момот (отказал в выдаче документов, которые засвидетельствовали травмы, полученные мною в результате пыток “сотрудниками МВД ЛНР”); Халабузар – «начальник изолятора временного содержания» (уничтожение документов, в

которых отмечалось мое тяжелое физическое состояние после допросов “сотрудниками МВД ЛНР...”.

15. Максим И. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 737 суток)

“...После захвата в плен боевики вонзили мне в ногу шомпол от автомата и сломали большой палец правой руки. Не взирая на боль, меня привезли к зданию, в подвальное помещение, где повторно применили средства физического давления (проломили голову, сломали ребра, выбили зуб, рассекли подбородок).

Позже вывезли в г. Донецк, где ко мне и моим боевым товарищам применили средства физического давления, а после заключения в подвале здания бывшего УСБУ в Донецкой области по ул. Щорса террористы оставили нас на 3 суток без еды.

Первый допрос проводил мужчина, который в продолжение разговора сообщил, что проходит службу в ВС РФ. В следующие дни к нему присоединились еще двое. Как выяснилось позже, оба были из Ростова-на-Дону (РФ). Именно эти лица наиболее жестоко издевались над украинскими заложниками.

Мне известно о факте убийства боевиками украинского военнослужащего (забили до смерти) 29 декабря 2015 г. в здании, когда я незаконно содержался в г. Донецке...”.

16. Владимир Б. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 711 суток)

“...Первые полгода содержался в подвале захваченного террористами здания Донецкого СБУ, потом в так называемой «комендатуре ДНР», а с июля 2016 года был незаконно заключен в тюремной камере 97 колонии в г. Макеевка. Ужасные воспоминания об издевательствах останутся на всю мою жизнь, я чудом не потерял рассудок от всех пыток, но страшнее за физическое насилие было психологическое давление. Был случай, когда боевики принесли фотографии моих детей и заставили дать интервью на камеру российским телеканалам “ОРТ”, “Live news”...”

17. Андрей Г. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 381 сутки)

“...Пытки продолжались всю ночь, после чего утром, надев на нас полиэтиленовые мешки на голову, отвезли в бывшее админздание СБ Украины в Донецкой области, где размещалась так называемая «комендатура ДНР» (в/ч 08816, комендант – полковник ВС РФ по фамилии “Нос”, начальник продовольственной службы – капитан ВС

РФ по фамилии “Котов” (со слов боевиков). Нас посадили в подвальном помещении в одиночные камеры, рядом в камерах пребывали задержанные боевики за различные нарушения дисциплины.

Во время пыток неизвестный в военной форме (по возрасту примерно 30 лет), назвался капитаном по имени Геннадий, постоянно предлагал оставить ВСУ и перейти на сторону боевиков “ДНР”, от чего я отказался. Во время пребывания в комендатуре нас допрашивали неизвестные в балаклавах, при этом осуществляли видеофиксацию для показа родным.

Вскоро нас перевели в другую камеру на другом крыле подвального помещения указанной комендатуры, где уже содержалось около 30 пленных из числа бойцов ВСУ. Там находился бывший военнослужащий добровольческого батальона “Айдар” А. (по возрасту около 40 лет, крепкого сложения, все тело покрыто татуировками), который по свидетельству моих товарищей был изменником и снимался в пропагандистских видео в пользу “ДНР”, при непосредственном участии бывшего депутата Верховного Совета Украины А. Журавко...”.

18. Василий Г. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 381 сутки)

“...В плен попал во время нападения на позиции украинских войск диверсионно-разведывательной группы НЗФ “ДНР”. Находясь в плену, мы постоянно слышали в свой адрес угрозы убийства, а во время допросов к нам применяли физическую силу, били, в том числе с использованием инструментов (палки, плоскогубцы, газовые ключи и т. п.)...”.

19. Эдуард Н. (гражданское лицо, в заложниках находился 440 суток)

“...Был задержан в г. Луганске лицами, которые представились “сотрудниками МГБ ЛНР”. Во время допросов ко мне систематически применялись средства физического давления (избиение резиновой дубинкой по конечностям, книгами по голове). Также постоянно звучали разного рода угрозы и оскорбления. Был осужден “военным судом ЛНР за разжигание межнациональной вражды и государственную измену в форме шпионажа в пользу иностранного государства” Украины. В услугах “защитника” мне было отказано. Заседание суда проходило в закрытой форме, председательствующий судья – Полтавский. Также мне известно лицо “следователя” по моему “делу”, а именно: Берестенко Юлия, я узнал ее на фотографии № 204 ...”.

20. Виктор Л. (гражданское лицо, в заложниках находился 303 сутки)

“...Был задержан сотрудниками т. наз. “МГБ ДНР” по обвинениям в “шпионаже в пользу Украины”. Кроме этих лиц, присутствовал представитель ФСБ РФ, который потом сопровождал меня во время моего препровождения в г. Донецк на автомобиле с государственным номером РФ.

Мне надели наручники, зимнюю шапку, посадили в легковой автомобиль. Со слов сопровождающих я понял, что меня везут в Буденовский район г. Донецка. Когда меня привезли, то завели в здание, не снимая шапки поставили к стенке, раздвинули ноги на ширину плеч. Лицо с русским акцентом зачитало следующее: “Обращаться – гражданин начальник, кормление два раза в сутки, дадим бумагу написать явку с повинной. Если не напишешь, наденем электрический провод на гениталии (“конец”), второй в задний проход, и пустим ток” ...”

21. Евгений С. (гражданское лицо, в заложниках находился 855 суток)

“...Во время моего задержания сотрудниками т. н. “силового блока ДНР” на руки мне были надеты наручники и на голову мешок из темной ткани. Вооруженные лица меня доставили в г. Комсомольское Донецкой области, а именно: в подвал гостиницы “Кальмиус”, где я находился 45 суток. Ежедневно происходили допросы, которые длились по 6 часов с использованием по отношению ко мне средств физического и психологического давления. Кроме того, по результатам пыток я был вынужден подписать фиктивное признание в совершении шпионажа в пользу Украины.

Согласно приговору т. н. “военного трибунала”, на правах т. н. “палаты верховного суда ДНР”, по результатам рассмотрения в закрытом судебном заседании материалов уголовного дела, возбужденного относительно меня по признакам преступления в “шпионаже”, я был осужден к лишению свободы сроком на 12 лет с отбыванием наказания в исправительной колонии строгого режима. В частности, в праве воспользоваться услугами адвоката по моему усмотрению мне было отказано.

Среди лиц, которых опознал по фотографии, лично пытали и издевались над заложниками: сотрудники “МГБ ДНР” с позывными “Алабай”, “Майор”, “Смерч”, “Мачете”...”

22. Иван Т. (гражданское лицо, в заложниках находился 932 суток)

“...Был задержан во время проверки документов на блокпосту (у террористов был планшет с моей фотографией и информацией, что я будто бы являюсь военнослужащим ВСУ). После задержания меня на автомобиле доправили к зданию бывшего подразделения УБОЗ МВД в г. Донецке, где я находился в течение 8 суток. Во время допросов меня били, применяли удушения и электроток, угрожали убийством. Пытали меня “начальник отдела разведки” Захаров, бывший сотрудник спецподразделения “Беркут – позывной “Симба” и следователь по имени Руслан. В сентябре 2016 года я стал свидетелем убийства (во время допроса замучена до смерти) гражданки Украины Ч., которая была задержана в начале 2016 года по подозрению в сотрудничестве с ВСУ и содержалась под арестом в помещении “гауптвахты” (бывший офис ВО “Батькивщина” в г. Донецке)...”.

23. Михаил С. (гражданское лицо, в заложниках находился 321 сутки)

“...Я был задержан в так называемом «райотделе милиции “ДНР”», куда меня пригласили придти как вероятного свидетеля дорожно-транспортного происшествия. После моей идентификации было сообщено, что я задержан сотрудниками т. наз. “МГБ ДНР”. На меня надели наручники, на голову мешок из темной ткани. В сопровождении трех сотрудников т. наз. “МГБ ДНР” на автомобиле марки “Daewoo Lanos” белого цвета меня доставили на четвертый этаж неизвестного мне здания. Следователь сообщил, что меня задержали “за шпионаж в пользу Украины”. Во время допроса сотрудники “МГБ ДНР” совершали по отношению ко мне средства физического давления (избиение конечностей) и психологического давления (запугивание расстрелом, наступлением негативных последствий для моих родственников и др.).

Согласно “приговору” т. н. “военного трибунала ДНР”, я был “осужден” к лишению свободы сроком на 10 лет с отбыванием наказания в исправительной колонии строгого режима. В состав т. н. “военного трибунала” входили (далее все фамилии на русском языке): Токаренко Н. А. (председательствующий судья), Стратейчук Л. З. (судья), Смелик С. Г. (судья), Бирючков Н. В. (секретарь), Кротова И. В. (прокурор). Кроме этого, к фальсификации дела лично причастна «следователь следственного отдела т. н. “МГБ ДНР” Яманко В. Ф.»...”.

24. Алексей К. (гражданское лицо, в заложниках находился 854 сутки)

“...В августе 2015 года я был задержан сотрудниками “МГБ ДНР” и работниками ФСБ РФ у себя дома. Основание для задержания на тот момент мне было неизвестно. Уже позже, после задержания, мне предъявили обвинение в шпионаже. Допросы проводились представителями ФСБ РФ (группа “Гости”) в составе пяти человек в помещении здания “МГБ ДНР”, расположенного на бульваре Т. Шевченко. Во время допросов представители российских спецслужб лично применяли ко мне средства физического и морального давления, дважды совершали проверку полиграфом. К моему незаконному заключению, пыткам и издевательствам также причастны так называемые «заместитель военного прокурора “ДНР” Шаипов, следователь “МГБ ДНР” Килькеев...”.

25. Иван Л. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 1045 суток)

“...18 января 2015 года во время выполнения боевого задания в сел. Спартак Донецкой области мой танк был подбит. При поиске возможных путей отхода был ранен и взят в плен боевиками подразделения “Казачий союз Всевеликого войска донского” (руководил террорист с позывным “Батя”). Во время пребывания в плену ко мне неоднократно применялись средства физического давления, пытались узнать информацию относительно позывных командного состава подразделения, места расположения и количество личного состава, данные о вооружении. В штате “МГБ ДНР” были конкретные лица, которые специализировались именно на пытках – террористы с позывными “Заяц”, “Давид”. Чувствовалось, что эти нелюди психически нездоровы, поскольку боль и крики заложников, над которыми издевались, доставляли “Зайцу” и “Давиду” вдохновение...”.

26. Андрей Б. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 1045 суток)

“...В мае 2015 года я был отправлен из зоны проведения АТО в командировку в Полтавскую область с целью дефектации военной техники, которую должны были получить для нашей воинской части. По маршруту движения ошибочно выехали на блокпост “Еленовка”, который удерживался террористами незаконных вооруженных формирований так называемой “ДНР”.

За время пребывания в плену со мной 5-6 раз общался человек, который назвался подполковником “МГБ ДНР” Романом Владимировичем. Военная тематика его не интересовала, больше внимания он обращал на личные данные. На 4 встрече он предложил сотрудничество с боевиками НВФ за деньги, освобождение из плена, при этом меня запугивал применением психотропных препаратов, расправой с моими родными. Более всего его интересовала информация относительно военного аэродрома в г. Чугуеве. Я категорически отказался, за что меня по-зверски избили. По моему мнению, данное лицо является сотрудником ФСБ РФ...”.

27. Евгений К. (гражданское лицо, в заложниках находился 867 суток)

“...Меня задержали в г. Донецке вооруженные лица из числа – так называемых “сотрудников силового блока ДНР” по обвинению в “шпионаже против “ДНР” в пользу Украины”. Мои руки зафиксировали наручниками, а на голову надели мешок из темной ткани, после чего вывезли к неизвестному мне административному зданию. Относительно меня неоднократно применялись средства физического и психологического давления: избиения, издевательства, угрозы убийством или нанесением тяжелых телесных увечий. Также среди прочего, угрожали, что если я не буду сотрудничать с органами следствия, моя жена будет задержана и осуждена за “шпионаж против ДНР в пользу Украины”. Путем запугивания меня принуждали к даче показаний, с фиксацией на технические средства, что я являюсь якобы “боевиком спецслужб Украины, который прошел специальное обучение на базе Яворивского полигона”. К пыткам лично причастны граждане РФ, сотрудники ФСБ РФ из г. Кострома “майор Алексей” и “капитан Красавчик”, которые лично допрашивали, в т. ч. с использованием шокера, пакетов для ограничения дыхания и пр.

Согласно приговору т. н. “военного трибунала, на правах палаты верховного суда ДНР”, на закрытом судебном заседании я был осужден к лишению свободы сроком на 16 лет с отбыванием наказания в исправительной колонии строгого режима. В состав т. н. “военного трибунала” входили следующие лица (фамилии и инициалы указано на русском языке): председательствующий судья – Одегова И. А.; судьи – Стратейчук Л. З., Смелик С. Г.; секретари – Жук Д. С., Смирнов А. В.; прокуроры – Алексеев А. М., Циммер В. А., Шайлов Р. Р...”.

28. Александр Н. (гражданское лицо, в заложниках находился 925 суток)

“...Я был задержан представителями так называемого “МГБ ДНР” в г. Новоазовск Донецкой области (временно оккупированная РФ территория).

В период моего пребывания в заложниках ко мне обращался представитель ФСБ РФ (назвался “Иваном”, обещал смягчить условия моего незаконного содержания) с предложением дать интервью российским СМИ о том, что я будто бы “проходил специальную диверсионную подготовку в лагерях на территории Украины, в том числе и на территории Яворивского полигона, где инструкторами были иностранцы”. Допросы проходили в г. Донецке, проводил их “майор МГБ ДНР” Стабров, продолжались они иногда два часа, иногда – 12-13 часов. Во время допросов ко мне применялись средства психологического и физического давления (пытки, регулярные побои). В ходе указанных “средств” проводилась видеофиксация моих свидетельств. Кроме того, относительно моих родных применялись угрозы и шантаж (если они не приедут в Донецк – меня убьют или замучают). Хочу отметить, что во время пребывания в тюрьме “МГБ ДНР” я был свидетелем неоднократного применения ужасных побоев и пыток относительно военнослужащего Украины Евгения Г...”.

29. Анатолий К. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 615 суток)

“...В апреле 2015 г. я был захвачен диверсионно-разведывательной группой из числа “боевиков НВФ ЛНР” (около 12-13 человек). Меня сильно ударили по голове, в результате чего я потерял сознание.

Меня и других пленных содержали под стражей в камерах, расположенных в подвальном помещении многоэтажного дома, недалеко от которого находилась “комендатура боевиков НВФ” (в здании бывшего центрального ЗАГСа г. Луганска). Охранники были одеты в форму ВС РФ. Почти сразу мне предложили работать на “НВФ ЛНР”, предлагая «достойную зарплату». После отказа ко мне были применены запугивания и физические пытки. В издевательствах над заложниками и пленными принимали личное участие (опознал по фотографии) “полковник Якубов”, начальник комендатуры г. Луганск”; “старший лейтенант Савельева, помощница дознавателя”; а также “капитан, позывной Белочка”, бахвалилась, что раньше была снайпером НВФ и лично убивала украинских воинов...”.

30. Алексей К. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 634 сутки)

“...В апреле 2016 года во время движения на ротацию в районе проведения АТО наш автомобиль сбился с пути и случайно выехал на блокпост НВФ “ДНР”, где я и был захвачен в плен.

Этого же дня нас привезли в гараж к А. Захарченко. Он лично провел с нами беседу, после чего лично сорвал с моей формы воинские знаки отличия. На следующий день нас перевезли в здание “МГБ ДНР” (бывшее управление СБУ в Донецкой области, главная тюрьма-камера пыток российских террористов), где содержались в подвале около двух месяцев. Во время пребывания в этом здании ко мне почти ежедневно применялись избиения с использованием резиновых дубинок...”

31. Леонид С. (гражданское лицо, в заложниках находился 509 суток)

“...Был задержан во время попытки выехать из г. Дебальцево Донецкой области на территорию, подконтрольную украинской власти. Так называемые «сотрудники МГБ ДНР» сразу сильно избили меня, на голову надели мешок, наручники и повели, избивая, к автобусу. Привезли меня, как потом понял, на территорию бывшего завода “Изоляционных материалов” (г. Донецк, ул. Светлого пути, 5). Там в административном здании расположена “частная тюрьма”, в подвале которой есть камера пыток, рядом камера “тройник”, где расположены трое нар – одни над другими, без туалета. Видеокамеры наблюдения размещены на потолках. Кроме видео, осуществлялся звуковой контроль. На 1 этаже здания расположено 11 камер для содержания лиц. Была специальная “камера” для дознания через подставных лиц. Также для допросов меня возили в здание “МГБ” (г. Донецк, ул. Шевченко, 76). Во время допросов ко мне применялись: электрошокер, избиения, унижения, попытки изнасилования, моральное и психологическое давление, угрозы пыток близких.

“Военный трибунал” на правах “верховного суда ДНР” обвинил меня в “шпионаже” в пользу “вражеского государства Украина”. Во время “судового расследования” мне предлагали услуги “адвоката” Усенко Валерия Николаевича. Но мне доподлинно известно, что Усенко В. М. работает с “сотрудниками правоохранительных органов ДНР” с целью вымогательства средств из родственников “задержанных” во время “досудебного расследования” до оглашения “обвинительного приговора”. “Следователь”, который осуществлял “досудебное расследование в МГБ ДНР” – Веклов Алексей Юриевич, пытал заложников вместе с “начальником Дебальцевского районного

МГБ ДНР” Дмитрием (позывной “Крест”) и его напарником Виталием (позывной “Швед”).

Также во время нахождения на заводе “Изоляционных материалов” и в “исправительной колонии № 97”, принимали участие в издевательствах над украинскими гражданами: Сергей Павлович (“Палыч”), Андрей (“Слепой”), Юрий (“Толстый”); Евдокимов Василий (“Ленин”, “главный в частной тюрьме”); Трубицин В. В. (“начальник СИЗО, подполковник”); Холин Марк, Немцов Дмитрий и Нипоран Маил Оглы (все – сотрудники “исправительной колонии № 97”).

Все вышеуказанные лица в разной мере стремились “выбить” из меня признание в причастности к шпионской деятельности. Вынуждали фабриковать против себя доказательства. Так, “сотрудник МГБ ДНР” Дмитрий (“Крест”) предложил мне написать текст под его диктовку. В частности, будто бы я конспектировал данные дислокации военной техники, расквартирование и перемещение НВФ для дальнейшей передачи сотрудникам СБУ. После этого он забрал блокнот с написанным мной текстом. Во время обыска в моем автомобиле нашли этот блокнот, который потом стал одним из доказательств моей вины. В случае написания текста, “Крест” обещал мне быстрый обмен, а если откажусь, то вернут к палачам.

В декабре 2016 года, во время видеозаписи с моим участием, в одном из кабинетов “МГБ ДНР”, мне было предложено, по ранее отработанному сценарию, прочитать предварительно подготовленный текст. А именно, относительно моей причастности к негласному аппарату СБУ и фактов передачи информации о временно-оккупированных территориях (место дислокации военной техники, вооружений, НВФ). Кроме того, мне вручались якобы письма с фотографиями сотрудников СБУ, с которыми я, по их мнению, сотрудничал. При этом вышеуказанные письма не содержали никаких фотографий сотрудников СБУ. Я перед камерой назвал имена, которые мне предварительно были продиктованы...”

32. Александр О. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 1059 суток).

“...В плен попал в феврале 2015 года. Во время следования на автомобиле по Ростовской трассе в направлении г. Артемовск попали в засаду террористов, были обстреляны. Получил ранения, контузию и потерял сознание. Когда меня привели в чувство, я увидел лиц с опознавательными знаками ВСУ (с желтыми лентами на рукавах). На мой вопрос: “Что вы делаете, в кого стреляете, я из ВСУ”? мне

ответили, что они тоже военные, только из РФ. Во время пребывания в плену мне стали известны звания и позывные военнослужащих РФ:

- “полковник” Горелов Игорь Владимирович, “Тога”, куратор “командира комендантского полка”;
- “начальник штаба комендантского полка, подполковник, позывной Курган”;
- “подполковник Тахиров, куратор заместителя командира комендантского полка по тыловому обеспечению”;
- “подполковник Карпов, куратор заместителя командира комендантского полка по вооружению”;
- “начальник службы по пищевому обеспечению, майор, позывной Колыван”;

В плену ко мне систематически применяли пытки и физическое, психологическое давление. Однажды издевались в присутствии лидера донецких террористов А. Захарченко, который потом дал указание расстрелять меня (была имитация казни с выстрелами над моей головой)...”.

33. Валерий Р. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 634 сутки)

“...Допросы в первый день проводил лично руководитель пророссийских террористов А. Захарченко, а в следующие четыре дня допрашивал офицер ВС РФ, который был в балаклаве. Во время допросов ко мне применялись средства физического и морального давления, избивали, предлагали убить товарища, за что в дальнейшем обещали отпустить домой. Пытались узнать информацию относительно позывных командного состава подразделения, места расположения и количество личного состава, данные о вооружении. В следствие издевательств меня вынудили подписать протокол, где было указано что я вражеский корректировщик артиллерийского огня ВС Украины...”.

34. Александр И. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 614 суток)

«... После захвата в плен мне надели мешок на голову и погрузили в машину, повезли в г. Дебальцево. Держали меня в подвале здания, которого я не видел, окно было заварено. Во время допросов работники-террористы так называемого “министерства государственной безопасности ДНР” постоянно применяли ко мне средства физического влияния. Кто бил, я не видел, потому что на голове был надет мешок, сколько раз били – не помню.

Осуществлялись попытки завербовать меня. В г. Дебальцево майор (Ф. И. О. не знаю, на нем была балаклава, рост примерно 190 см, физически хорошо развит, возраст 30-40 лет), неоднократно предлагал мне стать агентом “МГБ ДНР”, обещал за это прекратить пытки и даже выплатить приличные деньги. В случае моего согласия он планировал организовать мое освобождение из плена как «героя», после чего я должен был оказать помощь в захвате моего командира роты – старшего лейтенанта Т. Я отказался...”.

35. Николай И. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 776 суток)

“...В плену меня систематически пытали, били по голове, ногам, спине. Требовали заявить перед видеокамерой, что бойцы ВСУ якобы причастны к преступлениям против народа Донбасса. Снимал на видеокамеру бывший народный депутат Украины Журавко О. В., который предоставил подготовленный им текст. За то, что я, по его мнению, читал без эмоций, Журавко приказал нанести мне несколько ударов в лицо, что и сделали представители так называемой “МГБ ДНР”...”.

36. Евгений Ч. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 1047 суток)

“...В феврале 2015 года во время выполнения боевого задания по огневой поддержке пехотных подразделений ВС Украины в селе Широкино Донецкой области был взят в плен группой российских боевиков незаконных вооруженных формирований. Во время допросов в так называемом “МГБ ДНР” мне повыбивали зубы, причем издевательства проходили в присутствии «министра обороны “ДНР” Кононова. Физическим насилием и угрозами (пообещали убить мать и изнасиловать сестру) меня заставили дать фейковое интервью о том, что я отказываюсь от обмена пленными и хочу остаться в “ДНР”. В издевательствах принимали участие 2 сотрудника спецслужб РФ с ярко выраженным «московским» акцентом языка...”.

37. Александр Л. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 1083 сутки)

“...В феврале 2015 года мы попали в засаду возле села Логвиновое Донецкой области. Дорога была перекрыта ящиками от боекомплекта, возле ящиков были установлены противотанковые мины. Возможности развернуть автомобиль и поехать назад не было. После того, как автомобиль остановился, нас начали обстреливать. Я получил осколковое ранение пальца на правой руке и пулевое ранение правой руки. Эвакуировавшись из автомобиля, я прополз как можно дальше от него. Ведение огня остановили. Кто-то стукнул меня по каске и сказал:

“Не двигайся, иначе убьем!”.

Боевики НВФ “ДНР” в неподвижном состоянии отобрали оружие, документы, каски, бронежилеты, порезали шевроны. Мне приказали достать убитого бойца ВСУ из обстреляного и перевернутого “КАМАЗа” и положить его в воронку от разрыва миномета, после чего приказали лечь с ним вместе – для расстрела. Террористы выстрелили из автомата над головой и рассмеялись. Примерно через полчаса за нами приехал “УРАЛ”. Когда мы подходили к автомобилю, к нам подошло гражданское лицо преклонного возраста. Боевики НВФ “ДНР” воскликнули: “Дедуль – это те пиндосы, которые по тебе стреляют!” Лицо преклонного возраста схватило палку, похожую на держак от лопаты, и начало бить меня по голове, пока не сломало палку. Залезая в машину, я получил много ударов прикладом по спине и ногам. В машине я лежал на полу.

Приехали в какое-то село, где нас перегрузили в багажник другого автомобиля и надели наручники. Привезли в бывшее отделение “Новой почты” по ул. Майской, где находилось подразделение российских террористов “Донские казаки”. Нас избили и допросили. Когда приехал старший группы боевиков НВФ с позывным “Опер”, уже было известно, что один из украинских военнослужащих имеет орден Богдана Хмельницкого III степени. По указанию «Опера», его и еще нескольких раненых бойцов расстреляли.

Меня допрашивал “Опер” в присутствии 10 лиц. Потом нас заставили дать интервью журналистам телеканала “Livenews”. Журналисты этого канала выдали нам текст о том, что подразделения ВСУ не сформированы, что будто бы заградподразделения ВСУ открывают огонь по тем военнослужащим, которые пытаются отступить.

После разговора с журналистами нас закрыли в подвале неизвестного здания, где постоянно издевались и били боевики НВФ “ДНР” с позывными “Чека”, “Щука”, “Миллионер”, “Тесак”, комендант “Боцман”.

38. Николай Н. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 647 суток)

“...В плен попал в марте 2016 года. В этот день я приобрел молоко в местного жителя в селе Зайцево Донецкой области, который жил рядом с нашей боевой позицией. Перед приобретением продукта, я попробовал молоко на вкус, после чего потерял сознание. Когда очнулся, то не понял, где нахожусь, увидел рядом с собой лицо с оружием. Я принял его за своего. Когда мы зашли в дом и начали

разговор, я понял, что нахожусь в плену террористов “ДНР”. Меня избили и погрузили в автомобиль и отвезли, по моему, в г. Горловку. Снова избили, после чего меня допрашивали. В этот день меня отправили в г. Донецк в здание бывшего УСБУ, где я содержался в течение месяца. После прибытия меня допросили и избили. В ходе допросов террористы пытались узнать у меня место расположения позиций артиллерии, техники. На 3 день пребывания в здании УСБУ (г. Донецк) меня вызвали на допрос, где дали текст интервью и заставили прочитать перед видеокамерой. Меня и других украинских заложников особенно жестоко подвергал пыткам “старший лейтенант” Худяков Евгений”...

39. Тарас Г. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 279 суток)

“...В плен попал во время выполнения боевого задания – разведка и установление мест расположения огневых точек противника. Но враг начал обстреливать нашу группу с использованием миномета. Потеряв ориентацию на местности, я упал в окоп НВФ, где находились 2 террориста (“донские казаки”). Во время попытки применить личное оружие, получил удар в спину от третьего террориста, который подошел ко мне сзади. После этого у меня отобрали автомат, связали руки и повели к “БТР-60”, на котором отвезли в н. п. Калиновое. Во время задержания и перевозки постоянно били верхними и нижними конечностями, рукояткой ножа. В н. п. Калиновое меня допрашивал “командир 6 мсп, полковник” с позывным “Полтинник”. Интересовался информацией относительно мест расположения подразделений ВСУ, артиллерии, добровольческих батальонов, наличием вооружения и техники. При этом, по его “приказу, подчиненные (“донские казаки”)”, били меня. Потом доставили в “военную комендатуру” (ул. Гастелло, 40, Артемовского района, г. Луганска). Там меня разместили в подвальной одномесной комнате. Того же дня меня забрали на допрос 9 “лиц”, 6 из которых “охранники”, а 3 проводили допрос. Все прятали лица, называли себя “русскими”. Во время допроса я понял, что указанные “лица из подразделения Куполов или К”. Отдельные из них имели нарукавный знак в виде треснутого пополам церковного купола на черном фоне без надписей. “Купола” один раз на 2-3 дня проводили допросы с использованием физической силы, электрошокера, электрического тока от телефонного аппарата “ТА-57”, били резиновыми дубинками. С целью получения от меня признания в причастности в пособничестве деятельности спецслужб Украины, а именно СБУ. Также физически издевались и применяли пытки при

отказе выучить и озвучить предложенный мне текст на будущем допросе при съемках видеосюжета для оккупационных СМИ.

Во время хозяйственных работ (уборки помещений и пр.), я имел возможность ознакомиться со списками “представителей” НВФ, которые проходят службу в “комендатуре” по ул. Гастелло 40, Артемовского района г. Луганска (график отпусков, график дежурств и т. п.) и причастны к издевательствам над украинскими заложниками:

- “комендант, подполковник” Жиронкин Леонид Александрович (со слов других членов НВФ, бывший сотрудник СБУ);
- “начальник штаба, майор” Навроцкий Вячеслав Иванович;
- “заместитель по воспитательной работе, лейтенант” Кирилюк Алексей Владимирович (на правом плече имеет цветную татуировку скорпиона);
- “лейтенант” Ахметшин Александр Юриевич;
- “лейтенант” Кошеленко Сергей Романович (“Кошелек”);
- “прапорщик” Базалий Геннадий Сергеевич (“База”), принимал участие в “боевых действиях” с позывным “Малыш” (ориентировочно 2015 год);
- “начальник гауптвахты, старший прапорщик” Протас Андрей Сергеевич, в 2014 году принимал участие в “боевых действиях”, потом был “личным охранником” Плотницкого;
- “начальник отдела профилактики правонарушений, старший лейтенант” Сорокина Любовь Семеновна;
- “офицер отдела профилактики правонарушений, лейтенант” Грачова Юлия Евгениевна. Отец ее мужа “военный комендант ЛНР, полковник” Грачов;
- “офицер отдела профилактики правонарушений, лейтенант” Леонов Сергей Григорьевич;
- “старший лейтенант” Туркин Геннадий Николаевич (“Афган”) был переведен в “штаб 2 АК ВС РФ” вероятно в “подразделение по воспитательной работе”;
- “ответственный за вооружение, заместитель коменданта, полковник” Синельник Владимир Васильевич (имеет лишний вес);
- “капитан, заместитель коменданта по тылу (с сентября 2017 года)” Гончаров Евгений Валентинович (имеет усы), с декабря 2017 года переведен в “комендатуру” Октябрьского района г. Луганска;
- “лейтенант” Бублик Алексей Владимирович (или Николаевич);

- “старший лейтенант, командир комендантского взвода, заместитель коменданта по тылу (с декабря 2017 года)” Калинин Виталий Васильевич;
- “солдат” Боженко Алексей Геннадиевич (имеет лишний вес);
- “солдат” Кравцов Андрей Юрьевич, на одном плече имеет татуировку в виде купола парашюта, характерную для военнослужащих ВДВ, на нижней части кисти руки в районе мизинца – татуировку в виде надписи: “За ВДВ”;
- “старший солдат (возможно, сержант)” Гандзий Сергей;
- “лейтенант (возможно, старший лейтенант) заместитель начальника штаба” Коротухин Алексей (Артем)...

40. Владимир Г. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 739 суток)

“...Сразу после захвата в плен у меня отобрали военную форму (остался в нижнем белье), военный билет и личные вещи. Через какое-то время к блок-посту подъехал микроавтобус, еще через 15-20 минут меня доставили в подвальное помещение неизвестного здания, где начали подвергать пыткам и угрожали убить. Издевательства длились всю ночь. Утром мне надели на голову полиэтиленовый мешок и в автомобиле отвезли к админзданию бывшего УСБУ в Донецкой области, где разместились “комендатура ДНР” (“комендант” полковник армии РФ по фамилии Нос, “начальник продовольственной службы”, со слов обслуживающего персонала, капитан армии РФ по фамилии Котов).

Через полгода всех задержанных, которые находились в “комендатуре” (34 человека), отправили в Макеевскую тюрьму (западной исправительной колонии), где мы содержались до освобождения из плена. В сентябре 2017 года (через 1,5 года после моего захвата) в СИЗО прибыли представители так называемого “следственного управления генеральной прокуратуры ДНР”, которые предъявляли “обвинения в пособничестве в терроризме”. С “обвинением” я был не согласен, о чем письменно засвидетельствовал в “протоколе допроса обвиняемого”.

Во время пребывания в плену мне нанесли следующие телесные увечья: сломали 2 ребра с левого бока, получил контузию на левое ухо в результате сильного избиения и осуществления выстрела из автомата возле левой стороны головы...”.

41. Александр Т. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 702 суток)

“...После захвата меня отвезли в н. п. Николаевка и передали представителям российской террористической вооруженной группировки под названием “Из батальона Славянской бригады” – “полковнику с позывным “Старшина” и его помощнику с позывным “Малек”. Сразу же получил удар в лицо прикладом автомата, потом били ногами, резиновыми дубинками, я не мог прикрыться, поскольку руки были в наручниках. От боли потерял сознание, очнулся уже в г. Донецке. Содержался в тюрьме “в/ч 08816” (г. Донецк, ул. Молодежная). Уже в Донецке меня допрашивал сотрудник ФСБ РФ и сотрудники так называемого «министерства государственной безопасности ДНР». Допросы проходили по одному и тому же сценарию: вначале заставляли сознаться в преступлениях против мирного населения, потом жестоко били – сламали ребро и выбили зубы...”

42. Николай Г. (военнослужащий ВС Украины, в заложниках находился 1051 сутки)

“...Более двух лет незаконно содержался в тюрьме российских террористов – «исправительной колонии № 97» в г. Макеевке Донецкой области. Все время заставляли или подписать «признание в преступлениях против народа Донбасса», или предлагали вступить в ряды боевиков незаконных вооруженных формирований. При этом откровенно говорили, что зарплата у террористов хоть и небольшая, зато каждый может безнаказанно грабить местных жителей, которые подозреваются в приверженности к Украине. Неоднократно применяли ко мне средства физического и психологического давления. Постоянные издевательства получал от Шаповалова А. А. – “заместителя сектора тюремного содержания”, позывной “Немец” (опознал по фотографии № 67).

Сверлили, ламали, били: волонтер рассказала о зверских издевательствах в плену у боевиков ДНР

<https://apostrophe.ua/ua/news/society/2018-01-21/sverlili-lomali-bili-volonter-rasskazala-o-zverskih-pritikah-v-plenu-u-boevikov-dnr/119098>

21 января 2018

Волонтер Ирина Бойко из Полтавы, которая побывала в плену у боевиков в 2014 году, рассказала о нечеловеческих издевательствах, которые она перенесла в плену.

"Вот шрамы от молотка... Это сверла – более 20-ти раз тело просверлено коловоротом. Это тоже шрам от молотка. Это все было разбито. Вот это разбитые колени молотком. Не знаю, как я хожу. Сверлили грудь... Это все сверла, молоток, плоскогубцы... Издевались, как могли. Глаза... Этот глаз ему было неудобно вынуть, не с руки. Поэтому его оставили, а вот этому досталось больше – этот глаз повредили. Он теперь ничего не видит. Этот глаз вынимали ложкой. Этот чеченец старался выдернуть глаз, то есть повредить так, чтоб он вытек. Я не знаю, почему, но когда он вынул ложку и увидел, что глаз на месте, и второй раз попробовал вставить ложку, то один из боевиков, которые присутствовали при этом, пожалел меня и сказал, чтоб глаз больше не трогали" – рассказала она. Бойко добавила, что одного из ее друзей в плену расстреляли.

"ИХ ВЫБИЛИ ПЛОСКОГУБЦАМИ". ОСВОБОЖДЕННЫЙ БОЕЦ "АЗОВА" РАССКАЗАЛ О ПЫТКАХ БОЕВИКОВ "ДНР"

<https://tsn.ua/ato/yih-vibili-ploskogubcyami-hotili-virvati-zvilneniy-boyes-azovu-rozproviv-pro-torturi-bojovikiv-dnr-1079995.html>

6 января 2018

Евгений Чуднецов рассказал, как они с одним из других заложников планировали побег.

Боец батальона "Азов" Евгений Чуднецов, которого 27 декабря 2017 года освободили из плена боевиков "ДНР", рассказал в интервью Общественному радио о пережитых пытках.

По словам Чуднецова, боевики выбили ему зубы в подвале. "Их выбили плоскогубцами, хотели вырвать. Это не искаженная информация. Одни писали, что зубы у меня сами выпадали. Но как, если в январе у меня зубы были целые, а в феврале уже нет. Они не могли так быстро выпасть", – сказал украинский боец.

Чуднецов также рассказал, что боевики принуждали пленных искать будто бы трупы украинских военнослужащих в Дебальцево. Азовец полагает, что "ДНРовцы" преувеличивают количество погибших: "Если бы были те ужасные цифры, которые они описывают, все бы было усыпано трупами. Мы за сутки нашли только один труп и ногу".

УЖАСЫ “РУССКОГО МИРА”: САМЫЕ ПОПУЛЯРНЫЕ И ИЗОЩРЕННЫЕ ПЫТКИ, ПРИМЕНЯЕМЫЕ В ПЛЕНУ У ТЕРРОРИСТОВ “ДНР”, – Павел Каныгин

<https://newsonline24.com.ua/uzhasy-russkogo-mira-samye-populyarnye-i-izoshrennye-pytki-primenyaemye-v-plenu-u-terroristov-dnr-zhurnalist/>

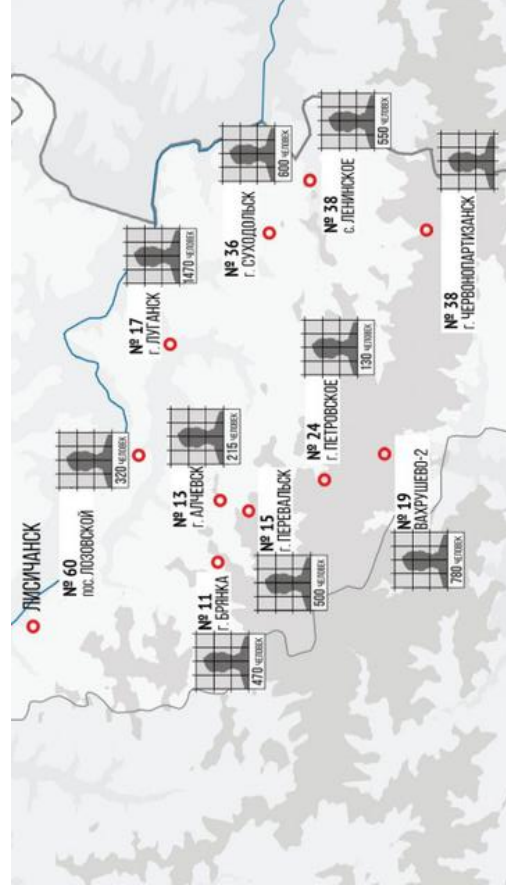
“Самая ходовая мера воздействия на узников – пытка электрошоком. Часто террористы, чтобы окончательно добить пленных, проводили инсценировки казни, имитировали расстрел. Подобные методы у них широко практиковались. Этим пыткам подвергались и женщины”, – вспоминал один из освободившихся из плена “ДНР”.

“Недавно на волю вышел еще один узник. Он рассказал, что “спецслужбы “ДНР” часто применяли пытку, которая получила название трамвай”. Узника плотно обматывали скотчем и на несколько часов опускали в узкую трубу, могли оставить в таком состоянии на всю ночь. Труба помещалась в крошечную узкую комнату, похожую на маленький трамвайный вагончик. И помимо нечеловеческих физических страданий, человек испытывал и недостаток кислорода. Через какое-то время у человека наступала полнейшая дезориентация, и он давал все те показания, которые от него требовали боевики”, – рассказал журналист.

Боевики на оккупированном Донбассе создали систему трудовых лагерей, – сообщают немецкие СМИ

https://censor.net.ua/photo_news/447624/boeviki_na_okkupirovannom_donbasse_sozdali_sistemu_trudovyh_lagerey_i_nemetskie_smi_karta

13.07.17

Боевики на оккупированных территориях востока Украины содержат сеть так называемых трудовых лагерей. По данным немецкой радиостанции Deutschlandfunk, обнародованным в эфире в четверг, 13 июля, в этих лагерях тысячи заключенных в так называемых "ДНР / ЛНР" принуждаются к бесплатному труду. Группа правозащитников, которая мониторит ситуацию в "ДНР / ЛНР" и на которую ссылается Deutschlandfunk, указывает, что доходы от принудительного труда в таких лагерях составляют до 500 000 евро в месяц. Эти средства используются для финансирования террористов на Донбассе.

Самопровозглашенные "правительства" так называемых "ДНР / ЛНР" на запрос о наличии и функционирования лагерей немецкой радиостанции не ответили.

На обнародованной изданием карте видно, что лагеря находятся на оккупированной территории Луганской области, в частности, в городах Луганск, Брянка, Алчевск, Петровальск, Петровское.

«Ужас, беспредел, фантасмагория»: Игорь Козловский – о плене «ДНР»

<https://ru.krymr.com/a/28954394.html>

04 января 2018

В конце января 2016-го религиоведа Игоря Козловского задержали представители группировки "ДНР". Сначала ученого обвинили в незаконном хранении взрывчатых веществ, но впоследствии "суд" объявил, что Козловский – "особо неблагонадежный гражданин, так как контактировал с рядом запрещенных в "ДНР" организаций, в частности, в 2014 году – с членами партии "Всеукраинское объединение "Свобода".

“Вообще, при пытках они немного фантазии используют: избивают, бьют электрическим током, подвешивают... Об этом лучше не говорить. Я не сторонник того, чтобы вызывать у людей сочувствие.”

“Выжить мне помогла молитва”: доброволец об издевательствах в “ДНР”

<https://uain.press/security/801343-801343>

26.04.2018

Бывший боец батальона “Донбасс” Виталий Фоменко, который добровольно пошел защищать территориальную целостность Украины, рассказал о пытках и нечеловеческих условиях в плену у боевиков “ДНР”.

Его взяли в плен под Иловайском, и потом на допросах боевики пытались “выбить” информацию о том, какой была его задача в этом регионе.

Фоменко рассказывает, что боевики били не всех, а тех, кого они считали снайперами или минометчиками, били за Майдан и за патристические татуировки. **“Однажды я видел, как били других, когда вывели нас на улицу. Преимущественно они выводили нас по одному, реже по двое, и били до потери сознания. А тех, кто уже не ходил, мы их в туалет носили, они били лежачих. Человек ни есть сам не может, ни ходить... И мы говорим, что он “не ходячий”. А они говорят: “вынесите”, и снова бьют человека, который уже не ходит”, – вспоминает пленный.**

**ЛИЦА, НЕПОСРЕДСТВЕННО ПРИЧАСТНЫЕ
К ПЫТКАМ УКРАИНСКИХ ГРАЖДАН,
КОТОРЫЕ БЫЛИ ЗАЛОЖНИКАМИ
РОССИЙСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК
НА ТЕРРИТОРИИ ОРДЛО**

Боевики т.н. «ДНР», которые мучили украинских граждан на территории ОРДЛО

Свидетель Игорь К. (военнослужащий Национальной гвардии, в плену находился 120 суток):

«...Среди тех, кто по-зверски мучил заложников, запомнил боевиков с позывными "Батон" (невысокий, среднего телосложения), "Адреналин" (высокий, худой, носил очки, волосы светлые). Последний был психически больным человеком, так как получал особенное удовольствие от издевательств над пленными: ему нравилось видеть кровь заложников и наслаждаться нашими криками от боли».

<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>, Бюллетень СБУ № 4, стр. 58 (п. 5)

1

«Адреналин» - Колесник Иван Иванович, 08.09.1990, гражданин Украины, «лейтенант военной комендатуры № 5 в/ч 08816 ДНР» (расположена в захваченном здании Управления СБУ в Донецкой обл.).

<https://myrotvorets.center/criminal/kolesnik-ivan-ivanovich/>

2

«Батон» - Глушаков Станислав Геннадиевич, 01.12.1994, гражданин Украины, боевик «9 отдельного мотострелкового полка 1 АК ДНР», член «комендантской роты ДНР» (расположена в захваченном здании Управления СБУ в Донецкой обл.).

<https://myrotvorets.center/criminal/glushakov-stanislav-gennadiievich/>

Другие свидетельства об издевательствах над гражданами Украины боевиками «Адреналином» и «Батоном»,

<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>:

Бюллетень СБУ № 1 от 22 сентября 2016 года, стр. 32 (п. 51), стр. 44 (п. 50-51), стр. 46 (п. 59);

Бюллетень СБУ № 2 от 7 октября 2016 года, стр. 96-97 (п. 14), стр. 105 (п. 64);

Бюллетень СБУ № 3 от 15 ноября 2016 года, стр. 86 (п. 32), стр. 97 (п. 33), стр. 99-100 (п. 44);

Бюллетень СБУ № 4 от 20 декабря 2016 года, стр. 61 (п. 11-13), стр. 62 (п. 17);

Бюллетень СБУ № 5 от 11 декабря 2017 года, стр. 83 (п. 43).

Боевики т.н. «ДНР», которые мучили украинских граждан на территории ОРДЛО

Свидетель Николай В. (военнослужащий ВСУ, в плену находился 49 суток)

«...Держали в подвале бывшего Управления СБУ в Донецкой области. Почти ежедневно ко мне применяли избиение и пытки – били кулаками по лицу, железной трубой по голове, спине и животу, наносили многочисленные удары в пах ногами и прикладами оружия, резали кожу головы ножом. **Несколько раз имитировали расстрел, но стреляли возле головы. Мучили меня и других заложников сотрудники так называемого "министерства государственной безопасности ДНР" с позывными "Заяц" (руководил допросами), "Зомби", "Давид"**

<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>, Бюллетень СБУ № 3, стр. 99 (п. 42)

«Заяц» -- **Заяц Виктор Васильевич, 29.02.1968**, гражданин Украины, начальник отдела военной контрразведки ДНР (отвечает за работу с украинскими военнопленными). <https://myrotvorets.center/criminal/zaec-viktor-vasilevich/>

«Зомби» – **Талашенко Сергей Олегович, 25.08.1976**, гражданин Украины, боевик «разведывательного управления республиканской гвардии ДНР», бывший сотрудник МВД Украины. <https://myrotvorets.center/criminal/talashhenko-sergej-olegovich/>

«Давид» – **Редько Андрей Владимирович, 28.04.1972**, гражданин Украины, «начальник оперативно-розыскной группы 3 отдела разведывательного управления республиканской гвардии ДНР», бывший сотрудник МВД Украины. <https://myrotvorets.center/criminal/redko-andrej-vladimirovich-2/>

Другие свидетельства об издевательствах над гражданами Украины боевиками «Зайцем», «Зомби» и «Давидом».

<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>:

Бюллетень СБУ № 2 от 7 октября 2016 года, стр. 98 (п. 24), стр. 100 (п. 34), стр. 102 (п. 48).

Бюллетень СБУ № 3 от 15 ноября 2016 года, стр. 86 (п. 32), стр. 94 (п. 17), стр. 100 (п. 45), стр. 101 (п. 49).

Боевики т.н. «ДНР», которые мучили украинских граждан на территории ОРДЛО

Свидетель Сергей Р. (военнослужащий ВСУ, в плену находился 120 суток)

«...В плену меня держали в бывшем архивном помещении УСБУ в Донецкой области, захваченном террористами ДНР... Часто ночью боевики заходили к нам и выводили по одному "для развлечений". Заложников отводили в так называемое "общезитие террористов НВФ "Спарта" в этом же здании. Там пьяные террористы издевались и мучили: били заложников, подвешивали их за руки к турникам, одновременно стреляя в них из пневматического или мелкокалиберного оружия ("живые мишени"), заставляли сто раз присесть или отжиматься до потери сознания. **Мучили пленных боевики с прозвищами "Кент", "Славянин", "Крутой" (по имени Сергей Иванович), "Киррил" и другие...».**

<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>, Бюллетень СБУ № 4, стр. 61 (п. 14)

«Крутой» – Пилипенко Сергей Иванович, 16.03.1958, гражданин Украины, член «комендантской роты ДНР» (расположена в захваченном здании Управления СБУ в Донецкой обл.).
<https://myrotvorets.center/criminal/pilipenko-sergej-ivanovich/>

В феврале 2017 года **СБУ совместно с ГПУ задержали боевика «ДНР» по прозвищу «Крутой»**, который мучил военнослужащих.

https://www.youtube.com/watch?v=X_8-VWFzN6g

1 июня 2017 года приговором Славянского горрайонного суда Донецкой области террорист **приговорен к 10 годам 1 месяцу лишения свободы** с конфискацией имущества.

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/66885637>

Другие свидетельства об издевательствах

«Крутого» над гражданами Украины.

<https://ssu.gov.ua/ua/pages/200>:

Бюллетень СБУ № 2 от 7 октября 2016 года, стр. 95 (п. 5);

Бюллетень СБУ № 3 от 15 ноября 2016 года, стр. 96-97 (п. 28).

